

Onderwerp: Land. Congres v.d. Fed. van Vrije Socialist^{en}

ACD1 594927
Dupl.
DAT. 10 MEI 1961
Bijl.

- 8 MEI 1961

Kort verslag van het besloten landelijk congres van de Federatie van Vrije Socialist^{en}, gehouden op zaterdag, 15 en zondag 16-4-1961, in gebouw de Eendracht aan de Coehoornsingel 9 te Groningen

Aanwezig waren 41 personen.

Achter de bestuurstafel zaten:

had wat tijdschriften ter inzage, terwijl de aanwezigen een exemplaar van de brochure Heraus aus dem Teufelskreis de uitgave van de Frei-Soziale Union in Duitsland uitreikte.

Voor deze uitgave is verantwoordelijk

VERGADERING VAN ZATERDAG, 15-4-1961.

opent te ruim 14 uur het congres met een woord van welkom en spreekt de wens uit, dat deze landelijke ontmoeting vruchtdragend zal zijn. Wij leven in een zeer moeilijke tijd en het is geen wonder, dat velen zich afvragen, of alles nog zin heeft. Vooral de positie van ons orgaan Recht voor Allen is niet best. Met elkaar hebben wij de taak ons werk een zinvol karakter te geven en al het mogelijke te doen om Recht voor Allen in stand te houden.

wijdt eveneens enkele woorden aan de positie van de krant en wekt op bij de bespreking van dit punt de consequenties goed onder de loep te nemen.

zelf weinig reiskosten hebben, het meerdere in vergelijking met anderen ter beschikking van de beweging stellen.

Dit voorstel wordt aangenomen.

dankt voor deze geste, schenkt nog enige aandacht aan de tijdsomstandigheden, zegt, dat de wereld in een

waan-zinnige toestand verkeert en stelt dan voor een congresvoorzitter te kiezen.

Met algemene wordt voor deze functie gekozen.
Als notulist wordt voor de zaterdag gekozen en voor de zondag

behandelt punt 3 van de agenda en zegt, dat een brief van is binnengekomen, waarin deze allen een goed congres toewenst, en een bericht van verhindering wegens ziekte van

brengt voorts het verslag van de secretaris van het Landelijk Comité. (Punt 4^a van de agenda).

Er onstaat over het punt "Onze samenwerking in de O.C.V." een uitvoerige discussie. Men staat langdurig stil bij de moeilijkheden, welke zijn ontstaan en welke bijvoorbeeld resulteren in het feit, dat destijds onder protest de vergadering ter herdenking van de Februaristaking heeft verlaten.

Er wordt naar voren gebracht, dat het heel moeilijk is samen te werken met groepen als Kerk en Vrede en de Doopsgezinden.

zegt, dat het eigenlijke idee een demonstratiemars te organiseren door een vertegenwoordiger van de Federatie naar voren is gebracht. De P.S.P. heeft dit initiatief overgenomen, waarna een comité is gevormd. De O.C.V. heeft toen in feite achteraan gelopen. Nu is die 1 januari-mars boven verwachting geslaagd, maar één en ander is toch aanleiding geworden, dat wij ons van het nieuwe comité hebben gedistancieerd. Er heerst binnen de o.c.v.-kring een onverdraagzame sfeer. Het kiezen van sprekers kan grote spanningen geven. Het spreken bijvoorbeeld van is op felle tegenstand van gestuit. Ook de medewerking van het O.V.B. laat veel te wensen over. Het is op het ogenblik een weinig overzichtelijk toestand, want de vertegenwoordigers in het O.C.V. zitten over het gehele land verspreid. De secretaris is van Schiedam naar Meppel verhuisd.

Na ampele discussie wordt besloten te trachten de oude samenwerking binnen de O.C.V. weer terug te krijgen.

Het verslag over Internationaal Bewegingsnieuws geeft geen reden tot opmerkingen, waarna de secretaris bedankt voor zijn werk.

brengt het financieel verslag. Er zijn geen opmerkingen, waarna de voorzitter de penningmeester en de beide leden van de controlecommissie dank zegt voor hun werk.

brengt het verslag van de administrateur van Recht voor Allen.

daarin bijgestaan door en later door meent, dat de post van f 126,-- voor het O.C.V.-bulletin, voorkomende op de begroting voor 1961, op rekening van de Federatie moet worden gesteld, dus niet op die van de krant.

meent, dat het bulletin propagandistische waarde heeft en acht verder de kwestie zuiver formeel.

zegt, dat de post wel bij de krant behoort. Door dit bulletin bereiken wij de massa.

vraagt, of het er veel toe doet, met welke hand de uitgave wordt gedaan.

zegt, dat bij hem het feit, dat de krant er niet

goed bij staat, de hoofdrol speelt, Met het bulletin gaat het niet in de eerste plaats om de eigen propaganda.

De meesten zijn het hiermede eens.

brengt naar voren, dat zowel de beweging als de krant financieel niet ~~sterk~~ staan.

hakt de knoop door en zegt, dat dit praten eigenlijk overbodig is. Uiteindelijk moet de beweging het bedrag betalen en het kan dus gevoeglijk over de beweging en de krant worden verdeeld.

De vergadering gaat met dit voorstel akkoord.

maakt tenslotte als lid van de kascontrolecommissie nog een opmerking over de achteruitgang van het blad.

Het verslag wordt verder goedgekeurd.

brengt het verslag van de redactie van Recht voor Allen en somt alle artikelen, welke in het afgelopen jaar in de krant zijn verschenen, op. De samenwerking met de andere leden van de redactie, namelijk is prima, terwijl wij het aan n.g.o., hebben te danken, dat wij mooi artikelen over Kongo hebben gekregen..

De voorzitter dankt de redactieleden voor hun werk en leest dan het stukje "Het Anarchistisch Archief" van voor

Er is over deze kwestie enige discussie.

De voorzitter wekt op boeken voor het archief beschikbaar te stellen, maar tegelijkertijd maatregelen te nemen, dat het ook met de organisatie in orde komt.

vraagt, of het mogelijk is, dat enkele jongeren zich beschikbaar stellen om de boeken te catalogiseren.

Het blijkt, dat er echter nog een probleem is, namelijk dat van de ruimte.

De voorzitter zegt tenslotte, dat, als niemand een oplossing weet, het archief maar moet blijven, waar het nu is. Laat een ieder verder eens uitkijken naar andere mogelijkheden.

Dan volgt punt 5a van de agenda "Beleid en décharge L.C."

spreekt woorden van waardering. De leden van het landelijk comité dringen zich niet op en verrichten hun taak voor de volle 100%.

Over de punten b en c zijn geen opmerkingen.

Met betrekking tot punt 5d vraagt of er veel reactie op de krant bij de redactie binnenkomen.

zegt, dat dit inderdaad wel gebeurt. Is het een goed nummer, dan hoor je niets, maar zodra er iets bijzonders aan de hand is, komen er wel reacties binnen. Door ervaring wijs geworden, zijn wij erg voorzichtig met schrijven. De voorlichting in de Nederlandse pers is bar slecht en daarom is het moeilijk goede gegevens binnen te krijgen.

Elke veertien dagen hebben wij een redactievergadering, waar verscheidene kwesties worden besproken. Tenslotte zijn wij ook afhankelijk van wat er aan berichten binnenkomt.

Spr. vraagt tenslotte, hoe de aanwezigen de krant vinden.

acht het blad heel wat beter dan De Vrije Socialist.

voegt hieraan toe, dat het peil van Recht

heeft ook de moeilijkheid, dat hij meer bladen afneemt, dan hij kan plaatsen. "Ik stuur regelmatig kranten aan oud-dienstweigeraars in Friesland", aldus spreker.

Tenslotte geven de meesten zich op voor een abonnement in de voorgestelde zin.

Dan komt de verzending van de krant ter sprake. Het gaat er om, dat iemand zich beschikbaar stelt bundeltjes kranten ter verzending gereed te maken om portokosten te besparen. Nadat de plaegroep in Groningen heeft opgehouden dit werk te doen, verzorgt de drukker dit. Deze krijgt hiervoor f 10,-- vergoeding.

Naar voren wordt gebracht, dat in het werk veel tijd gaat zitten en regelmatig terugkomt.

zit blijkbaar in twijfel zich op te geven. "Als ik het doe, doe ik het uit overtuiging, maar het gepraat van Groningen bevalt mij niet", aldus spreker.

Tenslotte komt men overeen, dat eens een dag naar zal gaan om zich in te werken.

De voorzitter drukt op het hart tevens te zorgen voor een plaatsvervanger, zodat ook bij ziekte de verzending kan doorgaan.

zegt hiervoor te zullen zorgen.

wijst op het verslag, dat heeft gebracht over de redactie en stelt voor dit in pamfletvorm te drukken. Dit pamflet kan bij de krant worden ingesloten.

Dit voorstel wordt aangenomen

Dan volgt punt 6^b van de agenda, waarbij de voorzitter opmerkt, dat over de inhoud van de krant al het een en ander is gezegd.

meent, dat het goed zou zijn, iets meer voor de jeugd te gaan schrijven. Hierbij wordt niet in de eerste plaats aan de jeugd van 15 à 16 jaar gedacht, maar aan die van omstreeks 30 jaar.

zegt spijtig, dat de beweging geen jeugd heeft en merkt op, dat de dochter van

eens een stukje heeft geschreven, dat echter niet is geplaatst.

zegt, dat het stuk er nog ligt. "Het is vergeten"

wil om de vier weken een speciale krant voor de jeugd laten verschijnen of een apart hoekje voor de jeugd. Maar dan ook een jeugdredactie.

zegt, dat ten tijde van zoiet al eens is geprobeerd onder de titel "Langs de weg". Het resultaat is niet denderend geweest.

zegt, dat de jeugd een apart blad moet hebben. Het zou als bijblad kunnen verschijnen.

Er ontstaat dan een breedvoerige discussie, waarbij nogal door elkaar wordt gesproken. Naar voren wordt gebracht, dat het tijdens het pinksterweekend te Appelscha toch wel mogelijk moet zijn de jeugd te activeren.

en spreken in afkeurende zin over het feit, dat het stuk van niet is geplaatst.

Voorts wordt een lastige medewerker genoemd,

maar anderzijds wordt zijn rubriek boekbespreking geprezen.

Tenslotte wordt men het erover eens, dat eens met

zal gaan praten om tot de vorming van een jeug commissie te kunnen overgaan. Die commissie kan dan voor een speciale jeugdrubriek zorgen.

Punt 7 van de agenda, verkiezing Landelijk Comité, administratie en redactie, krijgt een hele bespreking.

zegt, dat de huidige functionarissen wel willen maar oudgedienden zijn. Bij andere bewegingen is de zittingsduur twee jaar.

brengt naar voren, dat

zich als kandidaat voor het Landelijk Comité beschikbaar wil stellen en wel in het bijzonder voor de buitenlandse verbanden.

meent,

dat dit de functie van 2de secretaris inhoudt.

Hierover is nogal wat geharrewar.

De meesten willen wel een tweede secretaris, maar zijn er op tegen het secretariaat te splitsen.

zegt geen behoefte aan hulp te hebben, daar hij het werk wel kan.

zegt, dat er geen uitbreiding van het Landelijk Comité op de agenda staat.

doet de suggestie te benoemen in de plaats van

Op voorstel van wordt tenslotte besloten te benoemen tot 4de lid van het Landelijk Comité en hem tevens in te schakelen bij het werk van de redactie. De overige functionarissen blijven aan.

vraagt dan nog, waarom men in de beweging een aparte congresvoorzitter benoemt.

en antwoorden, dat dit zeer logisch is. De landelijk voorzitter weet van alle interne zaken af en kan daardoor niet neutraal zijn.

Er is dan een korte pauze, waarna de congresvoorstellen in behandeling komen. De voorstellen 2 en 3 zijn in feite reeds aangenomen. De overige voorstellen ontmoeten evenmin tegenstand.

In de rondvraag komt de positie van het Steunfonds weer ter sprake. Gezegd wordt, dat de werkwijze van het fonds thans eigenlijk met de opzet in strijd is. De tijden zijn echter veranderd. Vroeger hebben de gelden een meer directe bestemming gehad. Er moet meer over het Steunfonds worden gepubliceerd, terwijl een nauwkeurig financieel overzicht dikwijls ontbreekt.

doet een beroep op de aanwezigen het fonds meer te steunen.

"Appelscha komt ook nog", wordt anderzijds weer opgemerkt.

zegt, dat de leiding van het fonds het ook wel gelooft. De aankondiging van de feestavond op 7 mei a.s. heeft al driemaal in de krant gestaan, maar de kranten voor de verkoop hebben wij nog niet ontvangen.

maakt een einde aan de discussie en zegt, dat er nog wel meer gelegenheid komt hierover te praten.

Spr. sluit te 22.30 uur de vergadering.

VERGADERING VAN ZONDAG. 16-4-1961.

opent te ruim 10 uur de vergadering en geeft het woord aan de inleider.

sprekend over het onderwerp "Socialisme van onderop of Socialisme van binnenuit" begint met de opmerking, dat deze titel op zichzelf er niet toe doet, want het had net zo goed anders kunnen zijn. Het gaat in het algemeen over de anarchistische idee en haar doelstelling een vrije mens in een vrije maatschappij en als wij dan praten over socialisme, moeten wij heel goed beseffen, welk socialisme wij bedoelen.

Spr. geeft dan een historisch overzicht van het Socialisme en zegt, dat de zuiverheid van de beginselen al spoedig in het gedrang is gekomen, doordat het Socialisme van bovenaf de wind in de zeilen heeft gekregen. De stroming, welke het parlementaire stelsel aanhing, kreeg grote invloed. Waar belangen op de voorgrond treden, is voor het socialisme, dat wij belijden, geen plaats. Daarom vooral hebben wij het nu zo moeilijk, want wij leven in een zeer materialistische tijd. In feite is het zelfstandig denken door de snelle ontwikkeling van de wetenschap op ideologisch gebied achtergeraakt. Onze idee is evenwel zuiver en daarom behoeven wij niet te twifelen. Het anarchisme is de toekomst, want onze ideeën zijn de mens ingeschapen en zij zijn onsterfelijk.

Men verwijt ons wel, dat wij niet positief genoeg zijn. De waarde van de ideologie wordt echter niet bepaald door het feit, of deze binnen afzienbare tijd kan worden gerealiseerd, maar wel daardoor, of wijzelf die ook innerlijk beleven. Daarvoor is een zelfstandig denken op hoog niveau noodzakelijk en wij willen onze bescheiden krachten daarvoor inzetten.

Als wij ons dan de vraag stellen, welke middelen ons dan ter beschikking staan, moet het antwoord luiden: "In de eerste plaats de krant". Daarvoor moeten wij in volle overtuiging de verantwoording willen dragen. Wij moeten doorzetten, hoewel het met betrekking tot de krant, wel eens een martelgang is.

Verder is het nodig jonge krachten naar ons toe te halen, want de jeugd heeft de toekomst. Het gaat niet in één keer, maar uiteindelijk zullen onze beginselen zegevieren.

Hierna wordt een koffiepauze gehouden, waarna een uitvoerige discussie ontstaat.

Er wordt verschil gemaakt tussen innerlijke beleving en uiterlijk optreden. Deelneming aan vredesmarsen behoeft niet in te houden, dat men de anarchistische gedachte beleeft. Toch kunnen die marsen nuttig zijn. De deelnemers vormen de stoottroepen.

Ook bij stakingen zijn er verschillen. Een bierstaking is niet gelijk aan bijvoorbeeld een staking in de metaal.

Verder komt de samenwerking met andere groepingen ter sprake. Gemekeld wordt het feit, dat

weliswaar te Leeuwarden demonstraties houdt, maar tegelijkertijd ook bidstonden. Groepen als Kerk en Vrede willen van als spreker niet weten.

Bij vredesmensen gaat men voor eigen standje colporteren, enzovoort.

Ook na het eten wordt de discussie voortgezet. Op de duur ontaardt de discussie echter in moppentapperij.

zegt te ongeveer 16 uur, dat het tijd wordt het congres te beëindigen. Wij hebben een goede besprekingen gehad en het is te wensen, dat deze zal mogen bijdragen tot verdieping en verbreiding van onze beginselen.

vraagt nog het woord en zegt, dat hij nog even zijn hart moet luchten over wat gisteravond is voorgevallen.

Een goed anarchist neemt een taak op zich uit innerlijke overtuiging en zal die dan zo goed mogelijk uitvoeren. Het gaat niet aan, dat anderen hem tijd enzovoort gaan voorschrijven.

Hierop wordt het congres gesloten. EINDE.

Verbinding: no.

No. 574.

Onderwerp: Land. congres v.d. F.V.S.

ACDI 606178

Dupl. _____

DAT. 27 MEI 1963

Bijl. _____

21 MEI 1963

Kort verslag van het besloten landelijk congres van de Federatie van Vrije Socialisten, gehouden op zaterdag, 20 en zondag, 21-4-1963, in Krikkenhaar te Bornerbroek (bij Almelo).

Het congres was verscheidene malen aangekondigd in Recht voor Allen. Tevens verscheen een bekendmaking in de Vrije. Aanwezig waren _____ personen, zowel mannen als vrouwen.

de conferentiezaal was een boekenstand ingericht, welke werd beheerd door _____

VERGADERING VAN ZATERDAG, 20-4-1963.

ruim 14 uur de ~~bijeenkomst~~ ^{opent te} met een woord van welkom en deelt mede dat direct na de begroeting een congresvoorzitter zal worden gekozen.

Spr. uit vervolgens waarderende woorden voor de verstandhouding in de beweging en is van mening, dat het eigen orgaan Recht voor Allen sedert de oprichting ten volle aan de gestelde eisen voldoet en dat de krant één van de weinige bladen is, die hun principe niet hebben verloochend. Wat dit congres betreft, is het te hopen, dat het evenals andere jaren een goed en vruchtbaar congres zal worden met verhelderende discussies, welke in een goede geest met het gezonde verstand voorop, mogen worden gevoerd. Gezien de korte tijd, welke beschikbaar is, is het wenselijk, dat de discussies kort en zakelijk worden gehouden.

Bij de vorige congressen is gebleken, dat het onderbrengen van de congresgangers bij de geestverwanten nogal moeilijkheden heeft opgeleverd. Enige tijd geleden is ~~dit~~ ⁱⁿ dit mooie gebouw een weekendconferentie gehouden en toen is direct het plan naar voren gekomen het congres hier eveneens te houden.

heeft toen de nodige stappen ondernomen en het resultaat is nu, dat wij in een mooie omgeving en in een goedkoop gebouw kunnen confereren. Het nadeel is, dat de kosten voor de deelnemers belangrijk hoger zijn dan voorheen. De ervaring heeft ons echter geleerd, dat men in de beweging gaarne bereid is een extra offer te brengen en zoals

herhaaldelijk naar voren heeft gebracht, zijn zij, die werkelijk een ideaal hebben, gaarne bereid te offeren.

In dit verband is het goed er nu reeds op te wijzen, dat van de aanwezigen een extra bijdrage voor de krant zal worden gevraagd.

heeft op het vorige congres wel medegedeeld, dat de financiële positie van de krant geen zorgen wekt, maar hij wist toen niet, dat een aanzienlijk bedrag had voorgesloten.

Spr. zegt vervolgens een persoonlijke mededeling te zullen doen en geraakt hierbij zichtbaar onder de indruk.

Met enkele onderbrekingen maakt hij dan bekend, dat zijn gezondheid hem belet voortaan nog congressen bij te wonen.

"In de afgelopen jaren, aldus spreker, is in de beweging een goede vriendschap ontstaan, waarbij met name mogen worden genoemd de vrienden en

Voorts is het te hopen, dat de krant zich zal kunnen uitbreiden en dat wij in de toekomst eens in staat zullen zijn de zieke kieren uit de maatschappij te verwijderen."

Spr. stelt dan punt 2 van de agenda aan de orde.

Na een korte discussie worden de congresvoorzitter en de notulisten gekozen, namelijk:

Voorzitter
notulisten

zegt het voorzitterschap te aanvaarden, spreekt de wens uit, dat allen zullen medewerken om de bijeenkomst vlot te doen verlopen en brengt agendapunt 3 in bespreking.

Spr. deelt mede, dat van bericht is ontvangen, waarin hij bekendmaakt door zijn slechte gezondheid niet meer actief aan de werkzaamheden te kunnen deelnemen.

Spr. neemt dan de financiële toestand van de krant onder de loep, zegt, dat tijdens de begroeting hierover al het één en ander is gezegd, maar dat in werkelijkheid de krant een tekort van ongeveer f 280,-- heeft.

Vervolgens worden de agendapunten 4a, 4b, en 4c achter elkaar afgewerkt.

Ten aanzien van punt 4d deelt de voorzitter mede, dat de administrateur van Recht voor Allen, wegens ziekte van hemzelf en zijn vrouw niet op tijd met zijn werkzaamheden is klaargekomen en dat daarom wordt voorgesteld dit overzicht aan de leden op te sturen, zodra het klaar is.

Allen gaan hiermede akkoord.

is van mening, dat in verband met de ziekte van MEIJER, B. naar een andere administrateur moet worden omgezien. Het ligt niet in de bedoeling deze actieve werker een trap in de rug te geven, maar de omstandigheden noodzaken ons maatregelen te nemen.

Besloten wordt dit onderwerp voorlopig aan te houden.

agendapunt 4f behandelend, somt dan een groot aantal artikelen op, welke in de afgelopen 2 jaar in Recht voor Allen zijn gepubliceerd en zegt, dat deze artikelen goed bij de lezers zijn ontvangen. Voor enkele schrijvers is het teleurstellend geweest, dat enige stukjes niet konden worden geplaatst, maar de oorzaak hiervan is geweest, dat belangrijker zaken voorrang hebben gehad.

Spr. brengt dan dank aan allen, die in de laatste 2 jaar hun medewerking hebben verleend aan het schrijven van stukjes in de krant en spreekt de wens uit, dat op dezelfde voet zal worden voortgegaan.

brengt dan namens het congres dank aan voor het vele werk, dat hij de laatste tijd op zo voortreffelijke

lijke wijze heeft gedaan en spreekt de hoop uit, dat de krant zal blijven doorgaan een apart geluid te laten horen. Het is goed, dat er ten opzichte van de krant een zakere mate van vrijheid bestaat, waardoor wij niet precies aan het lijntje behoeven te lopen, want dat zou de krant zeker schade berokkenen. Door dit alles is er een goede geest van verdraagzaamheid in de beweging gekomen, wat ook het andere werk zeer ten goede komt.

deelt vervolgens mede, dat het anarchistisch archief geen enkele reden tot klagen geeft en nog steeds kan worden uitgebreid. In het kort gesproken komt het erop neer, dat nog wel voor 10 jaar kopij aanwezig is. Enkele medewerkers zijn wel van mening, dat het aanwezige materiaal in een catalogus moet worden opgenomen, zodat ook anderen dit ter lezing kunnen krijgen, maar dit vereist zoveel extra werk, dat er dan helemaal geen doorstromen meer aan is. Voorts zou dit betekenen, dat wij er een uitleenbibliotheek op na gingen houden en dan was de kans groot, dat er op de duur niets meer terugkwam.

Hierop volgt een algemene discussie. Over het algemeen zijn de aanwezigen van mening, dat het uitlenen van lectuur onder een kleine groep geestverwanten beperkt blijft, maar anderzijds is men van mening, dat de aanwezige lectuur zuinig moet worden behandeld, omdat de toestand van de kas niet van dien aard is, dat verscheidene nieuwe boeken kunnen worden gekocht.

De suggestie komt naar voren voor de lectuur een stichting in het leven te roepen en dat zij, die overlijden, hun lectuur aan de beweging nalaten.

Hierna wordt een korte theepauze aangekondigd.

dan punt 5 van de agenda in discussie bringend, vraagt, of er ten opzichte van de verschillende onderdelen nog op- of aanmerkingen zijn.

Nadat de onderdelen a, b en c zijn goedgekeurd, wordt uitvoerig van gedachten gewisseld over punt 5d.

is van mening, dat er te weinig over het anti-militairisme in de krant is geschreven.

Daarnaast is spreker van mening, dat de artikelen over het algemeen te langdradig zijn. Dit heeft tot gevolg, dat verscheidene abonnees de kranten niet lezen en met het bandje er om meestal wegleggen.

zegt, dat in de laatste maanden een artikelenserie over verscheidene militaire situaties is verschenen. Veel aandacht is onder meer besteed aan India, Nieuw-Guinea en Cuba.

Ten aanzien van de lengte van de artikelen in de krant is de gemaakte opmerking oppervlakkig gezien zeer juist, maar wij moeten er rekening mee houden, dat het bij lange artikelen over zeer belangrijke onderwerpen gaat. Neem bijvoorbeeld de verkiezingen, hierover kan wel wekenlang worden geschreven.

Het is moeilijk om het iedereen naar de zin te maken en het kan zijn, dat de mensen in het noorden van het land liever korte krantenartikelen lezen. In het westen van het land speelt dit ni zozeer een rol.

Spr. stelt wel voor in de toekomst de krant ook voor de vrouwen aantrekkelijker te maken en om hiertoe te komen een vrouwelijke medewerkster in de redactiecommissie op te nemen.

maant tot voorzichtigheid ten aanzien van de zogenaamde bevrijdingsfronten, om dat de rassenhaat hierbij ook een belangrijke rol speelt. In het verleden hebben wij gemerkt, dat onze woorden wel eens te scherp waren en daarom is een klein beetje matiging soms wel eens op zijn plaats.

Spr. is tevens van mening, dat er weer een vaste rubriek in de krant moet komen. De artikelen onder de naam Asfaltfilosofie vallen zeer in de smaak en hiermee kunnen wij voortgaan.

is van mening, dat er in de huidige wijze van schrijven geen gevaar schuilt. In de artikelen over Cuba is Fidel Castro bepaald niet met fluwele handschoenen aangepakt, maar dit heeft geen enkel gevolg gehad.

Het opnemen van een vaste rubriek betekent, dat er dan ruimte moet worden vrijgemaakt ten koste van misschien wel zeer belangrijke mededelingen. Dit heeft dus een zeer groot nadeel. Als wel tot een vaste rubriek wordt besloten, moeten wij ons tot korte stukjes beperken.

Na een korte algemene gedachtenwisseling wordt uiteindelijk overeengekomen de rubriek Asfaltfilosofie voort te zetten, hiervoor geen vaste medewerker in te schakelen en voor het overige op de oude voet verder te gaan.

t 6a van de agenda aan de orde stellend, deelt mede, dat over de financiële positie van de krant al enkele mededelingen zijn gedaan. die door ziekte is verhinderd dit congres bij te wonen, heeft enkele aantekeningen gezonden, waaruit blijkt, dat de inkomsten van Recht voor Allen f 3200,-- bedragen en dat de uitgaven zijn vastgesteld op f 3694 zodat er een tekort van f 494,-- is. Bij dit tekort komt dan nog een gering bedrag, dat nog niet precies bekend is.

maakt bekend, dat het aantal betalende abonnees 396 bedraagt en dat er 47 niet betalende abonnementen zijn, de zogenaamde ruilnummers.

stelt voor het abonnementsgeld te verhogen omdat de kosten eveneens met sprongen omhoog gaan.

Spr. merkt hierover nog op, dat de kostprijs al geruime tijd aanzienlijk hoger ligt, omdat het personeel, dat in de drukkerij werkzaam is, niet voor c.a.o.-loon wil werken, zodat er dus zwaar te lonen moeten worden betaald. Dit is al enige tijd bekend, maar het is vergeten door te geven, vandaar dat de schuld nu is opgelopen.

zegt aan deze gang van zaken eveneens schuldig te zijn, omdat hij door een brief aan het Landelijk Comité van één en ander op de hoogte heeft gesteld, maar eveneens heeft vergeten deze brief in een vergadering ter sprake te brengen. Om te ontzien is dit punt ook niet in het Landelijk Comité besproken, maar nu hij hier niet aanwezig kan zijn, is het voor ons geen bezwaar, dat deze kwestie naar voren wordt gebracht.

Hierover wordt weer uitgebreid van gedachten gewisseld, waarbij het voorstel de krant gedurende de vakantiemaanden niet te laten verschijnen door de meeste aanwezigen wordt verworpen. Wel wordt besloten in die periode de krant tweemaal per maand te laten uitkomen, zodat 2 exemplaren per jaar worden bespaard.

Op voorstel van wordt tevens overeengekomen een brief te zenden en hem te bedanken voor al het werk, dat hij voor de beweging heeft gedaan.

Tevens wordt op voorstel van besloten een fonds op te richten om op deze manier het ontstane tekort aan te vullen, daar de meerderheid van de vergadering tegen een verhoging van de abonnementsgelden is.

juicht het voorstel een fonds op te richten toe en zegt hiervan goede resultaten te verwachten omdat er een gezonde kern is, welke gaarne tot offeren bereid is.

Een ander punt, dat indirect verband houdt met de financiële

positie van de krant, is het ter beschikking stellen van kranten voor de dienstweigeraars in het kamp te Vught.

neemt herhaaldelijk enige exemplaren mee tijdens zijn geregelde bezoeken. Indien mogelijk, moet het aantal kranten voor Vught worden vergroot. Als het lezersaantal van de krant met 100 wordt vermeerderd en wij onze vrijwillige bijdragen blijven storten, dan betekent dit, dat er voor de krant nieuwe mogelijkheden zijn.

Spr. doet dan de suggestie niet teveel ruchtbaarheid te geven aan het vastgestelde tekort.

Hierna volgt een pauze van ongeveer een uur.

de bijeenkomst heropenend, deelt mede, dat in de pauze een bedrag van f. 75,-- is gestort en dat

en hebben toegezegd jaarlijks een vrijwillige bijdrage te zullen geven. Als er onder de aanwezigen zijn, die zich eveneens garant willen stellen voor een vaste jaarlijkse gift, dan kunnen zij zich alsnog opgeven.

Over het punt, op welke manier het kastekort kan worden aangevuld, wordt nog lang en breed van gedachten gewisseld. Na ampele overweging worden uiteindelijk de volgende besluiten genomen:

1. Alle lezers zullen per brief worden opgewekt een vrijwillige bijdrage te storten, zonder dat zij in kennis worden gesteld van de omvang van het tekort;
2. Op steunlijsten zal geld worden ingezameld.
In dit geval zal bijzondere aandacht worden besteed aan het pinksterkamp, waar ook niet-abonnees komen;
3. Alle oude kranten, welke nog in voorraad zijn, zullen worden verzonden met de opwekking een kleine bijdrage te storten;
4. De colportage met de krant zal opnieuw worden bekeken vanuit het standpunt hierin meer eenheid te krijgen.

De voorzitter stelt nu eerst punt 7c aan de orde.

geen komen vast te staan, dat enkele aanwezigen aan het hervormen willen gaan en als dit gebeurt, zal een ander voor de verzending moeten zorgdragen. zegt, dat er in de krant uitvoerige discussies is

Spr. dreigt de beweging dan de rug te zullen toekeren en stelt zich dan niet meer ter beschikking om de krant te verzenden.

betoogt, dat een verkeerde gevolgtrekking heeft gemaakt uit de gevoerde discussies. Het ligt niet in de bedoeling enige reorganisaties door te voeren. Ten aanzien van het aanstaande pinksterkamp kan worden vastgesteld, dat de aanhangers van de Vrije vrijwillig moeten komen en dat het geenszins in de bedoeling ligt van onze kant enige toenadering te zoeken tot deze groep. In het verleden is hierover al voldoende gezegd en wij zijn het er nu wel over eens, dat zij uit eigen vrij wil bij ons moeten komen. Résumerend kunnen wij dus vaststellen, dat wij op de oude voet doorgaan.

Spr. stelt dan punt 7b aan de orde, stelt zonder meer vast, dat in verband met zijn ziekte aftreedt en zegt, dat nu een nieuwe administrateur moet worden benoemd.

Na veel gepraat wordt overeengekomen, dat voorlopig voor 2 jaar het werk van zal overnemen.

Na de hierop volgende korte koffiepauze wordt overgegaan tot de behandeling van agendapunt 7a, de verkiezing van het Landelijk Comité, wat uiteindelijk als volgt wordt samengesteld:

, zal als voor-
n en later zal
het comité dan zonder een vaste voorzitter optreden
en bestaan uit:

Secretaris
Penningmeester

Vervolgens komt de uitbreiding van de redactiecommissie ter
tafel, waaraan zal worden toegevoegd

deelt mede om persoo bedanken
voor schap van de redactiecommissie.

In de hierop volgende discussie, welke op een woordenwisse-
uitloopt, blijkt, dat zich in Amsterdam zelf
naar voren heeft geschoven en aan de redactieverga-
deringen, omdat hij veel artikelen in Recht voor Allen schrijft.

Op een gezegde van
dat hij geen bezwaren te
die zegt, dat de zaken nu omdraait,
d een ander sta ingenomen.

Voorts wordt naar voren gebracht, dat de groep Amsterdam
naar voren heeft geschoven zonder hierover behoor-
e plegen met anderen.

geeft toe in deze in gebreke te zijn gebleven
en vr or excuus. Inderdaad is het zo, dat
zichzelf niet had mogen opgeven als lid van de redac

Over en weer slingeren de discussianten elkaar verwijten
naar het hoofd, totdat uiteindelijk tracht de zaa
te redden door de toezegging te doen ctielid ter be
schikking te zullen stellen.

handhaaft zijn besluit en stelt zich niet her-
kiesb

Hierna wordt de redactiecommissie als volgt sa engesteld:

zie blz.6a

stelt het an de
o dat de kosten hiervoor f 150,-- bedragen en
dat dus zeker op f 200,-- moet worden gerekend.

Daar op dit punt de meningen zozeer uiteenlopen, dat geen
direct besluit kan worden genomen, gaan allen akkoord met de sug-
gestie dit punt in Amsterdam nader uit te werken.

Hierna volgt het laatste agendapunt, de rondvraag.

Besloten wordt medewerking te verlenen aan het verkopen van
de a.n.v.a.-krant, welke uitsluitend zal zijn gewijd aan de
dienstweigering van

Tevens wordt ov ng te ve
lenen bij het uitgeven van de brochure, welke aan
zal zijn gewijd.

sluit deze eerste bijeenkomst te ongeveer 24
uur, ezigen een goede nachtrust en deelt mede, dat
morgen om 9.30 uur verder zal worden vergaderd.

=====

VERGADERING VAN ZONDAG, 21 APRIL 1963.

heropent te ongeveer 9.30 uur de vergadering,
vraa kosten hebben betaald, deelt mede, dat de
a.n.v.a.-krant nu reeds kan worden besteld en maakt dan bekend,
dat het gisteren opgerichte steunfonds bij de aanwezigen goed is

Tussen voegen op blz.6

men gaat dan over tot behandeling van de ingeko-
rengt het eerste voorstel van V.D. Ph.P
in discussie, en zegt, dat de kosten voor 10.000 vlugschriften
ongeveer f 120,-- zullen bedragen.

Dit voorstel wordt aangenomen.

ontvangen, want momenteel is reeds f 175,-- in dit fonds gestort. Daar er stemmen zijn opgegaan iets voor te doen, is besloten voor deze zieke met een lijst rond te gaan en hem van de opbrengst een fruitmand te sturen.

De inleiding van vanmorgen is opgesteld door , maar zal door worden voorgelezen.

wekt eerst de aanwezigen op zoveel mogelijk vragen te stellen na de inleiding en begint dan met de inleiding.

De mens heeft van oorsprong geen eigen vrijheid. Wat hij nu als zodanig beschouwt, heeft hij gekregen. Niettemin moeten wij uiting geven aan onze vrijheidsnormen, welke niet volledig kunnen zijn, omdat wij daarbij afhankelijk zijn van anderen. Hierdoor leven wij in een verstarring. De onlangs overleden filosoof Camus wist dit treffend te karakteriseren. De mens is in zoverre goed, als hij zichzelf kan bepalen, dus de mens bouwt zijn eigen leven volgens zijn eigen zedelijke normen.

Door ons is altijd gesteld, dat de universele reden zal zegen vieren. Vandaar dat het Anarchisme als een gevaar voor de grote massa wordt gezien. De tegenwoordige Staat, waarin wij leven, kan geen vrijheid brengen en alleen maar remmend werken, vandaar de verstarring. Voor een belangrijk deel is dit te wijten aan de godsdienst, welke de massa wordt ingelepeld. Immers, door de godsdienst wordt het eigen denken van de mensen nog meer vertroebeld, omdat er voor hen gedacht wordt.

Marx heeft verandering gebracht in deze verstarring. Hij heeft in zijn tijd het grote onrecht duidelijk gezien en hij had de kracht om hiertegen op te treden.

Spr. geeft dan de bekende stelling "Godsdienst is opium voor het Volk", levert kritiek op het zendingswerk en betoogt, dat dit alles leidt tot verderfelijk denken van de massa.

De jaren van het Hitler-Duitsland hebben duidelijk bewezen, dat alle remmen waren losgeslagen.

Volgens de burgerlijke pers leven wij nu in een staat van hoogconjunctuur, maar wij kunnen vaststellen, dat er nog evenveel wordt gestolen als jaren geleden. De misdaad viert nog hoogtij en ten aanzien van de oorlogsmisdadigers kunnen wij vaststellen, dat wij in deze Staat een klier van kinderlijkheid hebben. Over deze categorie en de normale misdadigers worden boekdelen rapporten geschreven en dit alles leidt tot niets. Onze tegenwoordige samenleving moet eerst goed beseffen, wat het woord vrijheid inhoudt. Als Duitsland de oorlog zou hebben gewonnen, dan waren de remmen nu helemaal losgeslagen.

Spr. brengt de rassenpolitiek van premier Verwoerd in Zuid-Afrika ter sprake en is van mening, dat, als er geen andere oplossing komt, de Zuid-Afrikaanse negers zich met geweld zullen verzetten tegen hun onderdrukking. Voorlopig blijft het nog bij lijdelijk verzet. Ditzelfde zien wij bij de negerbevolking in de Verenigde Staten van Amerika en in de jaren 1940-1945 waren het de Joden, die zonder geweld optraden tegen het Fascisme.

In Zuid-Afrika herhaalt zich de geschiedenis, welke wij in Hitler-Duitsland ten aanzien van de Joden hebben gezien.

De toekomst van de mensheid is afhankelijk van de mate van zijn eigen denken. De heersende systemen zijn erop gericht het zelfstandig denken van de mensen uit te schakelen. Als dit gelukt is een oorlog onvermijdelijk, zal er weer een grote werkloosheid komen en zal de mensheid ten gronde gaan. De kapitalisten doen hun uiterste best om dit te bereiken en wij moeten erkennen, dat hierdoor zelfs in onze kringen afvalligen zijn. Enige jaren geleden is terwille van het geld door de knieën gegaan en heeft tegen het Anarchisme

verraad gepleegd. Tegenover hebben wij altijd aan persoonsverheerlijking gedaan en de les, welke wij hieruit hebben moeten leren, is, dat wij deze slechte eigenschap moeten doorbreken.

De gezondheid van de mens is afhankelijk van de lucht, welke hij inademt. Hoe gezonder de lucht, des te beter men zich voelt. Ditzelfde geldt voor het Anarchisme. Als wij met beide benen op de grond blijven staan en de feiten reëel onder ogen zien, komen wij het verst, en zal het Anarchisme levend blijven.

Spr. kondigt dan een korte koffiepauze aan.

heropent na ongeveer een kwartier de vergadering en geeft gelegenheid tot discussie.

houdt een uitvoerig betoog over geweldloos verzet en zegt in dit verband onder meer, dat wij het gezegde van Multatuli: "De roeping van de Mens, Mens te zijn", niet uit het oog mogen verliezen. Wij mogen niet op oude herinneringen teren en het Anarchisme niet romantiseren. In de jaren 1940-1945 is er een gewelddadige strijd gevoerd, welke aan veel arbeiders het leven heeft gekost. Er is geheuld met het Fascisme en het werk van de beulen is niet onderkend. Om hierin verandering te brengen, dus de mensen te doordringen, dat zij zelf verantwoordelijk zijn, moeten wij onze krachten samenbundelen en meer ijveren voor de geweldloze strijd.

betuigt zijn instemming met de inleiding en merkt op één punt niet te kunnen onderschrijven. Als de negers in Zuid-Afrika naar de wapens zullen grijpen, dus zullen overgaan tot gewelddadig verzet, dan moet dit anders worden bekeken dan bijvoorbeeld het verzet van de Hongaren in 1956.

Het grote verschil ligt hierin, dat de Pokobeweging een strijd is tegen de apartheidspolitiek van Verwoerd. Dit is uitsluitend een kwestie van de erkenning van het menszijn.

zegt het niet met de inleiding eens te zijn. De inleider heeft zijn betoog gebaseerd op de mens van nu, maar, daar de mens een zeer gespleten wezen is en door de evolutie is vervormd en een verandering heeft ondergaan, moeten wij uitgaan van het kosmoswezen.

de discussianten beantwoordend, zegt, dat de mens zich eerst moet losmaken van het slaaf zijn en dan kan overgaan tot geweldloos verzet. In Zuid-Afrika hebben de negers zich nog niet als mens herkend en zij voelen zich nog altijd slaaf. Wij, in het Westen, kunnen de strijd met zedelijke normen aanbinden en ons door de rede laten leiden. In Hongarije zouden de Russen een welvaartsstaat brengen, maar het Hongaarse volk is verraaden en leeft nu in nog slechtere omstandigheden.

Onze denkwijze moet uitgaan van de anarchistische leer, waarbij dus de hebzucht is uitgesloten en alles vanuit de zedelijke normen wordt benaderd.

deelt hierop mede, dat de vergadering tot 14 uur wordt geschorst en dat de discussie daarna kan worden voortgezet.

Nadat gezamenlijk de maaltijd is genuttigd, voeren nog verscheidene aanwezigen het woord, waarbij echter geen nieuwe gezichten naar voren komen en al het besprokene tot in den treure wordt herhaald.

deelt dan mede, dat voor een bedrag van f 27,50 is opgehaald, merkt op, dat op een goed geslaagd congres kan worden teruggezien en spreekt de wens uit, dat, hoewel de Anarchisten maar gering in aantal zijn, toch wordt gehoopt, dat door schouder aan schouder te strijden veel goeds voor de mensheid kan worden gedaan.

Spr. sluit dan te ongeveer 16 uur het congres, EINDE.

Federatie van VRIJESOCIALISTEN

Landelijk Secretariaat:
J. de Roos, Anselmushof 2
Amsterdam-W.

Penningmeester:
J. W. Langedijk, v. Ostadestraat 263^I
Amsterdam-Z.

Orgaan, 14-daags
"RECHT VOOR ALLEN";
Adres Redactie: Pl. Kerklaan 63^{II}
Amsterdam-C.
Adres Administratie:
Kochstraat 244, Groningen.
Postgironr. 869125.

A G E N D A

en

B E S C H R I J V I N G S B R I E F

=====

van het zesde landelijk congres v.d.Fed.v.Vrije Socialisten,
te houden op "Kriekenhaar" te Bornerbroek b/Almelo op
Zaterdag, 20 en Zondag 21 april 1963.

Zaterdag : 14 u. - 17,30 u. en van 19.30 - 22,- u.
Huishoudelijk gedeelte

Zondag : 10,- - 12,- u. en van 14,- - 16,- u.
Inleiding over het onderwerp "De aspecten van het
sociaal-anarchisme in onze tijd", samengesteld door
Theo Harsman.

A G E N D A :

Begroeting
Benoeming congresvoorzitter en notulist(en)
Mededelingen en ingekomen stukken
Verslag secretaris L C
" penningmeester L C
" kasnazieners, id.
" administrateur "Recht voor Allen"
" kasnazieners id.
" redactie-commissie "Recht voor Allen"
" anarchistisch archief
Beleid L C
" penningmeester L C
" administrateur "Recht voor Allen"
" red.commissie id.
Financiële positie "Recht voor Allen"
Ideeële " " " "
Verzending " " " "
Verkiezing L C
" administrateur h.v.A.
" red.commissie "
Ingekomen voorstellen
Rondvraag en sluiting

M E D E D E L I N G E N :

Aanvang van het congres is gesteld op zaterdag, 14 uur. "Krikkenhaar" zal echter reeds vanaf 11 uur beschikbaar zijn voor hen die er prijs op stellen vooraf nog een uurtje onderling te overleggen en gedachten uit te wisselen. Om 12 uur kunnen dan gemeenschappelijk de meegebrachte boterhammen worden gegeten. Het ligt in de bedoeling, evenals op ons vorig congres, het huishoudelijk gedeelte van het congres, dus de volledige agenda, zaterdags in haar geheel af te werken om ons dan zondags (ochtend en middag) met de bekendgemaakte inleiding bezig te houden.

Logies: De kosten voor logies bedragen f. 4,-- per persoon, d.w.z.: overnachting, ontbijt, warme maaltijd en koffie/thee op zondag. Zelf meebrengen: slaapzak of lakens en sloop. Voor de broodmaaltijden op zaterdag dient ieder zelf brood mee te nemen (zowel voor 's middags als 's avonds). Voor koffie en/of thee kan worden gezorgd. Voor de corvee rekenen we natuurlijk op een aantal vrijwilligers.

Reiskosten: Het LC veronderstelt dat de gemiddelde reiskosten van de deelnemers elkaar ditmaal maar zeer weinig zullen ontlopen, zodat een hoofdelijke omslag waarschijnlijk wel achterwege kan blijven. In bijzondere gevallen zal op het congres worden voorzien. De reiskosten mogen echter voor niemand een beletsel zijn aan ons congres deel te nemen.

C O N G R E S - V O O R S T E L L E N :

1. Van F.v.d. Leur: Het congres overwege de mogelijkheid van het uitgeven van een "Anarchistisch Manifest", een vlugschrift van 4 boekpagina's, zo vaak als dit mogelijk en wenselijk is.
Toelichting: Met ons orgaan "Recht voor allen" blijven wij teveel in eigen kring, terwijl ook met andere middelen (openb. vergaderingen, colportage) weinig van onze denkbeelden naar buiten wordt uitgedragen. Daarom lijkt mij het zoeken naar andere middelen noodzakelijk om het mogelijk te maken met onze denkbeelden naar buiten te treden. Dit kan met een door mij bedoeld vlugschrift, met een bepaald afgerond onderwerp, zoals bijv. ons standpunt t.a.v. het militarisme, e.d. Financiële toelichting op het congres.
2. Uitbreiding Redactiecommissie tot vier personen: (huidige samenstelling drie). Theo Marsman stelt zich hiervoor beschikbaar en deze candidatuur wordt gesteund door de groep Amsterdam. (Zie punt 7 der agenda)
3. Suggestie LC secretaris: Het congres overwege de mogelijkheid van een afvaardiging naar de internationale anarchistische bijeenkomst in Göteborg (Zweden) op 3 en 4 aug. 1963 (Zie Internationaal Bewegingsnieuws).
Toelichting: De contacten, juist met de Scandinavische landen zijn maar zeer gering, mede ook door de taalmoeilijkheden. Deze bijeenkomst lijkt me een bijzonder gunstige gelegenheid deze contacten te verstevigen, mede ook met het oog op het organiseren van een internationale bijeenkomst in west-europa, waarvan in mijn verslag eveneens sprake is.

H e t P e r p e t u u m M o b i l e :

=====

Het is niet voor de eerste keer als ik er de aandacht op vestig dat onze huidige tijd zich kenmerkt door een hevige geestelijke crisis, maar het is noodzakelijk dat we ons steeds weer opnieuw rekenschap geven welke gevaren ons omringen en bedreigen. Een steeds verder toenemende technisering en automatisering, welke men niet anders weet aan te wenden dan in hoofdzaak in dienst van de krachten der vernietiging; een beangstigende, uitzichtloze bewapeningswedloop; rassendiscriminatie, een neo-imperialistische politiek der oude koloniale machten en een steeds meer aan invloed winnend staatsabsolutisme zijn ernstige bedreigingen van de menselijke persoonlijkheid en van de menselijke waardigheid en vrijheid. In het uitstekende OCV-bulletin nr.12 van nov.1962, handelend over "Dreigend fascisme" wordt één der vele symptomen van dit geestelijke ziekteproces op scherpe wijze geanalyseerd en besproken, met name het neo-fascisme, dat overal in de wereld op velerlei wijzen en in velerlei vormen steeds driester en brutaler de kop opsteekt. O.Noordenbos schrijft in dit bulletin dat we ons aan een illusie zouden overgeven als we zouden menen dat het fascisme, na de verpletterende nederlaag van 1945, als georganiseerde politieke macht en als geestesgesteldheid zou hebben afgedaan. Sluimerend fascisme, schrijft hij, kan overal weer wakker en werkzaam worden waar politieke en maatschappelijke toestanden een voedingsbodem ervoor doen ontstaan. Dit laatste is o.a. het geval bij de koude oorlog, waarin wij ons vanaf het einde van de oorlog bevinden, welke toestand de wederopleving van de fascistische sentimenten enorm in de hand werkt. Het fascisme leeft van primitieve gevoelens, staat vijandig tegenover zelfstandig, kritisch denken en heeft een hang naar hardheid en wreedheid. In een waarderende bespreking van dit OCV-bulletin schreef het "Haarl. Dagblad" van 22 nov.1962 dat: "het fascisme geen menselijke gelijkheid kent doch streeft naar versterking van bestaande klasse- en rassenverschillen tot een absolute overheersing van één klasse en één ras over alle andere. Het fascisme leeft van persoonlijkheidsverheerlijking, kasteterreur en gewapende machtswellust van een kleine

groep. Het rekent af met de mensen als individuen en maakt van hen gehoorzame machines of lijken, niet bij wijze van incident, doch uit principe."

Voor velen onzer zijn deze ontboezemingen over dit soort maatschappelijke wantoestanden en de geaardheid van het fascisme ongetwijfeld geen nieuwe ontdekkingen. Zij hebben uit eigen aanschouwing en ervaring het fascistische nationaal-socialisme tussen de beide wereldoorlogen zien opkomen en groeien in een tijd, welke zich kenmerkte door een ongekende economische wereldcrisis met haar vele miljoenensterke werklozenlegers en zij hebben deze, als een lavine zich voortbewegende pest reeds toen op hun juiste waarde geschat en intensief aan de bestrijding daarvan deelgenomen. Maar de heersende geweldscultus - niet uitsluitend in naties met een totalitair karakter, doch eveneens in de "vrije" democratische landen - leidden overal in de wereld noodwendig tot totalitaire opvattingen en methoden en werkten aldus een verdere groei van het fascisme in de hand met als resultaat de mensonwaardige wereldcatastrofe 1939-1945. Maar zelfs al zijn al deze verschijnselen van decadentie en ontbinding van ons maatschappelijk bestel niet ongemerkt aan ons voorbijgegaan, toch is het goed, ja blijft het zelfs een eis dat we ons hiervan steeds weer opnieuw rekenschap geven en dergelijke toestanden steeds weer opnieuw als onheilspellend signaleren. Zouden we dit nalaten dan zouden we ons slechts aan een noodlottige struisvogelpolitiek schuldig maken en ons op de duur met het idee vertrouwd maken dat het met dit gevaar wel niet zo'n vaart zal lopen. We zouden dan spoedig door de harde werkelijkheid opnieuw met ons neus op de feiten worden gedrukt, maar dan als het reeds te laat is er nog iets tegen te kunnen doen.

I s h e r s t e l m o g e l i j k ?
= = = = =

Bij dit alles vragen we ons verontrust maar niettemin in alle ernst af of herstel mogelijk is, en hoe. Of er hoop is dat de mensheid dit geestelijke ziekteproces eens zal weten te overwinnen. Velen zien slechts dat de destructieve krachten in de wereld en de op puur materialisme gerichte mentaliteit nog iedere dag aan kracht en invloed winnen, menen dat hiertegen geen en-

kel kruid gewassen is en geven zich daarom over aan een doffe berusting en een egocentrische onverschilligheid. Zij ontdekken geen enkel lichtpuntje in deze chaos; doen daarvoor oog niet de minste moeite en zien geen enkel symptoom van verandering of vernieuwing. Er zijn er, die zich evenals wij de dreigende gevaren van de bestaande toestand realiseren, die bezield zijn door het verlangen hierin veranderingen ten goede aan te brengen. Dit trachten zij te bewerkstelligen met hun streven naar de totstandkoming van verbeteringen in bepaalde sectoren van het maatschappelijke leven, bijv. op sociaal-economisch gebied; door steun aan hulpbehoevenden en ouden van dagen; verbeteringen van de bestaande toestanden bij de rechtspraak en het gevangeniswezen (reclassering), enz. enz. Bij hun ongetwijfeld volijverig en lofwaardig streven vergeten zij echter maar al te dikwijls dat zij van de ontstellend grote nood die er op allerlei gebied bestaat, maar een zeer klein deel in hun directe omgeving kunnen helpen lenigen. De werkelijke maatschappelijke noden in hun totaliteit kunnen zij op deze wijze nimmer overwinnen en opheffen, ten eerste omdat hun middelen daartoe te beperkt zijn, maar vooral omdat hun pogen een fundamenteel nieuwe instelling en achtergrond mist. Zij dringen niet door tot de diepste oorzaken, die tot het kwaad hebben geleid en missen daardoor het inzicht dat de uiteindelijke opheffing van de voortwoekerende maatschappelijke noden slechts mogelijk is door de bestrijding van het kwaad bij de wortels.

Daarnaast zijn er de "zware jongens", de geldmagnaten, die de nood en het gebrek in de wereld wel willen helpen lenigen, maar tegelijkertijd van de nood een deugd willen maken. Hun "edel" streven wordt in vrijwel alle gevallen niet gedragen door de gedachte dat hulp aan in nood verkerende volkeren een noodzakelijke mensenplicht is, zonder oogmerken van zelfverrijking, maar in hoofdzaak beheerst door hun winsthonger. Het door hen geïnvesteerde, en wat zij noemen risicodragend kapitaal dient allereerst de gewenste woekerrente op te brengen, terwijl het resultaat van de "hulp" uit deze hoek er meestal op neerkomt dat de noodlijdende bevolking er weinig of niets van merkt, ondanks hun harde werken, omdat het beschikbaar gestelde kapitaal of gebruikt wordt voor een (gedwongen) aankoop van oorlogs-

tuig, òf in handen wordt gespeeld van een aantal mensen die bereid zijn naar de pijpen van hun geldschichters te dansen en de exploitatie der bevolking voortzetten, mede ten eigen baten. Van de grote politieke partijen en vakbewegingen tenslotte kunnen we nauwelijks een positieve bijdrage verwachten om uit deze impasse te geraken. Met hun behoudensgezinde politiek en instelling zijn deze langzaam maar zeker verworpen tot gewillige instrumenten in handen der overheid en der kapitalistische belangengroepen, die ten koste van alles de vrede in het arbeidsproces willen verzekeren terwille van de wisnten. Iedere poging tot vernieuwing, ieder nieuw geluid wordt door hen beoordeeld als een aantasting en een bedreiging van de gezapige rust in hun eigen "heilige huisjes". Zelfcritiek en zelfherziening zijn in deze kringen zo langzamerhand tot vervagende begrippen geworden, overigens een bedenkelijk symptoom in een democratische wereld.

Het constateren van het bestaan en voortwoekeren van al deze geestelijke en maatschappelijke wantoestanden veroorzaken bij velen onzer tijdgenoten, zonder enige twijfel, een diep gevoel van onbehagen, maar moeten we al deze pessimistische geluiden, deze symptomen van verval en destructie nu beslist alléén maar zien als verschijnselen van een langzame, totale ondergang der menselijke cultuur? Of is het mogelijk dat we hier geconfronteerd worden met een o.v.e.r.g.a.n.g.s.f.a.s.e in de cultuurhistorie der mensheid? Een overgangsfase, waarbij we dan de onttakeling der verouderde en overleefde menselijke gedragspatronen als een fundamenteel noodzakelijke voorwaarde moeten zien om het nieuwe mogelijk te kunnen maken?

Geen mens kan op dergelijke hypothetisch gestelde vragen een afdoend en positief antwoord geven, maar wel kunnen we met zekerheid vaststellen dat de tendentie van vele getuigenissen en gedragsuitingen in allerlei, uiteenlopende kringen, onmiskenbaar een groeiende waardering vertonen van de menselijke vrijheid en waardigheid en een respectering van het individu als menselijke persoonlijkheid. Zeker, dit alles is nog maar gering in omvang en blijft voor hen die op een verouderd standpunt blijven staan nog in nevelen gehuld, maar zoals zo vaak in het leven begint het nieuwe klein en groeit het langzaam en

geleidelijk, gedragen en gestuwd door kleinere groepen en door individuele werkzaamheid. De achtergronden en overwegingen zijn weliswaar niet altijd zoals wij ze graag zouden willen zien, maar het feit dat zich een kentering in het denken aan het voltrekken is kan ons niet anders dan optimistisch voor de toekomst stemmen. Naarmate de nieuwe geestesgesteldheid groeit en tot rijpheid komt neemt de invloed der oude cultuurpatronen geleidelijk af om tenslotte geheel te verdwijnen. Een nieuwe fase, echter op hoger geestelijk niveau, met geheel nieuwe perspectieven zal haar intrede hebben gedaan, echter om op haar beurt na verloop van kortere of langere tijd hetzelfde lot te moeten ondergaan om opnieuw te worden verdrongen door weer nieuwere fasen met opnieuw hogere geestelijke waarden. Deze ontwikkeling in de wordingsgeschiedenis der mensheid, deze voortdurende wisseling en vernieuwing, deze opwenteling naar steeds hogere levensvormen is juist het karakteristieke kenmerk van ons streven naar een maatschappijvorm, die haar basis vindt in de anarchistische idee.

O n z e T a a k :
 = = = = =

Indien ik tenslotte in dit wordingsproces van groei en vernieuwing onze taak als anarchisten, als mensen die streven naar een hogere orde van waarachtig s a m e n leven zou willen formuleren, dan meen ik het voor deze keer het beste te kunnen doen met de woorden van iemand, die nu juist niet tot onze kring behoort.

Dr.H.Groot zegt in zijn boek "Symptomen van een nieuwe geesteshouding", waarin hij hetzelfde probleem behandelt het volgende : "Ik geef toe dat een pessimistische visie begrijpelijk is. Maar het is mijn persoonlijke overtuiging dat de toekomst minder tragisch zal blijken te zijn dan verwacht zou kunnen worden. Voorwaarde hiertoe is het onder de ogen zien van de bestaande situatie en vervolgens besluiten mee te werken met de creatieve krachten die aanwezig en machtig zijn. De waarde van het onder ogen zien van de situatie is

volgens mijn mening vooral hierin gelegen, dan dat duidelijk wordt hoezeer het noodzakelijk is zich met eigen persoon in te zetten voor het tegengaan van een wereldramp en het versnellen van het tempo van de vernieuwing. Meer dan alle woorden werkt het levend voorbeeld. Het mag dan waar zijn dat slechts een kleine minderheid de ernst van de toestand heeft ingezien en bereid is mee te werken aan het voorkomen van een algehele vernietiging. Hier staat tegenover dat zij gedragen wordt door een geestelijke achtergrond die ten enen male ontbreekt aan de tegenstroom. En de geschiedenis heeft reeds zoveel malen aangetoond dat een dergelijke ruggesteun op den duur meer waard is dan louter materiële mogelijkheden. Dit alles overwegend blijft mijn eindconclusie : wie zich ernstig rekenschap geeft van de verandering die zich voltrekt in de geestestoestand der mensheid heeft alle reden, elk pessimisme ten spijt, de toekomst met vertrouwen tegemoet te treden. Of hij zelf de volle ontplooiing van het komende tijdperk zal aanschouwen is op zijn minst twijfelachtig. Het doet er ook niet toe. Hij zal meegewerkt hebben aan het totstandkomen ervan -- en meer kan eigenlijk niemand wensen.", aldus Dr.H.Groot.

Indien we, als laatste woord, het werk in onze kring dat we verricht hebben in het verleden, en indien we onze taak die nog voor ons ligt in deze geest opvatten en begrijpen, dan geloof ik wel met recht te mogen en kunnen zeggen dat ons werk verantwoord, maar bovenal zinvol is, zodat er alle reden is hiarmede ook in de naaste toekomst te blijven doorgaan.

J. de Roos.

Van het LANDELIJK COMITE :

=====

Als ik mij bij de voorbereiding en samenstelling van de beschrijvingsbrief voor ons 6e landelijke congres van onze Federatie van Vrije Socialistten nog eens verdiep in de voorafgaande beschrijvingsbrief van ons congres van april 1951 dan zou ik geneigd zijn vast te stellen dat er in die twee jaren wezenlijk maar weinig is veranderd. Van grote propaganda-activiteiten onder mensen, die buiten onze - of buiten iedere andere beweging staan, is geen sprake geweest en eerlijk gezegd had ik mij op dit punt ook geen illusies gemaakt. Er zijn nog altijd mensen onder ons die nog dromen van "die goede, oude tijd" van acties met colporteren, openbare vergaderingen, agitatie, demonstraties, enz. Zij hameren onophoudelijk op dit aambeeld omdat dit voor hen een graadmeter schijnt te zijn, waarvan zij de levensvatbaarheid onzer beweging kunnen aflezen, maar hun pogen en aandringen heeft weinig of geen resultaat. Dat dergl. acties thans ontbreken betekent echter geenszins dat daarmee ook de anarchistische idee en beweging zou hebben afgedaan. De sterk gewijzigde levensomstandigheden, waaronder we sinds de 2e wereldoorlog leven zijn er m.i. vrij zeker de oorzaak van dat dit soort acties niet alleen niet meer bij de massa aanspreekt, doch ook dat onze eigen mensen klaarblijkelijk hiertoe niet meer bereid zijn. Niet uitsluitend omdat ze de ervaring hebben opgedaan dat de massa hiervoor thans ongevoelig is maar eveneens omdat ze blijkbaar zelf ook door andere zaken in hun privé-leven in beslag worden genomen. Dit is geen verschijnsel dat zich uitsluitend in onze rijen voordoet, maar we kunnen het gerust een algemeen voorkomend verschijnsel noemen.

En toch ben ik niet pessimistisch en durf ik te zeggen dat het geen verloren jaren geweest zijn. Met de regelmaat van een klok verscheen in die twee jaren elk 14 dagen ons orgaan "Recht voor Allen", waarin wij naar beste vermogen getracht hebben, met een eigen geluid, de vele wereldproblemen op politiek, maatschappelijk en geestelijk gebied te belichten en te benaderen. Hierbij werd steeds zoveel mogelijk gestreefd naar conclusies van opbouwende en creatieve aard. Ik behoor niet tot diegenen die ons orgaan in hoofdzaak beschouwen voor de propaganda naar buiten, maar zie ons orgaan als een onmisbaar middel dat ook in belangrijke mate in een behoefte in eigen kring voorziet, zoals het verstevigen der onderlinge banden, het verdiepen van onze inzichten en het uitbouwen en de onophoudelijke herziening van onze beginselen.

o
o o

Dit verslag wordt dan ook geen lange opsomming van allerlei activiteiten op propagandistisch gebied. Tot tweemaal toe werd door het LC getracht om te komen tot de uitgave van een brochure, welke plannen beide malen schipbreuk leden om geheel verschillende redenen. In begin 1952 werd op initiatief van Hk. de Groot besloten een brochure uit te geven over de betekenis en achtergronden der diverse vredesmarsen, in 't bijzonder de Amerika-Europamars, in welke brochure dan tevens onze gezichtspunten ten opzichte van oorlog en vrede zouden worden belicht. Jelle v.d. Brug werd bereid gevonden de samenstelling dezer brochure op zich te nemen. De nodige gegevens hiervoor (in 't bijzonder over de achtergronden van de Amerika-Europamars) hoopte hij te kunnen verkrijgen van Lehmann,

één der organisatoren en deelnemers aan deze mars. Op zijn verzoek (tweemaal) aan Lehmann hiertoe kreeg hij echter geen antwoord, omdat deze zich inmiddels, naar later bleek, in Afrika voor vredeswerk had ingezet. Hoewel ik deze kwestie nog enige malen bij Jelle en Henk te berde bracht is er van dit plan helaas niets terecht gekomen, althans tot de dag van vandaag niet. Het tweede plan om een brochure uit te geven ontstond toen ik voor "Recht voor Allen" een herdenkingsartikel samenstelde over de Italiaanse anarchist Errico Malatesta, die leefde van 1853-1932. Het zeskolomsartikel bleek naar een zeer klein gedeelte te kunnen bevatten van alles wat ik na doorwerking van brochures en de biographie van Max Nettlau over Malatesta te weten kwam over deze figuur. De weinige brochures die vóór de oorlog over Malatesta in ons land werden uitgegeven zijn praktisch niet meer verkrijgbaar en bovendien bleek mij in gesprekken met diverse geestverwanten dat men weinig of in 't geheel niets over en van Malatesta (meer) wist. Men herinnerden zich hoogstens nog de naam. Enige malen werd in "Recht voor Allen" een oproep geplaatst of hierbij op de medewerking in het land zou kunnen worden gerekend en voorgesteld dat ieder zich voor een groter of kleiner bedrag garant zou stellen, voor welk bedrag dan brochures zouden worden geleverd, waarmee kon worden gewerkt. Het resultaat van deze oproepen was dermate bedroevend - slechts enkelingen reageerden en zegden daadwerkelijke steun toe - dat voorlopig van de uitgave moest worden afgezien. Bovendien werd dit plan doorkruist door een suggestie uit het noorden des lands, waar men de uitgave van een brochure over de zaak rond Cuba op dat moment van meer belang achtte.

o°o

Indien ik onze activiteit rondom ons blad "Recht voor Allen" even buiten beschouwing laat, dan heeft het zwaartepunt van onze andere activiteiten naar mijn meening wel hoofdzakelijk gelegen in de samenwerking met andere organisaties, in hoofdzaak op het terrein van de strijd vóór de vrede en tegen de oorlog en oorlogsvoorbereiding.

De C.C.V. Over onze samenwerking in de OCV behoef ik ditmaal niet zo uitvoerig te zijn als de vorige keer het geval was, ook al omdat de activiteiten vanuit die hoek niet zo veelvuldig waren. Na de uittreding van "Kerk en Vrede" en de "Doopsgezinde Vredesgroep" - welke beide groeperingen zich echter op de landelijke afgevaardigdenvergaderingen regelmatig door "Waarnemers" lieten vertegenwoordigen - is er langzamerhand toch weer wat meer stabiliteit ingetreden. Er werden sindsdien twee bulletins uitgegeven en in ons orgaan ingelagd. Eén met het onderwerp "Is zelfbescherming mogelijk" (oplaag 10.000 st.) en één over "Dreigend Fascisme" (oplaag 7000 st.). Geen grote oogst dus, doch er bestaan plannen om er naar te streven in 't vervolg minstens tweemaal per jaar een bulletin te doen verschijnen, mits zich geschikte aanleidingen hiertoe voordoen, dus niet periodiek. Meer dan tweemaal per jaar is niet alleen voor ons, doch ook voor andere organisaties financieel bezwaarlijk. Er zijn bladen van grotere omvang, die namelijk de mogelijkheid hebben bij het inleggen van het bulletin een deel van hun eigen orgaan hieraan op te offeren, waardoor het voor hen geen extra kosten betekent. Bij onze kleine krant bestaat die mogelijkheid niet en elk bulletin betekent dus een extra verzwaring van ons financieel budget.

Verder werd in oktober 1961 een studie-conferentie gehouden met Devi Prasad (India) en E. Buter als inleiders over het thema Geestelijke weerbaarheid; een conferentie die geslaagd kan worden genoemd. Van de discussiegelegenheid werd, vooral door een aantal aanwezige jongeren druk gebruik gemaakt. Reeds enige tijd bestaan er plannen iets dergelijks opnieuw te arrangeren, speciaal voor jongeren, maar de voorbereidingen hiertoe verlopen nogal wat stroef. Daarnaast was de OCV nauw betrokken in de organisatie van de demonstratieve bijeenkomsten in de kwesties rondom Nieuw Guinea en het verblijf van de "Everyman III" in Amsterdam. Beide vergaderingen kunnen als geslaagd worden beschouwd.

Door onze Federatie werd bij de OCV een voorstel, of liever gezegd een suggestie gebracht, voortgekomen uit het brein van Theo Harsman, waarvan de bedoeling was tot meerdere activiteit te komen. Het stuk in haar geheel is te lang om hier over te nemen, maar het slot en tevens de kern ervan luidde: "als strijdmiddel, als training en als poging tot opvoeding van eigen persoonlijkheid hebben wij een daad te stellen die tot heden in de oorlogsbestrijding nog zelden is gesteld. De kern van het kwaad moet in zijn slagader worden aangetast: in het bedrijf. Vijf dagen per week werken we in dit leven in een oorlogseconomie. **VIJF MINUTEN** per week zullen we deze oorlogseconomie afwijzen; vijf minuten staken en ons op de vrede dienen te bezinnen. Vijf minuten staken en in bedrijf, op school, in de collegezaal, op straat en overal waar dit mogelijk is van onze vredeswil getuigen. Met het uitreiken van pamfletten en verder ieder op zijn eigen wijze, met sit-down op het trottoir, met roepen of schreeuwen, met het afsteken van een korte redevoering of alleen maar door zwijsend te blijven staan. Maar overal op juist **d e z e l f d e** vijf minuten."

Het voorstel werd door de OCV vermenigvuldigd en onder de afgevaardigden der aangesloten organisaties verspreid om het in hun eigen organisaties te kunnen bespreken. Bij de daarop volgende bespreking bleek dat men vrijwel unaniem met deze suggestie kon instemmen, doch de realiseringmogelijkheden niet direct kon zien. Voorlopig wilde men in de OCV volstaan door het plan in de diverse bladen der organisaties meer bekendheid te geven, terwijl de OCV bereid bleek in voorkomende individuele gevallen van acties van dit soort haar steun en medewerking te verlenen.

Tenslotte kan ik als laatste nieuws uit de OCV nog vermelden dat bij **A. Storm** plannen bestaan een herdenkings-studieconferentie te organiseren naar aanleiding van het feit dat het dit najaar 25 jaar geleden is dat Bart de Ligt overleed. De OCV heeft thans het initiatief genomen zich met Storm in verbinding te stellen en aangeboden haar schouders onder de (mede)organisering te zetten, een initiatief dat we zeker kunnen toejuichen. Ook werd nog de suggestie uitgesproken een OCV bulletin aan dit feit, en dus aan de betekenis van het werk van Bart de Ligt te wijden. Zodra de eerste voorbereidende besprekingen zullen plaatsvinden zullen Bart Haan en ondergetekende hieraan namens de OCV deelnemen.

Al met al heeft de OCV, ondanks enkele moeilijke jaren, haar nuttigheid en levensvatbaarheid bewezen, indien we dit althans willen bezien binnen het raam van haar praktische mogelijkheden,

namelijk een contacts-, gespreks-, en studiecentrum op het terrein van de strijd tegen oorlog en oorlogsvoorbereiding.

o
o
o
Comité '61, '62, '63 voor de Vrede: Het mag wel als bekend verondersteld worden dat dit comité geen samenwerking kent van organisaties, doch uitsluitend van personen. De organisaties hebben dus ook geen enkele invloed op de besluitvorming in dit comité of bij de samenstelling van het apparaat dat de besluiten ten uitvoer brengt. De berichten en bekendmakingen van dit comité, betrekking hebbend op haar activiteiten werden door ons, voor zover men ze ons toezond, steeds in ons orgaan gepubliceerd. Een verzoek van dit comité, gericht aan onze Federatie om haar jaarlijks met een vast bedrag te steunen werd door het LC in een met redenen omschreven brief afgewezen.

o
o
Hiroshima-herdenking: Aan deze herdenking, gehouden op 6 aug. 1962 te Amsterdam werd door ons deelgenomen, in samenwerking met een aantal andere organisaties.

o
o
Oprichtingsplannen Comité van 100 in Nederland: In nov. 1962 werd in A'dam een intern. bijeenkomst gehouden om te komen tot meerdere en betere internationale samenwerking op vredesgebied en uitwisseling van ervaringen en gedachten. Oorspronkelijk lag het in de bedoeling om tot de vorming van een Europees comité van 100 te komen, een plan waarvan men later is afgestapt. Verder bestond het plan ook in ons land tot een Comité van 100 te komen. Geruime tijd vóór het tijdstip van deze intern. bijeenkomst heeft het LC schriftelijk haar zienswijze aan dit comité voor voorbereiding bekend gemaakt en het voorstel gedaan een vóór-bespreking te houden over de specifiek hollandse problemen, teneinde op de intern. bijeenkomst beslagen ten ijs te kunnen komen. Dit comité achtte het schijnbaar zelfs niet eens de moeite waard onze brief te beantwoorden, zodat de intern. bijeenkomst door niemand onzer Federatie werd bijgewoond.

In 't algemeen zou ik over de samenwerking op vredesgebied nog willen opmerken dat steeds meer comité's in 't leven worden geroepen, die alle zeggen te beogen een coördinatie van het vredeswerk en een samenbundeling van de vredeskrachten. Maar al deze verschillende comité's brengen hun eigen werk en beslommeringen, en vooral ook hun eigen financiële lasten met zich mee. Voor de enkelingen van ons, die met hun werk voor redactie en LC toch al zwaar zijn belast, is het bovendien een onmogelijkheid geworden steeds weer al die werkersvergaderingen van die verschillende comité's bij te wonen. Bovendien is het ook niet zo dat er werkelijk iets nieuws gebracht wordt. In principe heeft het LC zich in hoofdzaak bepaald bij de samenwerking op vredesgebied tot de OCV. Ook de OCV is bij een internationale aangesloten, (het I.V.B. te Genève, voorheen ILCOP) met een eigen bureau en een vaste, betaalde medewerker. Deze internationale organiseert jaarlijks, in steeds verschillende landen, studieconferenties, waaraan steeds door een afgevaardigde van de OCV wordt deelgenomen en verslag wordt uitgebracht. In 1962 werd deze conferentie in Oxford (Engeland) gehouden en

werd ondertekende hiervoor uitgenodigd. Door reeds andere lopende afspraken kon ik deze uitnodiging helaas niet aanvaarden. Of al die nieuw gevormde comité's uiteindelijk tot een werkelijke coördinatie en samenbundeling van vredeskrachten bijdragen, meen ik bovendien ook nog ernstig in twijfel te moeten trekken.

o

o o

Comité Hulp stakend Spanje: De actie van dit comité, waaraan wij vanaf de eerste dag van haar oprichting hebben meegewerkt, kan als zeer goed geslaagd worden. Zoals reeds in de bladen werd gepubliceerd werd een bedrag van bijna f. 7400,-- voor de slachtoffers van de spaanse stakingen afgedragen, terwijl nog een bedrag van ruim f. 1000,-- bij het comité berust. Hoewel wij ons op het standpunt hadden gesteld dat ook dit restant beschikbaar gesteld diende te worden voor het doel waarvoor het was geofferd, bleken de overige organisaties van mening te zijn dat dit bedrag als reserve diende te blijven gereserveerd om bij event. volgende acties direct weer wat geld om handen te hebben. Het comité blijft namelijk intact, zij het sluimerend, om wanneer nodig direct weer actief te kunnen optreden. Een onverkwikkelijk incident deed zich voor toen de voorzitter van het comité, Alb de Jong in een radio-uitzending, daartoe in de gelegenheid gesteld door de PSP, bij een uiteenzetting over de bedoelingen van het comité, alle medewerkende organisaties bij name noemde, uitgezonderd echter onze Federatie, over welk feit ik aan De J. een scherpe brief schreef, waarop hij echter, rechtstreeks aan mij, nimmer heeft geantwoord. Aangezien het doel van het comité dermate belangrijk was heeft dit incident op onze verdere medewerking aan dit comité geen verdere invloed gehad.

o o

aan enkele acties hebben wij om principiële redenen onze medewerking geweigerd, zoals de ondertekening van een sympathiebetuiging aan de conferentie van Beograd van regeringsvertegenwoordigers van die landen, die noch bij het westelijk, noch bij het oostelijk blok waren aangesloten; alsmede de ondertekening van een verzoekschrift, gericht aan de Nederl. regering om haar invloed aan te wenden o.a. in de Ver.N. om de totstandkoming van een onafhankelijk Sijerije te bevorderen en de terreur in Angola te veroordelen.

o o

Enkele malen bereikte het LC verzoeken om inlichtingen omtrent de doelstellingen onzer beweging. Het beantwoorden hiervan per brief is echter geen eenvoudige zaak, mede ook omdat we niet over een beginselverklaring beschikken. In dergl. gevallen hebben we de vragers-belangstellenden geruime tijd ons orgaan gezonden, waaruit ze een indruk konden krijgen van hetgeen wij nastreven en werd hen na verloop van tijd gevraagd of zij zich wilden abonneren. In een enkel geval heeft dit tot een nieuwe abonné geleid. Van een student, die een skriptie (soort opstel) over dienstweigering moest schrijven kregen wij het verzoek om ons standpunt in deze te willen berichten. Het antwoord aan hem werd - in een wat gewijzigde vorm - als artikel opgenomen in ons blad onder de titel "Anarchisme en Dienstweigering". In één geval hebben we een aanmelding als medewerker(ster) aan onze Federatie van de hand moeten wijzen, nml. Lies Kéja-Janbroes,

op grond van haar standpunt t.a.v. het parlementarisme, welk standpunt niet met onze doelstellingen in overeenstemming was te brengen.

"Rugwash" De drie nummers van "Recht voor allen" met de artikelenreeks over de betekenis en ons standpunt t.a.v. de "Rugwash"-beweging werd aan een twaalfstal geleerden, die nauw bij deze beweging zijn betrokken, toegezonden. Een groter aantal was helaas niet mogelijk door het ontbreken van een voldoende aantal beschikbare bladen.

Anarchistisch archief: Bijzondere nieuwe aanwinsten voor ons archief zijn er, bij mijn weten, niet te vermelden. Wel werd door mij bij Uitgeverij Brill te Leiden getracht een recensie-exemplaar te bemachtigen van "Bakounine's archives", echter zonder resultaat. Hiervan is de prijs per deel f. 55,-- aanschaffing van het complete werk zou dus nogal wat geld vergen. Deze winter is in ieder geval door Bart Haan het archief beter grondend, war de bruikbaarheid ongetwijfeld ten goede zal zijn gekomen.

INTERNATIONAAL BEWEGINGSNIEUWS :

=====

In de beschrijvingsbrieven van onze twee laatste congressen, nml. van 1959 en 1961 heb ik uitvoerige overzichten gegeven van de bestaande toestanden en de ontwikkeling der internationale contacten in de anarchistische beweging. Na het intern. congres van 1958 in Londen werd het secretariaat der Internationale, de CIA, door de engelse vrienden waargenomen. De franse geestverwanten, die het vóórdien vele jaren gedaan hadden (de ORIA) beoordeelden de politieke situatie in Frankrijk in 1958 als een dermate groot gevaar voor een blijvend goede functionering van deze Internationale, dat zij op verplaatsing van het secretariaat aandrongen om een ongestoorde voortzetting van dit contactwerk te verzekeren. Reeds in 1961 schreef ik dat bij de CIA moeilijkheden waren ontstaan bij de uitvoering der vastgestelde taken, welke moeilijkheden hoofdzakelijk hun oorzaak vonden in een gebrek aan medewerking. Enkele kameraden gaven er dan ook de brui aan, doch de secretaris der CIA vond enkele andere kameraden bereid de opengevallen plaatsen opnieuw te bezetten, een oplossing die algemeen aanvaard werd tot een eerstvolgend internationaal congres. Het bleek echter al spoedig dat ook met de nieuw aangetrokken krachten de moeilijkheden niet waren overwonnen en dat de op het congres van 1958 gemeenschappelijk vastgelegde taken van de CIA niet tot uitvoering konden worden gebracht. Of uitsluitend gebrek aan medewerking de oorzaak van dit alles was wil ik hier in dit overzicht in het midden laten, doch ik wil slechts het feit vaststellen dat verdere berichten en contacten geheel ophielden. Mijn persoonlijke contacten bleven, als voorheen, bestaan met kameraden in Duitsland, België, Zwitserland en door uitwisseling van ons orgaan met andere geestverwante bladen, overal in de wereld. Het waarde-volle contact dat met de ORIA/CIA werd beoogd, ging praktisch verloren. Terwijl vrijwel alle geestelijke en politieke bewegingen in de wereld, daarbij gebruik makend van de steeds beter wordende internationale verkeersmogelijkheden, hun internationale contacten en verbindingen met succes weten te handhaven en zelfs uit te breiden, ziet een bij uitstek internationaal ingestelde en

georiënteerde beweging als de anarchistische daartoe geen kans, waarmede ongetwijfeld een onbevredigende toestand is ontstaan. Daarom werd reeds geruime tijd geleden door mij het initiatief genomen om te trachten in deze situatie een verbetering te bewerkstelligen en de intern. contacten weer opnieuw mogelijk te maken, desnoods voorlopig in een meer beperkt west-europees verband met de mogelijkheid dit gelijdelijk weer verder uit te bouwen. Verschillende kameraden uit Duitsland, België en Frankrijk hebben hierna reeds hun instemming betuigd en medewerking toegezegd aan een samenkomst waar deze plannen ter bespreking en eventueel verwerkelijking zouden worden gebracht. Bij de voorbereiding van deze samenkomst werd door onze vriend De Smet uit Brussel de franssprekende landen bewerkt, terwijl ik mij met de overige landen bemoeide. Het ziet er op dit moment niet naar uit dat het nog dit jaar tot deze samenkomst zal komen, zoals oorspronkelijk in mijn bedoeling had gelegen. Het lijkt mij beter een dergl. bijeenkomst tot 1964 uit te stellen, mede ook omdat de Zweedse anarchisten deze zomer in Göteborg (Zweden), op 4 en 5 aug., hun congres houden en de anarchisten uit andere landen hebben opgeroepen en uitgenodigd tot een intern. bijeenkomst ter versteviging der persoonlijke contacten. Deze bijeenkomst lijkt mij een bijzonder gunstige gelegenheid ook de scandinavische geestverwanten in een persoonlijk gesprek te animeren voor bovenbedoelde samenkomst in 1964.

De taak van een anarchistisch contactcentrum zou ik voorlopig als volgt willen omschrijven :

1. het onderhouden en verstevigen van reeds bestaande contacten, alsmede het leggen van nieuwe contacten, overal waar zich de gelegenheid daartoe voordoet;
2. de periodieke uitgave van een contactbulletin met bewegingsnieuws en actualiteiten, alsmede de mogelijkheid tot uitwisseling van ideeën, opvattingen en ervaringen over allerlei problemen, zoals anti-militarisme, dienstweigering, opvoedkunde, jeugdproblemen, seksualiteit, economische vraagstukken, enz., met de bedoeling onze beginselen te verdiepen en te herzien.
3. we zullen de waarde van de diverse richtingen en stromingen in de anarchistische bewegingen in de wereld in een geest van kameraadschap en vreedzaamheid dienen te leren erkennen en respecteren, teneinde tot een harmonische samenwerking te kunnen komen bij het gemeenschappelijk uitvoeren van gemeenschappelijk vastgestelde taken, op basis van tijdelijke of langdurige samenwerking en in overeenstemming met omstandigheden en mogelijkheden.

Deze taakomschrijving is natuurlijk met andere suggesties voor uitbreiding vatbaar.

Het is mijn stellige overtuiging dat we door een daadwerkelijke medewerking aan het opnieuw totstandkomen van een meer regelmatig internationaal contact in de anarchistische beweging positief zullen kunnen bijdragen tot meer onderling begrip en tot meerdere waardering en erkenning van meningen op punten van minder vitaal belang.

J. de Roos

Verbinding: no. 11

No. 422

Onderwerp: Best. bijeenk. van de Fed. van Vrije Socialisten.

ACDI 739433
Dupl. _____
DAT. 16 APR. 1964
Bijl. 5 APR. 1964

Kort verslag van de besloten bijeenkomst van de Federatie van Vrije Socialisten, gehouden op zaterdag, 21, en zondag, 22-3-1964, in de Jeugdherberg te Oosterland bij Den Oever.

De bijeenkomst was verscheidene malen aangekondigd in het orgaan Recht voor Allen.

Aanwezig waren 25 personen.

_____, als voorzitter fungerend, opent op zaterdag, 21-3-1964, te ruim 14 uur de bijeenkomst met een woord van welkom, memoreert, dat de vorige grote bijeenkomst, het congres, al bijna een jaar geleden heeft plaatsgevonden en zegt, dat er in de tussentijd al weer het één en ander in de beweging is veranderd. In het laatst van het vorig jaar zijn twee goede kameraden overleden, namelijk

Spr. stelt voor deze twee makers te herdenken door enige tijd stilte in acht te nemen.

Spr. wijdt vervolgens enkele woorden aan het Anarchisme en is van mening, dat niet valt te zeggen, of het Anarchisme zich zal uitbreiden, of dat het zal verdwijnen. Een feit is echter, dat het Vrije Denken zal blijven bestaan en dat er niemand is, die de mensen dit kan beletten.

Hierna wordt met algemene stemmen _____ tot conferentievoorzitter gekozen.

_____, wederom het woord voerend, zegt, dat op het laatstgehouden congres

_____, bekend heeft gemaakt, dat hij zich in verband met zijn gezondheidstoestand moest terugtrekken. Gebleken is, dat hij een moeilijk vervangbare plaats in de beweging heeft ingenomen.

Op het congres is uitvoerig van gedachten gewisseld over een prijsverhoging van de krant en in Amsterdam is dit gesprek voortgezet. Tot nu toe zijn wij nog niet uit deze impasse en het Landelijk Comité heeft dan ook gemeend dit punt nogmaals in landelijk verband te moeten bespreken. Om een zo duidelijk mogelijk beeld te hebben is een financieel overzicht alsmede een begroting gemaakt.

_____, hierna de financiën besprekend, maakt bekend, dat de begroting is opgesteld aan de hand van de inkomsten in de eerste twee maanden van 1964. Uit het overzicht blijkt, dat er op een tekort van ruim f 700,-- wordt gerekend, waarvan reeds een nadelig saldo van ruim f 500,-- op 31-12-1963 aanwezig was.

Het ligt voor de hand, dat er naar moet worden gestreefd, dat wij in december 1964 met een sluitende begroting komen.

, stelt een flinke prijsverhoging van de krant voor en is van mening, dat de prijs dan op f 10,50 moet worden gebracht. Dat betekent, dat er f 2,50 per abonnement bijkomt. Bij nader inzien is het misschien beter, dat het tekort direct door vrijwillige bijdragen wordt aangezuiverd en dat hiertoe in de krant om steun wordt gevraagd.

, zegt tegen een prijsverhoging van de krant te zijn. Door de tekorten en de vrijwillig bijdragen juist op te tellen kan wellicht een juist beeld worden verkregen, wat dan door extra-steun moet worden aangezuiverd.

, stelt voor de begroting zo laag mogelijk te houden en er dan van uit te gaan het lezerstal uit te breiden, omdat deze methode op de lange duur de beste resultaten geeft.

merkt op, dat, als er geen tekort was, er ook geen beroep op de lezers behoefde te worden gedaan. Nu het echter niet anders kan, zijn wij verplicht op de bereidwilligheid van de lezers te rekenen en te vragen een vrijwillige bijdrage van f 10,- over te maken.

wijst erop, dat bij tekorten met twee factoren rekening moet worden gehouden. Een prijsverhoging kan leiden tot verlies van abonnees en daar er 350 abonnees zijn, kan worden vastgesteld, dat een eventuele teruggang uiteindelijk op een nog groter verlies uitdraait.

Uit gesprekken met onze geestverwanten uit het Noordelijk Gewest is komen vast te staan, dat de komende zomer enkele weekenden worden belegd. Voor ons biedt dit een goede mogelijkheid om het aantal lezers met bijvoorbeeld 80 uit te breiden, wat ons financieel zeer ten goede zal komen.

deelt mede, dat binnenkort in het Noorden 10.000 manifesten zullen worden uitgezet en dat hieruit misschien eveneens goede mogelijkheden voor de krant kunnen voortvloeien.

, bijvoorbeeld neemt 20 kranten af, waarvan er 7 worden betaald. Voor de 13, welke gratis worden weggegeven, kan eveneens een vrijwillige bijdrage worden gevraagd.

Het is goed nu uitvoerig over deze kwestie van gedachten te wisselen en wij moeten niet de fout begaan een beslissing te forceren. Als vandaag geen besluit kan worden genomen, kan morgen eventueel verder worden gediscussieerd. Voor alles moeten wij er ons goed van bewust zijn, dat het gaat om het belang van de krant.

is er eveneens een voorstander van de bijeenkomst in Appelscha uit te buiten en alle moeite te doen abonnees op de krant te winnen.

is het hiermede eens en betoogt, dat daarnaast tevens aandacht aan de inhoud van de krant moet worden besteed. Het voornaamste is, dat de krant goed leesbaar is en aan de samenstelling van de artikelen de nodige zorg wordt besteed.

deelt mede, dat al enkele lezers zijn gewonnen.

Spr. is daarnaast van mening, dat geregeld in de krant een oproep om vrijwillige bijdragen moet worden gedaan.

, onderschrijft dit standpunt, waarna

direct f 25,-- toezegt.

merkt op, dat bij de verhoging in ieder geval rekening moet worden gehouden met de oudere mensen, die naast de

A.O.W. geen andere bronnen van inkomsten hebben. Voor deze groep wordt het moeilijk meer te betalen. Deze zaak kan alleen goed worden beoordeeld, als hierover met meer mensen is gesproken.

Spr. is het voorts met _____ eens, de mogelijkheden in het Noorden meer uit te buiten en een eventuele beslissing niet te forceren, omdat het komende jaar geen directe moeilijkheden zijn te verwachten. Mocht dit onverhoopt wel het geval zijn, dan kunnen wij tijdens de vakantieperiode nog altijd enkele kranten laten vervallen. Er moet naar worden gestreefd het volgende jaar met een schone lei te beginnen.

Spr. maakt dan bekend geregeld kranten naar het dienstweigerarskamp te Vught te sturen en van de dienstweigerars geld binnen te krijgen. Hieruit blijkt, dat onder deze groep eveneens goede mogelijkheden voor nieuwe abonnees zijn. De verantwoording wordt eens per maand in de krant gepubliceerd en dit moet zo blijven. Wij moeten ervoor zorgen, dat het één en ander niet het karakter krijgt van het Leger des Heils en dat het een bedelarij wordt.

is van mening, dat door persoonlijke bezoeken bij de mensen thuis en door gesprekken goede resultaten kunnen worden behaald. Voorts moeten de oude abonnees geregeld worden bezocht en tot activiteit worden gemaand. Er is geen enkel bezwaar bij deze groep geregeld een vrijwillige bijdrage te vragen.

Over het wel of niet verhogen van het abonnementsgeld wordt op deze manier nog enige tijd doorgepraat en uiteindelijk wordt besloten, dat het Landelijk Comité over deze kwestie het laatste woord zal hebben, als dit nodig blijkt te zijn.

Als volgend agendapunt wordt de redactiecommissie onder de loep genomen.

_____ deelt in dit verband mede, dat _____ zich uit de commissie wil terugtrekken. Op het congres heeft _____ zich al teruggetrokken en daar zijn plaats nog niet is bezet levert het besluit van _____ wel enige moeilijkheden op. De enige mogelijkheid, welke thans nog overblijft, is, dat Groningen zich met de redactie belast.

Na enig heen en weer gepraat blijkt, dat _____ er evenmin een gat in ziet, waarna _____ voorstelt, dat degenen, die in de naaste omgeving van Amsterdam wonen, het redactie werk desnoods zullen waarnemen.

_____ die dan wordt aangezocht, deelt mede dit jaar nog geen tijd te hebben, omdat hij nog secretaris van een reisvereniging is. Mogelijk komt hierin het volgend jaar verandering.

Over dit punt wordt nog enige tijd doorgepraat, waarna wordt besloten eerst even te pauzeren.

Te 16 uur wordt de vergadering heropend met de mededeling van _____ dat een voorlopige redactiecommissie is samengesteld, bestaande uit:

~~Indien nodig, kan een beroep op _____ worden gedaan, daar deze alsnog bereid is gevonden in uiterste noodzaak bij te springen. Bij dit alles moeten wij er goed rekening mee houden, dat _____ zich om gezondheidsredenen moet ontzien en daarom in geen geval zelf meer artikelen zal schrijven.~~

Tot het volgende congres zal op deze wijze worden gewerkt en dan kan desnoods een ander besluit worden genomen.

_____ dankt vervolgens _____ voor het vele, dat hij voor de beweging heeft gedaan en wekt alle aanwezigen op in de toekomst hun uiterste krachten in te spannen.

Spr. is tevens van mening, dat in de toekomst de werkzaamheden meer moeten worden verdeeld, zodat het niet meer voorkomt, dat alles op de schouders van een kleine groep medewerkers komt te rusten.

Als volgend agendapunt wordt dan de inhoud van de krant onder de loep genomen.

stelt voor in de komende maanden een aantal artikelen over het leven en werken van Domela Nieuwenhuys in de krant te schrijven. Voor de ouderen betekent dit weer een terugblik in het verleden en voor de jongeren kan het van historische waarde zijn.

, stelt voor in het vervolg de artikelen vooral kort te houden, omdat lange artikelen moeilijker zijn te lezen en daarom veelal niet de nodige aandacht van de abonnees krijgen.

, meent eveneens, dat een andere weg moet worden ingeslagen. Aan de redactie van de artikelen moeten wij meer zorg besteden en ieder woord moet worden gewogen.

meent, dat aan andere bladen ook wel het één en ander mankeert en dat het niet alleen bij Recht voor Allen voorkomt, dat er fouten insluipen. Voorts is onze krant niet de enige, welke lange artikelen plaatst. Door hierin verandering te brengen worden de moeilijkheden niet opgelost. Wel gaat dan het karakter van de krant verloren.

zegt, dat de samenstelling van de krant zodanig moet zijn, dat er voor elk wat wils in staat. Het gaat er niet om of er taalfouten in de ingezonden artikelen staan. Die verbetert de redactiecommissie wel. Het gaat erom, dat de wil bij de mensen aanwezig is om te schrijven en mee te werken.

Op deze manier wordt nog enige tijd verder gediscussieerd, waarbij enkele aanwezigen nog de noodzaak naar voren brengen, dat vooral de jongeren in de beweging meer activiteit tonen en hun schroom om iets te schrijven overwinnen.

zegt toe, dat hij een reeks artikelen over de beweging zal schrijven, beginnende bij het jaar 1904, waarvoor nog wel materiaal in het archief aanwezig is.

Tevens wordt enige kritiek geleverd op de artikelen van die teveel zijn eigen zienswijze weergeeft, waardoor afbreuk wordt gedaan aan anderen, omdat de artikelen veelal door anderen zijn geschreven. Uit enkele stukken is duidelijk gebleken, dat zij onder andere zijn overgenomen van terwijl er zijn naam onder heeft geplaatst.

zegt hiervan, dat dit in de toekomst niet meer mag voorkomen, omdat de kans bestaat, dat dan artikelen van 3e rangs schrijvers worden overgenomen, waar onze namen onder komen te staan, wat minderwaardig is.

zegt, dat het de gewoonte is bij het citeren van een andere schrijver diens naam te noemen.

Spr. doet dan een beroep op allen in zijn werk te steunen door hem met raad en daad bij te staan.

Vervolgens stelt spreker de Europese Anarchistische Conferentie, welke van 25 tot 29 juli aanstaande zal worden gehouden in het Freundschaftsheim te Bückeberg in Duitsland, aan de orde en zegt, dat in het verleden op dergelijke conferenties in Engeland en Denemarken goede contacten zijn gelegd. In het belang van de internationale samenwerking zijn deze conferenties erg nuttig. Door alleen deze bijeenkomsten te bezoeken voldoen wij nog niet

aan de noodzaak alle mogelijkheden uit te buiten. Naast het bezoeken van de conferenties moeten de tot stand gebracht contacten worden onderhouden. In andere landen worden hiervoor comité's gevormd en wij mogen in deze niet achterblijven. De mensen, die in ons comité zitting nemen, moeten beschikken over voldoende talenkennis en moeten tevens kunnen typen.

Na enig heen en weer gepraat over de afvaardiging naar de conferentie wordt in principe besloten, dat en zullen worden afgevaardigd, temeer daar het Gewest Groningen moeilijk mensen kan vrijmaken in deze periode. Voorts blijft voor hen, die dit willen, de mogelijkheid aanwezig op eigen kosten te gaan.

Overeengekomen wordt, dat, als er meer dan 25 personen gaan, er een autobus zal worden gehuurd, waardoor de kosten van het vervoer aanzienlijk lager worden. De verblijfskosten zijn voorlopig vastgesteld op 11 Mark per persoon per dag.

stelt hierna voor de gedachtenwisseling te schorsen tot na het eten en tot 19 uur te pauzeren.

, na de pauze als eerste discussiant het woord voerend, ziet voor het werkkomité voor de buitenlandse contacten nog vele moeilijkheden. Nu zich van alle werkzaamheden heeft teruggetrokken en ook niet veel meer kan doen, wordt het voor de kleine groep werkers des te moeilijker om nu ook nog zitting in het komité te nemen.

is het hiermede eens en zegt, dat de toekomst wel uitsluitend zal brengen, maar dat wel pogingen moeten worden ondernomen om tot een goed resultaat te komen.

Spr. deelt dan mede, dat half mei in Den Haag een natoconferentie zal plaatsvinden en dat verscheidene groeperingen al hebben toegezegd hier tegen de N.A.T.O. en de bewapening te zullen protesteren. Het is zelfs mogelijk, dat er vrouwengroepen uit Zweden en de Verenigde Staten komen. Voorts heeft de P.S.P. eveneens het plan aan de demonstratie deel te nemen. Voor het slagen van deze demonstratie zal ook op ons wel een beroep worden gedaan en het ligt in de bedoeling in ons orgaan hieraan de nodige aandacht te besteden. Ten aanzien van de paasmars zullen wij een afwachtende houding aannemen, omdat het Comité 1961 dit jaar samenwerkt met de communistische Vredesraad en het Volkelcomité. Voor ons blijft de O.C.V. als overkoepelende vredesgroep het meest aanvaardbaar.

De aanwezigen zijn het hiermede eens, hoewel anderzijds wordt betoogd, dat het Comité 1961 wel een legale groep is en dat er met , goed valt samen te werken. Hieraan bestaat echter geen enkele behoefte, omdat het O.C.V. aan alle eisen voldoet en voldoende bekendheid geniet over de gehele wereld.

Hierna wordt, vooral bij monde van kritiek geleverd op het steunfonds Solidair van De Vrije uit Rotterdam, omdat het doel van dit steunfonds niet geheel duidelijk is en evenmin duidelijk naar voren komt, waar de bijeengebrachte gelden blijven. Voorts verleent Solidair geen enkele medewerking aan de stakende Spaanse arbeiders, hoewel hierom van onze kant wel is gevraagd.

dringt erop aan in het vervolg vooral een goede verantwoording te geven van de vrijwillige bijdragen en hierop enige controle uit te oefenen.

Spr. stelt tevens voor de Vrije Socialisten uit Rotterdam, die het pinksterkamp in Appelscha willen bezoeken van het terrein af te schoppen.

Op deze manier wordt nog enige tijd doorgedaan met verdachtmakingen tegen de mensen rondom De Vrije, waarbij opmerkt, dat de tijd voor een fusie nog lang niet rijp is en dat men nog heel wat naar elkaar moet toegroeien, zodat er eerst een wederzijds vertrouwen tussen de beide groepen ontstaat, waarbij de mensen van De Vrije meer openheid van zaken moeten geven.

, hierna het woord nemend, deelt mede, dat alle punten voor het huishoudelijk gedeelte nu zijn besproken en dat thans de rondvraag aan de orde is.

, stelt voor de verspreide leden eveneens voor het werk in te schakelen. Dan vervullen zij eveneens een functie en wordt het werk van een kleine groep mensen vergemakkelijkt.

zegt hierover een oproep in de krant te zullen plaatsen en spreekt de wens uit, dat ook in het Noordelijk Gewest een kadergroep zal worden gevormd, welke geregeld bij elkaar komt

Spr. maakt dan bekend, dat naar aanleiding van het feit, dat in augustus aanstaande het 50 jaar geleden zal zijn, dat de Eerste Wereldoorlog uitbrak, een artikel in de krant zal verschijnen

hangt dan een verward verhaal op, waarvan niets is te begrijpen. Het enige positieve, wat hij zegt, is meer toenadering tot de jeugd te zoeken en de vrijwillige bijdrage te verhogen.

Verscheidene aanwezigen bespreken eveneens de noodzaak de jeugd aan te trekken en zijn van mening, dat de jeugd van thans nog niet veel belangstelling zal tonen, maar op latere leeftijd zich meer bewust zal gevoelen.. Daarom moeten nu reeds kranten onder de jeugd worden uitgezet.

Nadat nogmaals over het steunfonds heeft gesproken en heeft medegedeeld, dat dit jaar nog geen financiële tekorten zijn te verwachten, sluit hij te ruim 22 uur. deze huishoudelijk bijeenkomst.

BIJeenkomst op ZONDAG, 22-3-1964.

heropent te ongeveer 10 uur de bijeenkomst en deelt mede, dat zal worden gediscussieerd over het onderwerp "de boycot", waarover eerst het één en ander zal zeggen.

houdt hierna een inleiding van ongeveer 15 minuten, zegt, dat hij over dit onderwerp ongeveer 2 jaar geleden al het nodige in de krant heeft geschreven en dat in de tegenwoordige tijd de boycot veelal wordt verward met sabotage. De sabotage moet dan worden gezien in het licht van de geestelikedwang, dus zonder geweld. Er kan in dit geval een goede vergelijking worden gemaakt met de staking. De werkstaking kan aan de ene zijde een boycot zijn en aan de andere kant kan het ook sabotage zijn. In beide gevallen kan het voorkomen, dat de bevolking het slachtoffer van een staking wordt, maar het wezen van een staking is toch altijd nog een strijdmiddel in handen van de arbeidersklasse.

Het Comité.Zuid-Afrika houdt zich bezig met een actie, welke is gericht op het voeren van een boycot tegen het fruit, dat uit Zuid-Afrika in de Westeuropese havens wordt aangevoerd. De havenarbeiders worden opgewekt dit fruit niet te lossen en daarnaast spoort men het publiek aan dit fruit niet te kopen. Op deze wijze wordt de Zuidafrikaanse overheid geboycot met het gevolg, dat de Zuidafrikaanse arbeiders ook worden getroffen. Het initiatief gaat echter van hen uit en wij kunnen dus onze medewerking verlenen aan dit geweldloze verzet tegen hun eigen Regering, ook al dreigt de Zuidafrikaanse bevolking zelf slachtoffer te worden.

zegt, dat de Zuidafrikaanse negers tot deze boycot worden gedwongen. De blanken buiten de gekleurde bevolking uit en daarnaast worden zij als derderangs burgers behandeld en niet als mens erkend. Zij zijn als het ware uitgestoten van de maatschappij. In wezen is het moderne slavernij, welke de blanken bedrijven. De rassendiscriminatie vinden wij het meeste in landen welke dictatoriaal worden geregeerd, onder andere het Nationaal-Socialistische Duitsland van de dertiger jaren en in mindere mate premier Verwoerd van tegenwoordig.

is van mening, dat de boycot van Zuidafrikaans fruit voor ons geen gewetensconflict kan brengen, omdat, zoals reeds heeft opgemerkt, de Zuidafrikaanse arbeiders er zelf om vragen. Het is zelfs zo, dat wij verplicht zijn aan deze actie onze medewerking te verlenen.

De waarde van deze geestelijke boycot mag in geen geval worden onderschat. Het is een machtig strijdmiddel, wat in het verleden meermalen is bewezen.

meent, dat het een kwestie van machtsvername is. Door een bepaalde boycot op te leggen tracht de arbeider in zekere gevallen de macht over te nemen.

, hierna weer het woord voerend, merkt op niet over gewelddadige dwang te hebben gesproken, maar de geweldloze dwang op het oog te hebben gehad,

, wil dit onderwerp in ruimer verband zien en zegt, dat dit alleen een zaak is van het doel, dat de middelen heiligt. Een boycot wordt opgelegd, om de vuiligheid uit de wereld te helpen en hiervoor moeten gezamenlijk alle krachten worden ingespannen.

wijst er dan op, dat het niet alleen een kwestie is van een boycot van het Zuidafrikaanse fruit, maar dat eveneens actie moet worden gevoerd tegen de Peter Stuyvesant sigaretten, welke in Zuid-Afrika worden gemaakt. Een boycot is alleen dan doelmatig, als alle produkten worden geweerd,

In Zweden heeft een aantal kinderen actie gevoerd tegen de sinaasappelen uit Zuid-Afrika en dit heeft goede resultaten gehad. In ons land zijn ook al verscheidene huisvrouwen, die hetzelfde voorbeeld volgen.

merkt op, dat de pers hieraan ook al de nodige aandacht heeft besteed.

betoogt, dat een goed gevoerde boycot de tegenpartij grote nadelen kan berokkenen. Met de sinaasappelen in Zweden is dit niet het geval geweest, maar er is in ieder geval een stoot in de goede richting gegeven. Toch getuigt dit alles van een bewustwording van de mensen en daar gaat het uiteindelijk om. Op deze manier is het Socialisme ook tot stand gekomen en tot een grote macht uitgegroeid.

memoreert eerste de jongste vissersstaking in Scheveningen en zegt vervolgens, dat er onder de arbeidersklasse nog teveel verdeeldheid is. Bij de meeste acties hangt alles als los zand aan elkaar en ontbreekt iedere binding. Tijdens de Jodenvervolgingen in de jaren 40-45 waren de mensen op een enkele uitzondering na te bang om de joden steun te verlenen en hen te helpen bij het onderduiken. Wij zelf zijn met het Kapitalisme vergroeid, waardoor wij niet doen, wat wij behoren te doen. Multatuli heeft het reeds gezegd: "Het slagen ligt niet in onze macht, maar wel het pogen om te slagen". Deze wereld is door en door rot en stelt ons voor vele moeilijkheden.

Na onderling overleg wordt besloten thans enige tijd te pauzeren.

, hierna weer het woord voerend, zegt, dat de dienstweigeraars eveneens een bepaalde boycot voeren. Deze is geheel geweldloos en moet juist daarom onze medewerking hebben. Verder moet iedere actie, welke in het verleden is gevoerd, worden gezien in het licht van haar eigen tijd. De vissersstaking kan worden gezien als een unieke gebeurtenis en wij moeten ons er van bewust zijn, dat gedurende deze staking alle vissers als één man naast elkaar hebben gestaan en zich door niemand hebben laten intimideren. Alle pogingen van de zogenaamde Uniebonden om tweedracht te zaaien en de C.A.O. er door te drukken zijn op niets uitgelopen. Zelfs met de hulp van de strafrechter is het niet gelukt het stakersfront te doorbreken.

Spr. komt dan nogmaals terug op de boycot van Zuid-Afrika en betoogt, dat de grote industrieën, zoals Philips, moesten weigeren goederen aan dit land te leveren. De grote monopolies kunnen bij een boycot een doorslaggevende rol spelen en nu het comité eenmaal met deze actie is gestart, is het onze plicht hieraan onze volle medewerking te verlenen.

Nadat op deze manier nog enige tijd is gediscussieerd, sluit tenslotte te ongeveer 12 uur de bijeenkomst. EINDE.

I.D.No. 978

Betreft: Congres Fed. v. Vrije Socialisten.

15 OKT. 1965

Hierbij zend ik U fotocopieën van de agenda en de be-
vingsbrief van het landelijk congres van de Federatie van
Socialisten, dat op 3 en 4-4-1965 in de Krikkenhaar te Ede
is gehouden.

Een verslag van deze conferentie is geplaatst in het
Recht voor Allen van 1-5-1965. Nadere bijzonderheden omtr
congres kunnen voorshands niet worden verwacht.

EINDE.

AAN B.V.D.

F

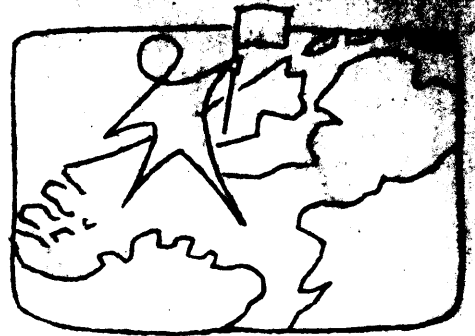
ACDI 0 07 716
Dupl.
datum 15 OKT. 1965
Bijl. 2/

F

4

INLEIDING:

Indien ik mij aan de vóóravond van ons tweejaarlijkse landelijke congres afvraag in welke opzichten de afgelopen tweejaarlijkse periode - van april 1963 tot april 1965 - afwijkt van de daaraan voorafgaande periode van twee jaar, dan valt onmiddellijk op dat een zeer groot gedeelte van de beschikbare tijd en krachten van het Landelijke Comité besteed werden aan het herstel en de versteviging van de internationale contacten en verbandingen tussen de diverse stromingen, bewegingen en groepen in de wereld. Daarbij werd, in zekere zin noodgedwongen, voorlopig het accent gelegd op de Europese verbandingen. Het kan dan ook nauwelijks bevreemdend genoemd worden dat mijn gebruikelijke beschrijving van de gebeurtenissen en activiteiten gedurende de laatste twee jaar in onze Federatie voor een belangrijk deel door dit internationaal contactwerk werd beïnvloed.

De organisering en functionering van een internationaal anarchistisch contactcentrum is in onze beweging altijd een moeilijke en delicate aangelegenheid geweest. Het sterk persoonlijke karakter en de afkeer van organisatie in 't algemeen van velen in de anarchistische beweging zullen hierbij ongetwijfeld een grote rol spelen maar zijn beslist niet de enige remmende factoren. Het voortdurende nijpende gebrek aan geldmiddelen is er o.a. de oorzaak van dat ons de nodige technische apparatuur ontbreekt, noodzakelijk voor een goede en regelmatige functionering van een internationaal contactcentrum. Een andere, niet minder belangrijke moeilijkheid is het feit dat zij, die zich tot nu toe met dit internationaal contactwerk bezig hielden dit vrijwel uitsluitend in enkele schaarse avonduren moesten verrichten. Het zal in de toekomst, naar mijn mening, in steeds ernstiger mate blijken dat de zeer omvangrijke en arbeidsintensieve taak van een internationaal contactcentrum in onze beweging niet meer uitsluitend door enkele mensen in enkele avonduren (na een normale andere dagtaak) op behoorlijke wijze zal kunnen worden verricht. Een dergelijke werkwijze verstoort de noodzakelijke regelmaat en moet steeds weer tot vertragingen, moeilijkheden en deraillementen leiden zonder dat men het hen, die deze taak vrijwillig op zich hebben genomen, kwalijk zal kunnen nemen. Het is niet eenvoudig voor al deze moeilijkheden direct een oplossing aan de hand te doen, maar wel ben ik van mening dat in een wereld, welke door steeds snellere en frequentere verbandingen steeds "kleiner" wordt, de instandhouding van een dergelijk contactcentrum een noodzakelijkheid en een levensvoorwaarde is voor de anarchistische beweging. Juist de anarchistische beweging, welke meer dan iedere andere politieke beweging of geestelijke stroming internationaal, of liever gezegd bovennationaal, georiënteerd en ingesteld is, moet tot bovennationaal intermenselijk contact en verkeer tussen haar aanhangers in de wereld in staat geacht worden.

Deze gedachtengang heeft mijn werk van de laatste jaren in het L.C. in belangrijke mate overheerst en werd ook internationaal, behoudens een enkel op misverstand berustend voorval, gewaardeerd en gesteund. Elders in deze Beschrijvingsbrief vindt men onder "Internationaal Bewegingsnieuws" verdere bijzonderheden over hetgeen in dit opzicht verricht werd en tot stand gekomen is.

IN MEMORIAM

In de afgelopen twee jaar zijn ook onze beweging natuurlijk het verlies van verschillende vrienden door overlijden niet bespaard gebleven. Indien ik hier slechts twee hunner bij name noem en in onze herinnering terugroep dan bedoel ik daarmee niet tot uitdrukking te brengen dat het werk en de sympathie der anderen van minder betekenis is geweest.

Op 12 juli 1963 overleed toch nog vrij plotseling op 79-jarige leeftijd onze beste vriend BINNE HERDER; op 23 november 1963 onze vriend HENRI VAN BODENGRAVEN. De enorme belangstelling van hun vele vrienden uit velerlei kringen bij hun uitvaart was er een overtuigend bewijs van dat we in hen een tweetal actieve vrienden verloren in de juiste betekenis van het woord.

Bij zulke verliezen, die behalve voor de naaste verwanten ook voor onze kleine beweging ernstig zijn, moeten we langs de buitenkant dikwijls beluisteren dat mede daardoor de beweging langzaam maar zeker gedoemd is af te sterven door het ontbreken van de noodzakelijke verjonging. Dit lijkt me op zijn minst gezegd ongemotiveerd, omdat we hier met een normaal biologisch verschijnsel te doen hebben waarmee iedere beweging, organisatie of vereniging verhoudingsgewijs in dezelfde mate heeft te maken. Overigens is de anarchistische beweging, althans naar mijn mening, nimmer een uitgesproken jongerenbeweging geweest. Of de anarchistische beweging al dan niet blijft voortbestaan is niet het allerbelangrijkste in het menselijk bestaan. Essentiëel is het streven naar meer menselijkheid, naar hogere vormen van geestelijk en gemeenschappelijk ZIJN en LEVEN.

VERZONDEN STUKKEN:

*Overeenkomstig het besluit op ons laatste congres werden de volgende brieven verzonden:

- a) Aan onze vriend B. Meijer te Groningen, die vele jaren de administratie van ons orgaan "Recht voor Allen" met grote nauwgezetheid heeft verzorgd. In deze brief heb ik onze dank en erkentelijkheid tot uitdrukking gebracht voor het vele werk dat hij gedurende een reeks van jaren voor onze beweging heeft verricht en de wens uitgesproken dat in de gezondheidstoestand zowel van hemzelf als van zijn vrouw spoedig verbetering zal komen.

Aan de Cubaanse premier Fidel Castro een schrijven waarin werd geprotesteerd tegen de gevangenhouding van vele van onze vrienden en tegen de beknutting van de persvrijheid in Cuba.

Aan Ds. J.B.Th. Hugenholtz werd in verband met zijn 75e verjaardag een schrijven gezonden waarin onze waardering werd uitgesproken voor zijn vele werk gedurende een lange reeks van jaren tegen oorlog en militarisme, waarbij hij steeds een verdraagzame en begripvolle houding aan de dag heeft gelegd ten aanzien van andersdenkenden. In zijn antwoord memoreerde ds. H. dat het leven zijn hoogste waarde heeft wanneer wij anderen mogen helpen en de zaak van de vrede en de gerechtigheid mogen dienen. Dat verenigt ons en wij kennen de blijdschap van zo naast elkander te mogen staan in de strijd voor deze dingen. Wij kunnen niet anders doen dan onze krachten geven.

SAMENSTELLING Redactie Commissie en Landelijk Comité:

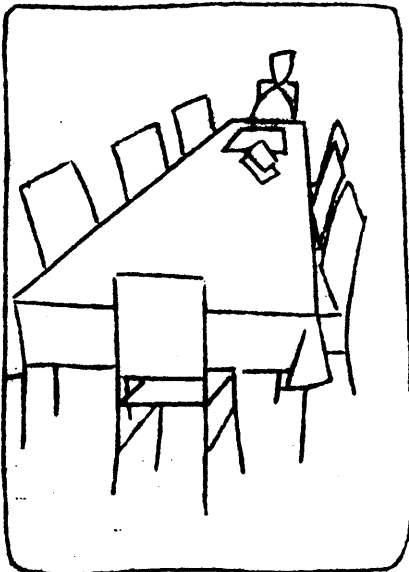
In juli 1963, enkele maanden dus na ons vorige congres, stelde Jan Schmaltz ons van zijn besluit in kennis zich gedwongen te zien als der redactie-commissie te bedanken op grond van het feit dat, naar mening, de samenwerking in deze commissie van dien aard was dat hij hieraan niet langer zijn medewerking kon verlenen. Gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor het redactiebeleid is een voortdurend gezamenlijk overleg in de commissie en hieraan ontbrak zeer veel, aldus Jan Schm. De redactie-commissie werd vanaf dat moment verder gevormd door Theo Harsman en Bart Haan.

In maart 1964 trok Jan Schmaltz, die voorzitter was in het L.C. zich ook uit deze functie terug, alsmede van de verdere activiteiten der groep.

Een woord van dank voor het vele werk dat Jan Schm. verrichtte acht ik hier wel op zijn plaats. De beide opengevallen plaatsen werden tot dit moment niet bezet.

CONFERENTIE OOSTERLAND:

Een bespreking van enige belangrijke punten maakte een tussentijdse landelijke vergadering nodig, welke vergadering op 21 en 22 maart 1964 te Oosterland (Wieringen) werd gehouden. Deze punten waren o.m. de dreigende onderbezetting der redactie-commissie; de financiële aspecten van ons orgaan "Recht voor Allen"; en tenslotte de internationale conferentie van anarchisten in aug.1964 te Bückeburg.

De Redactie-Commissie:

De bezetting van deze commissie werd, door de uitgestelde tenuitvoerlegging van Bart Haan's besluit om in oktober 1963 af te treden, gereduceerd tot een éénhoofdige redactie (Theo Harsman). Deze toestand werd, zoals bij besprekingen op eerdere congressen in soortgelijke situatie was gebleken, als ongezond en ongewenst beschouwd. De moeilijkheid bestond echter daarin dat in Amsterdam op dat moment geen mogelijkheid aanwezig bleek deze commissie weer aan te vullen, terwijl ook een voorstel om Groningen te vragen de overname van de gehele redactie op zich te nemen, niet uitvoerbaar bleek. Ook op deze landelijke vergadering kwam er geen bevredigende oplossing uit de bus, hoewel enkele aanwezige vrienden wel hun medewerking toezegden en in een nabije toekomst wellicht wel in staat zouden zijn de red.comm. te completeren.

Op dit moment, bijna een jaar later, is mij van deze goede voornemens weinig gebleken. Theo Harsman heeft dus het afgelopen jaar alléén het redactiewerk gedaan maar is daarbij op onnavolgbare en eminente wijze terzijde gestaan door onze onvermoeibare bijna 80-jarige vriend, H.J. Smienk. Een welgemeend woord van dank voor het vele werk! Theo H. heb ik het me zeker niet euvelduiden als ik onze vriend Smienk hierbij nog eens extra noem en onze waardering uitspreek voor zijn onontbeerlijke hulp en medewerking. Tenslotte ook Bart Haan onze welgemeende dank voor zijn jarenlange, moeilijke en vele werk in de redactie-commissie, waar hij ook nog de functie van redactie-secretaris vervulde. Bart heeft dikwijls de zo hoog nodige medewerking van anderen moeten missen; ondanks dit gebrek aan medewerking verscheen de krant steeds op tijd.

... dank, en als je weer wat tot ons geeft...
... op je regelmatige medewerking aan ons blad te kunnen...
...
...

Financiën "Recht voor Allen": Een niet sluitende begroting van de exploitatierekening van ons blad had diverse voorstellen en suggesties tengevolge. Verhoging van de abonnementsprijs; vermindering van het aantal uit te geven nummers per jaar tegen ongewijzigde abonnementsprijs; bestrijding van het tekort door verhoging van het abonné-aantal en door aandringing op extra vrijwillige bijdragen. Na het voor en tegen van deze drie verschillende mogelijkheden te hebben besproken bleek men over 't algemeen aan de laatste oplossing de voorkeur te geven; dus pogen het aantal abonné's op te voeren en daarnaast onze begunstigers opwekken door eventuele extra steun de normale uitgave mogelijk te maken van 26 nummers per jaar. Aldus werd besloten.

Internationale conferentie:

Bij dit punt werd door mij een overzicht gegeven van de op gang zijnde ontwikkelingen om opnieuw tot een internationaal contactcentrum in de anarchistische beweging te komen, gevolgd door een korte uiteenzetting van mijn visie over doelstelling, bevoegdheid, functionering en middelen van een dergelijk internationaal centrum. Als afgevaardigden naar deze conferentie werden namens onze federatie tenslotte Bart Haan en ondergetekende aangewezen.

De conferentie te Oosterland werd tenslotte besloten met een korte inleiding over het onderwerp: "Boycot, sabotage en staking", door Bart Haan. Bij de discussie bleek dat er over dit onderwerp en over de waarde van deze strijdmiddelen, in constructieve zin gesproken, nogal verschillend werd gedacht, en dat een verdere uitwerking van de diverse gezichtspunten in ons orgaan wel wenselijk geacht werd.

STUDIE BIJEENKOMSTEN:

Door het LC werden in Amsterdam een 2-tal studiebijeenkomsten georganiseerd:

- 1) door onze vriend C.Schnater uit Zaandam werd een uiteenzetting gegeven over de betekenis en de achtergronden van de "RING"gedachte, een coöperatieve onderneming voor giraal geldverkeer in eigen beheer. Het initiatief hiertoe ging uit van onze vriend Schnater zelf naar aanleiding van een artikel in "Recht voor Allen" over "Verantwoordelijk produceren". Schnater, zelf een enthousiast voorstander van de Ring-gedachte heeft de pogingen in ons land na de tweede wereldoorlog door de Ned.Coöper.Girocrediet Ring van nabij meegemaakt. Bij de discussies kwam tot uitdrukking dat onze vriend Schn. de aanwezige toehoorders niet direct van de positieve waarde van de Ring-gedachte had kunnen overtuigen als factor in de strijd voor een maatschappelijke orde zoals wij die ons denken;
- 2) door J.Hooijberg uit Purmerend werd op ons verzoek een inleiding gehouden over "De ontwikkelingsgang van het religieus bewustzijn" naar aanleiding van een onuitgegeven manuscript van M.A.Romers. De Belangstelling voor deze lezing was helaas niet groot en toonde aan dat in onze kringen bij velen het woord religie nog te veel vereenzelvigd wordt met godsdienst en op grond daarvan op weerstanden en vooroordelen stuit.

Hoewel de stof de nodige aandacht en inspanning vereiste werd ze door

...aan te brengen. ...
De aangevraagde pogingen het manuscript alsnog uitgegeven te krijgen
hielden helaas geen resultaat.

B. de LICHT HERDENKING:

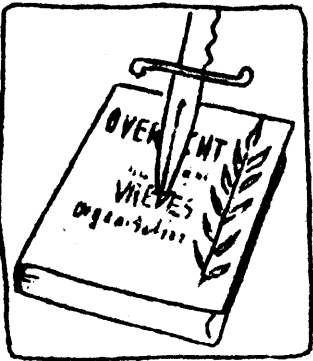
Op 3 september 1963 was het vijf en twintig jaar geleden dat Bart de
Ligt stierf. Een aantal van zijn oude vrienden en medewerkers van uit-
eenlopende levensbeschouwing hebben naar aanleiding daarvan, op initia-
tief van A. Storm, Utrecht, een grootse herdenkingsbijeenkomst gehouden.
Aan de voorbereidende besprekingen en organisatie van deze uitstekend
geslaagde bijeenkomst werd door Bart Haan en ondergetekende deelgenomen
zowel als afgevaardigden der O.C.V. als van onze federatie.
Aan het voornemen van deze bijeenkomst een verslag in druk te doen ver-
schijnen is voorzover mij bekend helaas geen uitvoering gegeven.

COMITÉ HULP STAKEND SPANJE:

In een rondschrijven van bovengenoemd comité van
augustus 1963 werd een volledige en gespecificeer-
de verantwoording gegeven van de financiële mani-
pulaties. Nadat een bedrag van f. 7.380,-- aan
Spanje was afgedragen resteerde nog een saldo van
f. 1.168,45. In mijn vorige verslag heb ik reeds
gememoreerd dat wij er destijds reeds in het
comité op hebben aangedrongen ook dit bedrag als-
nog naar Spanje te zenden. Het comité gaf er in
meerderheid om verschillende redenen de voorkeur
aan dit bedrag voorlopig te reserveren om het, naar men hoopt aangevuld,
te besteden voor het doel waarvoor het is bijeengebracht, zodra het
nodig en mogelijk is. In een later schrijven (4 januari 1964) werd door
het comité medegedeeld dat het saldo inmiddels tot f. 1.400,-- was aan-
gegroeid. Op 15 juli 1964 kwam het comité in vergadering bijeen. Zowel
door onze afgevaardigde in het comité, Jan Langedijk, als door de afge-
vaardigde van de PSP werd de vraag aan de orde gesteld of de actie niet
had dienen te worden hervat op het moment toen er wederom niet onbe-
langrijke stakingen in Spanje plaatsvonden. Er werd op aangedrongen dat
het dagelijks comité nauwlettend zou nagaan of hervatting mogelijk en
nodig is zodra zich opnieuw belangrijke acties voordoen.

STICHTING "VREDESOFBOUW":

Deze stichting opgericht op 14 juli 1960 heeft ten doel
de bevordering van de vrede en de vreedzame samenleving
tussen de volkeren. De grondslag van de gedachte van de
stichter was, dat niet het politiek, sociologisch, econ-
omisch of volkenrechtelijk aspect beslissend is voor de
vrede, doch dat wezenlijke vredesmogelijkheden verband
houden met de mentaliteit van de mens als individu en in
groepsverband. De stichting zoekt naar praktische wegen
en middelen op bescheiden schaal, die een mentaliteits-
verandering in deze zin kunnen bevorderen. De stichting
is echter niet op anti-militaristische leest geschoeid.
Door deze stichting is een boekje uitgegeven "Overzicht der Nederlandse
Vredesorganisaties". In de eerste uitgave van dit boekje werd onder de
rubriek "Namen van organisaties welke bij het uitschrijven van de

enquêtes bij het secretariaat niet bekend waren" ook onze federatie genoemd (dus zonder dat wij daarin waren gekend). De opvattingen van de stichting over 't begrip "vredesorganisatie" waren dermate ruim, dat bijv. bewegingen als Morele Herbewapening, het Nederl. Genootschap voor Internationale Zaken, de Vereniging voor Internationale Rechtsorde daarin als zodanig waren opgenomen. Voor de herdruk van bovengenoemd boekje hebben wij dan ook verzocht onze federatie niet opnieuw in dit overzicht op te nemen. In een schrijven aan het bestuur van deze stichting werd dit verzoek als volgt gemotiveerd:

"Onze vredesgedachten berusten op principiële anti-militaristische beginselen. In Uw doelstelling zegt U o.m. dat de wezenlijke vredesmogelijkheden verband houden met de mentaliteit van de mens als individu en in groepsverband en dat de stichting met name naar praktische wegen en middelen zoekt, die een mentaliteitsverandering in deze zin kunnen bevorderen. In rechtstreekse tegenspraak hiermede is, naar onze bescheiden mening, de uitspraak dat de stichting niet op anti-militaristische leest is geschoeid. Wij vragen ons hierbij af welke mentaliteitsverandering U dan wel nastreeft. Ons huidige maatschappijstelsel is doordrenkt van een militaristische geestesgesteldheid waarbij bij de mensen steeds weer de bereidheid aanwezig is tot het gebruik van geweld bij het oplossen van geschillen. Indien U zelf zegt dat alleen een mentaliteitsverandering hierin een verbetering ten goede kan brengen dan kan dit uitsluitend een verandering zijn in die geest waarbij deze bereidheid tot geweld; waarbij dit gedrag zal zijn overwonnen. Alleen een mensheid welke zich tot dit punt kan opwerken kan zich van een duurzame vrede verzekeren. Het is een illusie te veronderstellen, dat we een vreedzaam naast elkander leven kunnen opbouwen in een wereld welke op geweld en militarisme steunt, ook als dat militarisme als dreiging op de achtergrond wordt gehouden. De lacune in Uw gedachtengang is waarschijnlijk het feit dat U de macht v/d staat, die de bestaande "brde" moet handhaven, niet onaangetast wilt laten. En macht vereist nu eenmaal machtsmiddelen ter handhaving daarvan."

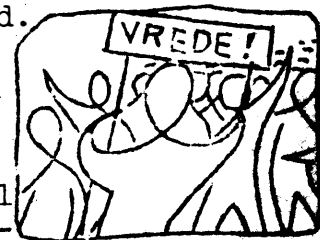
COMITÉ 1961 voor de VREDE:

Ten aanzien van dit comité hebben wij ons standpunt onveranderd gehandhaafd, namelijk dat er onzerzijds geen behoefte bestaat om naast onze bestaande samenwerking met andere vredesorganisaties in de O.C.V., nog een andere permanente samenwerking aan te gaan. Reeds op de oriënteringsbijeenkomst, waaruit later het Comité 1961 voor de Vrede is geboren, hebben wij betoogd dat wij aan een nieuw permanent comité, naast de toen reeds bestaande O.C.V. niet zouden medewerken als federatie. Naar onze mening is er in de vredesbeweging reeds versnippering genoeg van de toch al weinige actieve vredeskrachten.

Het is algemeen bekend dat het Comité 1961 voor de Vrede thans vrij nauw samenwerkt met de Nederl. Vredesraad. Bij de organisatie van de anti-MLF-demonstratie op 9 januari 1965 te Amsterdam kon men het echter al niet eens worden op bepaalde punten, wat tot gevolg had dat uit beide organisaties alweer een nieuw comité-adhoc geboren werd. Wij blijven de ontwikkeling verder met belangstelling volgen.

De O. C. V.

In tegenstelling tot mijn vorige beschrijvingsbrief zal ik ditmaal over onze samenwerking en over de activiteiten in de O.C.V. kort zijn, mede ook omdat de O.C.V. in deze periode naar buiten geen grote activiteiten ontplooiden. De verschenen bulletin

werken allen ingelegd. Het laatste bulletin nr. 14 over de veelbesproken M.L.F. verscheen in een oplage van 7000 stuks; het bulletin is gade ontvangen. Het is nog steeds mijn mening dat de O.C.V. als gesprekscontactcentrum tussen de diverse aangesloten onafhankelijke vredesorganisaties waardevol is, of althans zijn kan. Deze waarde behoeft niet uitsluitend aan grote spectaculaire acties te worden ontleend. Natuurlijk willen wij graag onze vredesgedachten onder een zo groot mogelijk aantal mensen brengen en uitdragen, echter niet ten koste van alles en door middel van demagogie en misleiding. Ik zou dan ook willen aanbevelen onze medewerking aan de O.C.V. te blijven voortzetten, waarbij ik er tenslotte nog wel voor zou willen waarschuwen dat men zijn verwachtingen niet hoger mag stellen dan de in feite aanwezige mogelijkheden. Doet men dit wel dan is teleurstelling onvermijdelijk.

ANARCHISTISCH ARCHIEF:

In de afgelopen periode werden van verschillende kanten weer waardevolle aanvullingen geschonken. De beheerder van ons archief, Bart Haan, heeft sinds ons vorige congres de boeken, brochures, kranten enz. weliswaar geordend, doch tot een samenstelling van een catalogus of inventarislijst is het helaas nog niet gekomen. Een overzicht van hetgeen aanwezig is ontbreekt dus nog en dat maakt het voor hen die wel eens voor studie van het een of ander gebruik zouden willen maken, moeilijk.

In dergelijke gevallen dient men zich dus met Bart Haan in verbinding te stellen. Zo nu en dan wordt er door studenten, voor het maken van scripties over bepaalde onderwerpen, wel een beroep op ons archief gedaan.

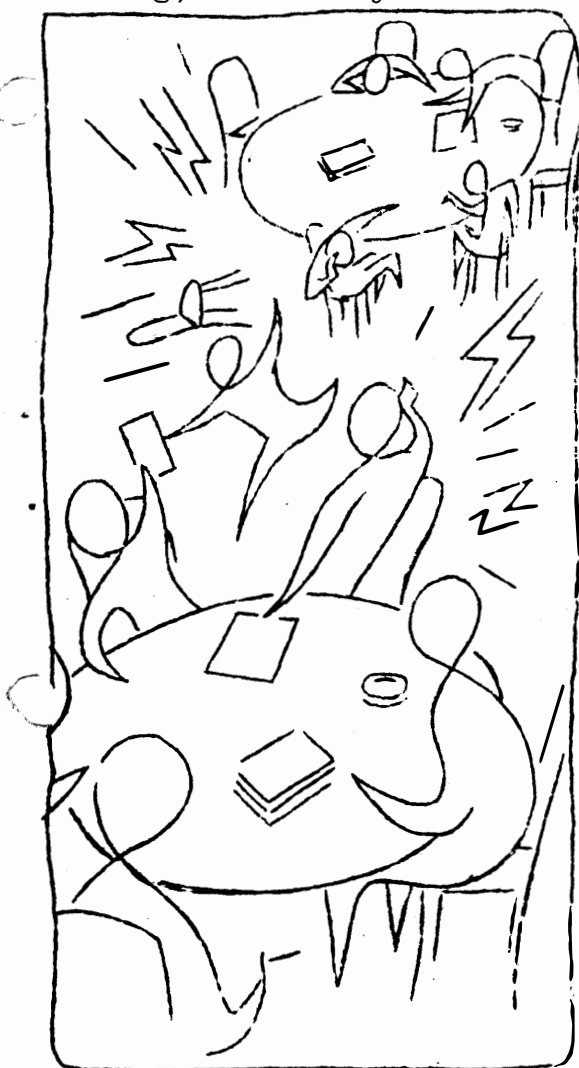
ALGEMEEN:

Naast de vorengenoemde zaken betreffende onze interne organisatie en samenwerking werd nog velerlei ander werk verricht, teveel om allemaal op te sommen in dit verslag en dikwijls ook niet belangrijk genoeg. Enkele zaken wil ik hier echter niet onvermeld laten:

- a) van de Katholieke Universiteit (Politieke Wetenschap) te Nijmegen ontvingen we het verzoek om informatie omtrent de doelstellingen, activiteiten en uitgegeven publicaties van onze beweging in verband met hun belangstelling voor het vredesvraagstuk. Aan dit verzoek werd voldaan voor zover dit in kort bestek mogelijk was; in de vorm van een prae-advies met een begeleidend schrijven, alsmede de toezending van een aantal nummers van "Recht voor Allen", waarin in 't bijzonder het vredesvraagstuk vanuit ons standpunt werd behandeld.
- b) een soortgelijk verzoek werd ontvangen van de Universiteit van Michigan (USA), welke ons ten behoeve van haar bibliotheek (in 't bijzonder hun "Labadie"-collectie) een aantal nummers van ons blad vroeg. Aan dit verzoek werd eveneens voldaan en per brief gelijktijdig gevraagd naar de speciale redenen welke aan dit verzoek ten grondslag lagen. Voor zover mij bekend leven of leefden in de U.S.A. Laurance Labadie, een individualistisch anarchist en Joseph A. Labadie, van welke laatste ik op dit moment een boekje in zakformaat ter lezing heb over "Anarchisme"; een voordracht welke door hem in 1895 te Detroit werd gehouden. Van welke dezer beiden men in Michigan een collectie van hun werk heeft is mij niet bekend.
- c) Spanish Refugee Aid, New York
(Comité tot Hulp aan Spaanse uitgewekenen)
Van bovengenoemd comité, dat zich ten doel stelt spaanse vluchtelingen

In de zomer van 1964 het verzoek de mogelijkheid te stellen of ook in ons land een dergelijk comité zou kunnen worden sticht. In Engeland, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en Zweden staan deze comité's reeds. Na besprekingen en onderzoek bleek ten eerste dat in ons land reeds een comité met een dergelijk doel bestaat en ten tweede dat men voor de efficiënte functionering de steun en medewerking nodig heeft van de dagbladders en vooraanstaande persoonlijkheden in het politieke en maatschappelijke leven. Een kleine beweging als de onze zou slechts incidentele hulp aan een enkeling kunnen verlenen. Onze invloed in genoemde kringen is echter te gering dat we zoiets met succes tot stand zouden kunnen brengen. Onze vriend Geers uit Groningen, kenner bij uitnemendheid van de spaanse toestanden was desgevraagd van mening dat het reeds bestaande comité goed functioneert en dat er z.i. geen reden bestaat tot oprichting van een tweede comité over te gaan. Ook het eventuele praktische werk voor zo'n comité is niet gering: eist veel tijd. Op al deze gronden moesten we dan ook berichten dat we aan dit verzoek geen gevolg konden geven.

d) De "OPROEP" in "Recht voor Allen" van 28 november 1964 had de bedoeling, in 't bijzonder voor Amsterdam, een aantal actieve medewerkers

uit onze lezerskring aan te trekken, mede in verband met de slecht bezette comité's van Redactie en Landelijk Comité.

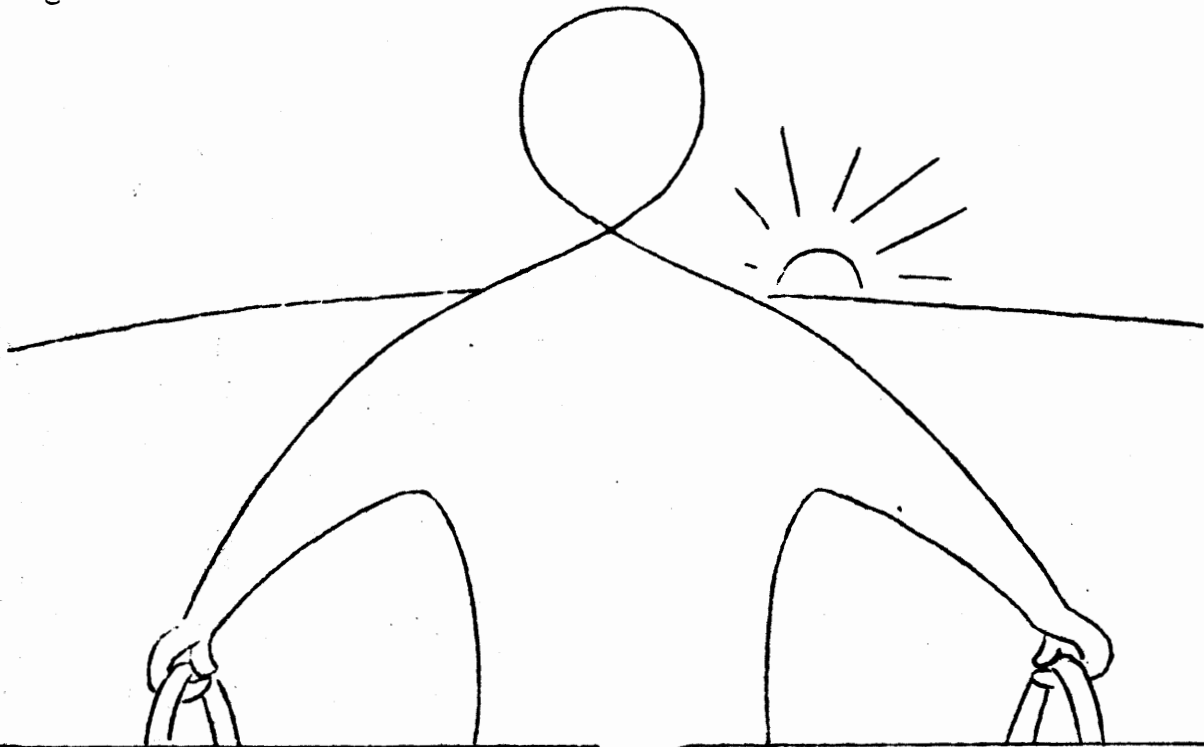
De eerste bijeenkomst kon als goed geslaagd beschouwd worden.

Verskillende vrienden hadden aan de oproep gehoor gegeven en men kon het wel met elkaar eens zijn dat er meerdere activiteiten ontwikkeld moesten worden. Op deze bijeenkomst werden spijkers met koppen geslagen en het besluit genomen een speciaal nummer van "Recht voor Allen" te besteden aan "Meer woningbouw inplaats van schuikelderbouw". Het resultaat kent U allen, veronderstel ik. Deze bijeenkomst werd door enkele anderen gevolgd, steeds onder de naam "Actie-comité" en er dreigde op deze wijze, naast de reeds bestaande groep, een tweede groep te ontstaan, met veelal dezelfde mensen die de zelfde problemen bespraken. Dit was naar mijn mening nimmer de bedoeling geweest van ons besluit.

Op onze groepsvergadering van 4 februari 1965 heb ik mij tegen een dergelijke ontwikkeling verzet omdat ik de noodzaak van het bestaan van twee soortgelijke groepen niet inzag. In een daarop volgende vergadering op 11 februari 1965 van het "Actie-comité" besloot men in 't vervolg niet meer als afzonderlijk comité op te treden, doch uitsluitend als groep Amsterdam van onze Federatie, waarmee dit Actiecomité dus tot het verleden behoorde.

Enige maalen werd door mij in persoonlijke contacten en in besprekingen met mijn belgische vrienden overlegd over de mogelijkheid van het uitbreiden van onze onderlinge contacten met onze belgische vrienden en zo mogelijk ook met eventuele vrienden in Luxemburg; een Benelux Federatie van Vrije Socialist.

In België, zowel als in Luxemburg ontbreekt de geestverwanten een eigen regelmatig verschijnend orgaan, zoals wij dat in "Recht voor Allen" kennen. Bij een intensievere samenwerking zouden de hollandssprekende belgische en luxemburgse vrienden met ons blad kunnen werken; zij zouden er ook mede in kunnen publiceren, enz. enz., waarmede tevens het lezerstal van ons blad zou kunnen worden uitgebreid. De belgische vrienden zouden deze kwestie met elkaar bespreken en de mogelijkheid bestaat dat één hunner ons komende congres zal bezoeken teneinde hun mening daarover kenbaar te maken.

Mijn overzicht en verantwoording van de belangrijkste gebeurtenissen en activiteiten in onze federatie zou ik hiermede willen afsluiten.

Voor het Internationale Bewegingsnieuws en mijn bemoeienissen daarmede, verwijs ik naar elders in deze beschrijvingsbrief.

Tot slot: mijn zeer drukke werkring maakte het mij steeds moeilijker voor een regelmatige afwerking van de lopende zaken zorg te dragen, mede ook door het vele werk voor het internationale contactcentrum. De administratieve en organisatorische voorbereiding voor de conferentie te Bückeburg werd

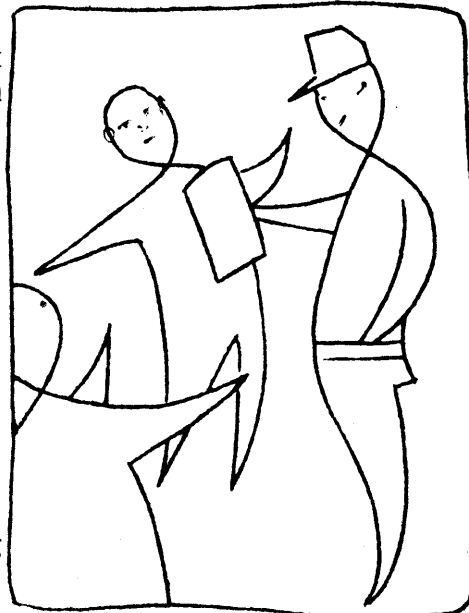
vrijwel alleen door mij verricht en er moest dan ook wel eens wel lang, te lang, op afdoening wachten. Ik weet, dat men begrip voor mijn moeilijkheden heeft gehad en dat men mij dan ook geen verwijten of iets dergelijks heeft gemaakt maar ik acht het onder deze omstandigheden beter mijn taak als landelijk secretaris van onze federatie tot beschikking te stellen en het congres te vragen voor mij een plaatsvervanger aan te wijzen.

Voor het in mij gestelde vertrouwen in de afgelopen jaren wil ik hierbij allen hartelijk danken.

J. de Bode

Na mijn deelname aan de Internationale conferentie van anarchisten te Göteborg (Zweden) in de zomer van 1963, waartoe door ons vorig congres besloten was, werd in de herfst van datzelfde jaar met de voorbereidingen begonnen van de organisatie van een Europese conferentie van anarchisten, ergens in Europa. Over mijn indrukken en de resultaten van de Göteborg-conferentie zal ik hier nu niet verder spreken. Ik deed dit reeds zeer uitvoerig in ons blad. Kenmerkend voor het goede resultaat van deze conferentie was wel het feit dat op de conferentie te Bückeburg niet minder dan 10 Zweedse vrienden aanwezig waren. Ook over de beweegredenen, die tot mijn initiatief leidden om een dergelijke Europese conferentie bijeen te roepen heb ik in mijn vorig congresbericht, in ons blad en op onze tussentijdse landelijke vergadering te Oosterland voldoende uitgeweid, zodat ik thans niet in herhalingen wil vervallen.

Het allereerste en moeilijkste probleem bij de conferentievoorbereiding was in de toch al druk bezette vacantiетijd een geschikt congrescentrum te vinden dat in geografisch opzicht voor de meesten zo gunstig mogelijk gelegen zou zijn. West-Duitsland leek mij daarvoor het meest geschikt. Na veel vergeefse pogingen lukte het tenslotte in het "Freundschaftsheim" te Bückeburg; een studie- en ontmoetingscentrum ter bevordering van internationale samenwerking, onafhankelijk van alle organisaties, kerken, partijen en regeringen. Nadat alles definitief was geregeld en gepubliceerd dreigde de Duitse "Kriminalpolizei" nog roet in 't eten te zullen gooien. Op de conferentie attent gemaakt door publicaties in "Befreiung" en veronderstellende (?) met een communistische ondergrondse beweging en activiteit te doen te hebben (op welke gronden is mij een raadsel) bracht men enige malen een bezoek aan het "Freundschaftsheim" om inlichtingen te verkrijgen omtrent de aard onzer beweging en de bedoeling der conferentie. Een intimidatie welke een uitvoerige correspondentie tengevolge had met de verantwoordelijke leider van het "Freundschaftsheim", Prof. Dr. Robert Meyners (woonachtig in de USA), en een dreiging inhield van een annulering van de gemaakte afspraken. Deze Prof. Dr. R.M. kon zich moeilijk indenken dat een "vrij-socialistische" en een "anarchistische" beweging één en dezelfde zouden kunnen zijn en hij verweet mij onoprechtheid bij mijn met het huis gevoerde briefwisseling. Na een weerlegging mijnerzijds van zijn onjuiste veronderstellingen en na enige weken van spannende afwachting kwam uiteindelijk toch het bericht dat de gemaakte afspraken gehandhaafd bleven, waarmee het doorgaan van de conferentie toen was verzekerd. Op 25 juli 1964 werd de conferentie door mij met de volgende begroetings toespraak geopend:

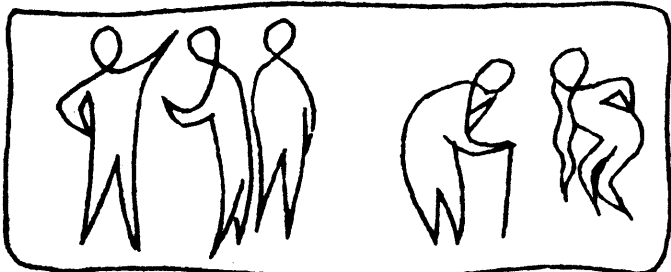
"Sedert geruime tijd heb ik mij bezig gehouden de verbroken internationale contacten en verbindingen tussen groepen en personen in de vrij-socialistische en anarchistische beweging weer te herstellen. De vele sympathiebetuigingen met dit streven, welke ik gedurende de voorbereidingen van deze conferentie heb mogen ontvangen rechtvaardigt de veronderstelling dat een poging in deze richting niet bij voorbaat behoeft te mislukken. Het risico van een eventuele mislukking zullen we echter moeten aanvaarden. Het verheugt mij daarom bijzonder hier zovele vrienden uit verschillende Europese landen te kunnen begroeten en welkom te heten.

"indien we de algemene toestand in de verschillende anarchistische be-
"wegingen, alsmede het gebrek aan intensief onderling internationaal
"contact tussen hen, in aanmerking nemen dan geloof ik zonder enige
"overdrijving te kunnen vaststellen dat deze talrijke deelname aan deze
"conferentie hoopgevend en bemoedigend is voor onze gemeenschappelijke,
"toekomstige taak. Uit het feit dat zovelen zich de moeite hebben ge-
"geven hier aanwezig te zijn meen ik de gevolgtrekking te mogen maken
"dat bij velen onder ons het verlangen en de behoefte levendig is met
"geestverwanten in vriendschappelijke betrekking te staan of te komen
"teneinde zich op allerlei gemeenschappelijke problemen op elk gebied
"van het menselijk leven onderling te kunnen beraden. De instandhouding
"van deze internationale verbindingen, alsmede hun geleidelijke verdere
"uitbouw is voor ons toekomstig werk dan ook van het grootste belang.
"Aan één voorwaarde zal dit werk onvoorwaardelijk dienen te voldoen,
"namelijk de wederzijdse erkenning en waardering van de verschillende
"richtingen en stromingen in de anarchistische beweging in de wereld;
"een erkenning en waardering in een geest van verdraagzaamheid en vrij-
"heid, zodat een vruchtdragende harmonische samenwerking mogelijk zal
"zijn bij onze gemeenschappelijke taak. Indien wij ons gedurende de
"komende dagen bij ons gezamenlijk overleg en beraad deze richtlijn
"voortdurend in het oog houden, dan ben ik er van overtuigd dat al onze
"pogingen en bemoeiingen niet tevergeefs zullen zijn geweest.
"Zes jaren zijn inmiddels verstreken sedert het laatste internationale
"treffen in London in 1958. Zes jaren die voor de versteviging en uit-
"bouw van de internationale contacten als onvruchtbaar en als alles
"behalve succesvol zijn te beschouwen. Diegenen onder ons die ook het
"congres in 1958 hebben meegemaakt en zich de uitspraken en voornemens
"der verschillende geestverwanten herinneren zullen deze betreuens-
"waardige ontwikkeling kunnen bevestigen. Het kan wellicht voor de toe-
"komst van belang zijn de oorzaken van dit falen te leren kennen, een
"feit is dat we de geschiedenis niet kunnen terugdraaien en dat we op
"dit moment, nu we weer opnieuw bijeen zijn, de historische gebeurte-
"nissen als voldongen feiten hebben te aanvaarden. We kunnen het
"slechts betreuren dat het onze beweging tot nu toe niet gelukt is
"regelmatig internationale samenwerking en contacten in stand te houden
"ondanks het feit dat juist onze beweging meer internationaal, meer
"boven-nationaal georiënteerd en ingesteld is dan enige andere partij
"of beweging. Het bleef in hoofdzaak bij persoonlijke, incidentele
"contacten. De opvatting, welke bij enkelen schijnt te bestaan, dat de
"vrijheidlievende beweging niet meer, zoals voorheen, over capabele
"persoonlijkheden zou beschikken en dat dientengevolge alle pogingen
"strandden, kan ik helaas niet onderschrijven. Verder geloof ik dat men
"in algemene zin gesproken, in onze beweging de totaal gewijzigde ver-
"houdingen en omstandigheden, welke na de tweede wereldoorlog tot stand
"gekomen zijn, te weinig of zelfs in 't geheel niet bij zijn denken en
"handelen in aanmerking heeft genomen. Ik noem bijv. de totaal gewij-
"zigde politieke en economische verhoudingen; de technische ontwikke-
"ling in 't algemeen, maar in 't bijzonder bij de oorlogvoering en
"oorlogsvoorbereiding; de in vele landen van Europa wettelijke erkenning
"van gewetensvragen bij de dienstweigering; de onophoudelijk voort-
"schrijdende nationale zelfontwikkeling en zelfbevrijding der afrikaan-
"se en aziatische volkeren, enz. enz. Deze steeds wisselende dynamische
"ontwikkeling van de internationale situatie vereist ook van ons een
"onophoudelijke heroriëntering en herziening van onze gedragslijn ten
"aanzien van de vele problemen op allerlei gebied.
"Aan het slot van deze begroetingswoorden zou ik nog graag de wens te
"uitdrukking brengen dat onze beraadslagingen in de komende dagen
"vruchtdragend en verdraagzaam zullen zijn en dat uiteindelijk de

"standkoming van een duurzaam internationaal contact- en ver-
"centrum in onze vrijheidlievende beweging gerealiseerd zal kunnen
"worden. Alleen in dat geval zullen we kunnen zeggen

h e t w a s s u c c e s v o l .

Aan de conferentie werd deelgenomen door ongeveer 50 vrienden uit de volgende landen: Zweden - Noorwegen - West Duitsland - Italië - Frankrijk - Engeland - België en Nederland. Een aantal dat onze verwachtingen ver overtrof. Sympathiebetuigingen en berichten van verhindering kwamen uit Oostenrijk - Zwitserland - Frankrijk - Nederland - Italië en Venezuela. De teneur van de diverse begroetingsbrieven aan de deelnemers der conferentie was vrijwel onverdeeld gunstig wat de bedoelingen der conferentie betrof, namelijk het tot stand brengen van regelmatig internationaal contact teneinde de verbreiding en uitdraging der anarchistische idee intensiever en op bredere basis mogelijk te maken.

Het meest verheugende en verrassende bij deze conferentie was wel dat meer dan de helft der deelnemers tot de jongeren (tot 35 jaar) gerekend kon worden; het meest opvallende dat een gehele generatie (35-55 jaar) vrijwel geheel ontbrak. Een gevolg van de tweede wereldoorlog?

Gedurende de eerste zitting der conferentie werd aan de deelnemers der diverse landen gelegenheid gegeven een overzicht te geven van de ontwikkeling en de activiteiten der anarchistische beweging in hun respectievelijke landen, terwijl gedurende de volgende dagen een aantal thema's werden ingeleid en besdiscussieerd over:

- a) "Tolerantie, haar waarde en betekenis bij de onderlinge samenwerking van de diverse stromingen en richtingen in de internationale vrij-socialistische en anarchistische beweging en bij onze houdingen aanzien van (radicaal)pacifistische- en andere vredes-organisaties". (Otto Reimers, Hamburg)
- b) "Grenzen en mogelijkheden van de sociale werkzaamheid der onverschillige massa en de anarchisten". (Uwe Timm, Hamburg)
- c) "Waarop wachten wij ?" (Günther Freitag, Hamburg)
- d) "Ideeën en algemene richtlijnen over de mogelijkheden van het vrij-socialisme en anarchisme in de toekomst" (J. de Smet, Brussel)
- e) "De Dynamiek van het anarchisme". (Th. Harsman, Amsterdam)

De inleidingen b, c en e werden reeds in "Recht voor Allen" onverkort gepubliceerd; het onderwerp "Tolerantie" zal op de tweede dag van ons congres als discussie-onderwerp worden ingeleid.

De conferentie-agenda vermeldde tenslotte twee belangrijke punten, behelzende:

- A) onderzoek naar wenselijkheid en mogelijkheid van jaarlijkse 8- of 14-daagse internationale studiebijeenkomsten over actuele problemen in de anarchistische beweging (economie, sociologie, filosofie, paedagogie, enz. (Groep Hamburg)

... een contactorgaan, tussen vrij-socialistische en anarchistische groepen en personen.

Van beide punten werd de wenselijkheid en noodzakelijkheid zonder twi-
fel erkend.

Voor de taak van een internationaal contactcentrum stelde zich de groep Hamburg en Frankfurt-Main beschikbaar. Na afweging van allerlei mogelijkheden en omstandigheden werd uiteindelijk besloten het aanbod van Frankfurt te aanvaarden, in 't bijzonder door de aanwezigheid aldaar van diverse vrienden met gedegen talenkennis: Een belangrijke voorwaarde bij de tenuitvoerlegging van het internationale contactwerk. De groep Hamburg stelde zich bovendien beschikbaar om bij het vele werk op alle mogelijke manieren te assisteren; ook bij de mogelijke voorbereiding van studie-bijeenkomsten. Verder werd voor elk aanwezig land, voor zover dat mogelijk bleek, aan het contactcentrum een contactpersoon toegewezen. In gevallen waar dit tijdens de conferentie niet mogelijk was, alsmede voor de niet aanwezige landen zou dit achteraf mogelijk blijven. Voor Nederland werd deze taak aan mij toebedeeld.

--o()o--

Na het uiteengaan van deze in vele opzichten zeer goed geslaagde internationale conferentie stelde het contactcentrum te Frankfurt zich als eerste en voornaamste taak het uitbrengen van een eerste bulletin in diverse talen met een zo volledig mogelijk verslag der conferentie, alsmede een zo groot mogelijke uitbreiding der contacten met groepen en/of personen die niet op de conferentie aanwezig konden zijn.

Uit briefwisseling nadien met het contactcentrum heb ik kunnen vaststellen dat op het punt van uitbreiding der contacten reeds veel goeds tot stand is gekomen. Helaas kan dit niet gezegd worden van het eerste bulletin, dat nog steeds niet is verschenen, hoewel de nodige gegevens reeds lang in handen van het comité zijn. Natuurlijk zijn er allerlei beginmoeilijkheden te overwinnen, zowel technisch als financieel. Bovendien is reeds thans gebleken dat de vrienden in Frankfurt de capaciteiten van bepaalde medewerkers blijkbaar te hoog of onjuist geschat hebben, hetgeen tot extra moeilijkheden heeft geleid. Maar een internationaal contact- en verbindingscentrum zonder regelmatig verschijnend bulletin is als een vis op het droge en zal op deze wijze niet in leven kunnen blijven.

Intussen heb ik mij over deze zaak met Frankfurt en diverse contactmensen in verbinding gesteld en werd door mij een eventueel bijeenkomen van het contactcomité met de contactpersonen voorgesteld om voor deze nieuwe ongewenste situatie een oplossing te zoeken. Wellicht dat ik op het congres hierover nog nadere mededelingen zal kunnen doen.

J. de Roos

Financieel Verslag
Administrateur "Recht voor Allen" (vervolg)

Manifestenfonds:

"Vrede en Onvrede", drukkosten f. 84,50
Ontvangsten: Mw.Renooy 3,--; groep A'dam 14,--;
T.Veenstra 1,50; H.Pomp,Valth. 7,50;
groep Groningen 14,--; N.G.v.V.S. 45,--; totaal f. 85,--
voordelig saldo f. 0,45

Lauwerszee/Gas; half nr. R.v.A., drukkosten f. 170,20
Ontvangsten: Smienk 1,50; Mw.Renooy 8,--;
Kl.Dekker 5,--; T.Veenstra 5,88; G.de Jong 1,20;
Mw.Renooy 2,--; Kl.Dekker 2,50; Zoeters 2,50;
Heeringa 10,--; Gulik 1,--; N.G.v.V.S. 148,50; totaal f. 188,08
voordelig saldo f. 17,88

Extra 4000 ex. "Woningbouw-actie" R.v.A.,
drukkosten f. 120,--
porti f. 3,25 f. 123,25
Inzameling 1e vergadering Amsterdam (nov.) f. 64,70
idem 2e vergadering Amsterdam (jan.) f. 55,--
Smienk 2,50; Hooijberg, Furmerend 2,50;
M.Ringia 2,50; totaal f. 7,50 f. 127,20
voordelig saldo f. 3,95

Verantwoording Garantiefonds:

J.Schuur, Drieborg 10,--; J.Oldenziel 10,--; J.Zuidema, S'meer 10,--;
H.Pomp,Valth. 10,--; Postma 25,--; B.Haan 10,--; M.Ringia 10,--;
J.W.Langedijk 5,--; J.Hoogeveen 10,--; L.v.Dootingh 10,--;
H.J.Smienk 2,--; Th.Harsman 14,--; Kl.Dekker 10,50; totaal f. 136,50

Voorraad: Brochure Dr.Brunia, 57 ex. ad. 0,50 f. 28,50
Brochure B.de Ligt 395 ex. ad. 0,40 f. 158,--
Social.liederen 57 ex. ad. 0,20 f. 11,40
Boek Kleurschakeringen 7 ex. ad. 1,-- f. 7,--
Boek Om de heerd 3 ex. ad. 1,-- f. 3,--
f. 207,90

Aantal abonné's: Het aantal vaste betalende abonné's
bedroeg per 1 jan.1964 373 stuks.

In de loop van 1964 moesten 20 abonné's om verschillende redenen worden
afgevoerd, echter werden 32 nieuwe abonné's gewonnen. Een netto winst
dus van 12 abonné's, waarmee het totaal op 385 abonné's werd gebracht.

FINANCIËEL VERSLAG ADMINISTRATEUR "RECHT VOOR ALLEN"

1 9 6 4

1/1'64 Saldo Kas 168,90		Drukkosten	
Giro <u>366,33</u>	f. 535,23	"Recht v.Allen"	f. 3:996,60
Abonnementen	f. 3.461,80	Frankering b/abonn.	f. 206,52
Colportage	f. 306,02	Porti Administratie	f. 37,92
Steun	f. 833,25	Adresplaatjes	f. 19,28
Boeken en Brochures	f. 41,95	Cliché's	f. 22,80
Manifestenfonds	f. 179,50	Kleine onkosten	f. 5,20
Bijdrage groep Amsterdam		Onkosten Redactie	f. 25,--
O C V bulletin	f. 29,25	Restitutie abonn.geld	f. 2,35
Bijdrage "woning"nr "RvA"	f. 64,70	O C V bulletins	f. 74,25
Terugstorting girodienst	f. 1,74	Lijst dienstweigeraars	f. 16,50
		Brochure Dr.Brunia	f. 27,50
		10.000 Manifesten	f. 170,20
		31/12'64	
		Saldo Kas 380,58	
		Giro <u>468,74</u>	f. 849,32
	<u>f. 5.453,44</u>		<u>f. 5.453,44</u>

Nog te vorderen: Abonnementsgeld 1963 en 1964	f. 134,--	
Vooruit ontvangen abonnementsgeld 1965		f. 306,--
T.b.v. Anarch.archief (Rode en blauwe jeugd)		f. 25,--
Saldo garantiefonds (zie verantwoording)		f. 136,50

Verantwoording Extra uitgaven Recht voor Allen en Manifestenfonds:

<u>Bart de Ligt</u> Nr.,	Extra kosten	f. 209,--
	1000 briefkaarten	f. 36,--
	Cliché's	f. 10,50

Ontvangen: J.Zuidema 3,75; groep A'dam 22,50; f. 255,50
A.v.d.Sloep 1,--; Storm 1,80; Ringia 2,--;
W.Riemeyer 1,--; G.de Jong 0,75; Sanders 0,44;
E.v.d.Zwaag 25,--; Mw.Renooy 3,--; totaal 61,24

Ontvangen voor kaarten: E.Kruisinga 1,--;
D.Senechal 1,--; W.Riemeyer 1,--;
N.G.v.V.S. 7,20; Storm 7,20; groep A'dam 4,30;
A.v.d.Sloep 4,--; mej.Oosterbroek 1,10;
Claus 7,90; G.de Groot, Dordrecht 3,--;
G.de Jong 0,80; A.Portjegort 1,--;
Th.Harsman 2,--; Dr.Brunia 1,--;
losse verkoop 8,--; totaal 50,65 f. 111,89

f. 143,61

Deze kosten werden opgevangen door het niet laten verschijnen van een nummer van R.v.A.

Vereeniging Oostersche Overzeelanders
 van 1 maart 1955 t/m 28 februari 1965
 van de landelijke penningmeester J.W. Langedijk

<p>1/3'63, Saldo Kas f. 226,14</p> <p>Bijdragen groepen:</p> <p>Amsterdam f. 48,50</p> <p>Groningen f. 54,--</p> <p>O. en N. Horne f. 30,--</p> <p>Wieringen f. 30,-- f. 162,50</p> <p>Bijdragen Alg. leden:</p> <p>K. Dekker, Oterleek f. 15,--</p> <p>G. de Groot, Dordr. f. 20,--</p> <p>J. Hoogeveen, H'lem f. 10,--</p> <p>G. de Jong, R'dam f. 20,--</p> <p>P. v. d. Leur, Almelo f. 30,--</p> <p>C. J. Postmus, Enschede f. 20,--</p> <p>M. Ringia, Bl'daal f. 10,--</p> <p>J. Schuur, Drieborg f. 15,-- f. 140,--</p> <p>Steun f. 58,--</p> <p>Bijdragen congres Zweden f. 160,25</p> <p>Bijdrage groep Amsterdam O C V bulletin f. 14,62</p> <p>Steun "Fusiefonds" f. 25,--</p> <p>Ontvangsten conferentie Oosterland f. 101,50</p> <p>Terugontvangen Steunfonds Hamburg f. 9,10</p> <p>Terugontvangen zaalhuur f. 24,04</p> <p>Voordelig saldo Congres 1963 f. 4,29</p> <p>Abusievelijk ontvangen voor R.v.A. f. 22,--</p> <hr style="border: 1px solid black;"/> <p style="text-align: right;">f. 947,44</p>	<p>Onkosten LC secretariaat f. 110,01</p> <p>Zaalhuur f. 59,70</p> <p>Drukwerk f. 61,61</p> <p>Fruit, bloemen f. 30,12</p> <p>Reiskosten, enz. congres Zweden f. 210,25</p> <p>Logies conferentie Oosterland f. 101,90</p> <p>Boekenbon Jeugdherberg- vader/moeder f. 10,--</p> <p>Bijdrage reiskosten v. De Smet, n. Bückeburg f. 25,--</p> <p>Bijdragen O C V f. 30,--</p> <p>O C V bulletin f. 29,25</p> <p>Comité Hulp Stakend Spanje f. 20,--</p> <p>Abusievelijk ontvangen voor R.v.A. f. 22,--</p> <p>Saldo 28/2'65</p> <p style="padding-left: 20px;">Kas f. 95,50</p> <p style="padding-left: 20px;">Giro f. 142,10</p> <hr style="border: 1px solid black;"/> <p style="text-align: right;">f. 237,60</p> <hr style="border: 1px solid black;"/> <p style="text-align: right;">f. 947,44</p>
---	--

Aanvang van het congres is gesteld op zaterdag, 14 uur.
"Rijkkenhaar" is echter reeds vanaf 11 uur beschikbaar voor hen die
vraag voor overleg en gedachtenwisseling wat eerder willen komen.
Om 12 uur worden dan gemeenschappelijk de meegebrachte boterhammen
gegeten. Ook thans ligt het weer in de bedoeling het gehele huishoud-
lijke gedeelte op zaterdag af te werken om ons des zondags met het
aangekondigde discussie-onderwerp te kunnen bezig houden.

Logies: De kosten voor logies bedragen f. 4,50 per persoon;
voor overnachting, ontbijt, warme maaltijd en koffie/thee.
Zelf meebrengen: slaapzak of lakens en sloop. Voor de broodmaaltijden
op zaterdag, zowel 's middags als 's avonds dienen ieder zelf te zorgen.
Voor de corvee rekenen we op een aantal vrijwilligers.

Reiskosten: Het LC veronderstelt dat de gemiddelde reiskosten van de
deelnemers elkaar maar weinig zullen ontlopen, zodat een hoofdelijke
omslag wel achterwege kan blijven. De reiskosten mogen echter voor
niemand een bezwaar zijn aan ons congres deel te nemen. In zulke ge-
vallen zal op het congres worden voorzien.

CONGRESVOORSTELLEN:

1. De I.C.-secretaris stelt een verdergaand onderzoek voor naar de
mogelijkheid tot meer onderling contact en samenwerking met de
vlaams-sprekende belgische en eventueel luxemburgse vrienden.
De eerste contacten hiervoor zijn reeds gelegd.
2. Uitbreiding Redactie-commissie "Recht voor Allen".
De door omstandigheden thans bestaande situatie van een éénhoofdige
redactie wordt zowel in het LC als door de redactie als ongezond en
ongewenst beschouwd. Uitbreiding van deze commissie tot ten minste
3 personen is wel gewenst.
3. In een vergadering te Amsterdam is over de wenselijkheid gesproken
-zonder tot een vastomlijnd voorstel te komen- om de kop van "Recht
voor Allen" een nieuwer aanzien te geven en zo mogelijk de onder-
titel van "Socialisme zonder staat" te wijzigen in "Orgaan voor
Socialisme van Onderop".
Ook de naam van onze federatie is daarbij in het geding geweest.

oooooooooooo

A G E N D A

en

B E S C H R I J V I N G S B R I E F

van het landelijk congres der Federatie van Vrije Socialisten te houden op "Krikkenhaar" te Bornerbroek bij Almelo op zaterdag 3 en zondag 4 april 1965

Zaterdag: 14.00 uur - 17.30 uur en 19.30 uur - 22.00 uur
Huishoudelijk gedeelte

Zondag : 10.00 uur - 12.00 uur en 14.00 uur - 16.00 uur
Inleiding en discussie over het onderwerp:
"Tolerantie, haar waarde en betekenis bij de onderlinge samenwerking in onze beweging".

a g e n d a :

- 1 . Begroeting
- 2 . Benoeming congresvoorzitter en notulist(en)
- 3 . Mededelingen en ingezonden stukken
- 4a. Verslag secretaris L.C.
- b. " penningmeester L.C.
- c. " kasnaziëners id.
- d. " administrateur "Recht voor Allen"
- e. " kasnaziëners id.
- f. " redactie-commissie id.
- g. " anarchistisch archief
- 5 . Financiële positie van "Recht voor Allen"
- 6a. Beleid Landelijk Comité
- b. " penningmeester L.C.
- c. " administrateur "Recht voor Allen"
- d. " redactie-commissie id.
- 7a. Verkiezing Landelijk Comité
- b. " administrateur "Recht voor Allen"
- c. " redactie-commissie id.
- 8 . Ingekomen voorstellen
- 9 . Rondvraag en sluiting

FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN

Landelijk secretaris:
J. de Roos, Anselmshof 2,
Amsterdam - W

J. W. Langedijk, Penningmeester
v. Ostadestraat 1,
Amsterdam - 351
Postrekenings-nummer: 673906
Fed. v. Vrije Socialisten, t.n.v.
Amsterdam

Adres Redactie: "RECHT VOOR ALLEEN"
Oyzean, 14dags
Amsterdam W Telefoon: 180255
Mad. Curiestraat 162, Groningen
Postgiro-nummer 869125

I.D.No. 978

Betreft: Congres Fed. v. Vrije Socialisten.

15 OKT. 1965

Hierbij zend ik U fotocopieën van de agenda en de be-
vingsbrief van het landelijk congres van de Federatie van
Socialisten, dat op 3 en 4-4-1965 in de Krikkenhaar te Ede
is gehouden.

Een verslag van deze conferentie is geplaatst in het
Recht voor Allen van 1-5-1965. Nadere bijzonderheden omtr
congres kunnen voorshands niet worden verwacht.

EINDE.

AAN B.V.D.

F

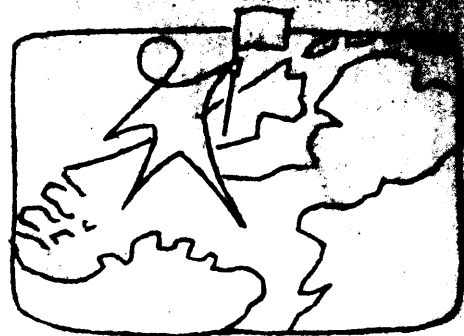
ACDI 0 07 716
Dupl.
DATUM 15 OKT. 1965
Bijl. 2/

F

4

INLEIDING:

Indien ik mij aan de vóóravond van ons tweejaarlijkse landelijke congres afvraag in welke opzichten de afgelopen tweejaarlijkse periode - van april 1963 tot april 1965 - afwijkt van de daaraan voorafgaande periode van twee jaar, dan valt onmiddellijk op dat een zeer groot gedeelte van de beschikbare tijd en krachten van het Landelijk Comité besteed werden aan het herstel en de versterking van de internationale contacten en verbanden tussen de diverse stromingen, bewegingen en groepen in de wereld. Daarbij werd, in zekere zin noodgedwongen, voorlopig het accent gelegd op de Europese verbanden. Het kan dan ook nauwelijks bevreemdend genoemd worden dat mijn gebruikelijke beschrijving van de gebeurtenissen en activiteiten gedurende de laatste twee jaar in onze Federatie voor een belangrijk deel door dit internationaal contactwerk werd beïnvloed.

De organisering en functionering van een internationaal anarchistisch contactcentrum is in onze beweging altijd een moeilijke en delicate aangelegenheid geweest. Het sterk persoonlijke karakter en de afkeer van organisatie in 't algemeen van velen in de anarchistische beweging zullen hierbij ongetwijfeld een grote rol spelen maar zijn beslist niet de enige remmende factoren. Het voortdurende nijpende gebrek aan geldmiddelen is er o.a. de oorzaak van dat ons de nodige technische apparatuur ontbreekt, noodzakelijk voor een goede en regelmatige functionering van een internationaal contactcentrum. Een andere, niet minder belangrijke moeilijkheid is het feit dat zij, die zich tot nu toe met dit internationaal contactwerk bezig hielden dit vrijwel uitsluitend in enkele schaarse avonduren moesten verrichten. Het zal in de toekomst, naar mijn mening, in steeds ernstiger mate blijken dat de zeer omvangrijke en arbeidsintensieve taak van een internationaal contactcentrum in onze beweging niet meer uitsluitend door enkele mensen in enkele avonduren (na een normale andere dagtaak) op behoorlijke wijze zal kunnen worden verricht. Een dergelijke werkwijze verstoort de noodzakelijke regelmaat en moet steeds weer tot vertragingen, moeilijkheden en deraileringen leiden zonder dat men het hen, die deze taak vrijwillig op zich hebben genomen, kwalijk zal kunnen nemen. Het is niet eenvoudig voor al deze moeilijkheden direct een oplossing aan de hand te doen, maar wel ben ik van mening dat in een wereld, welke door steeds snellere en frequentere verbanden steeds "kleiner" wordt, de instandhouding van een dergelijk contactcentrum een noodzakelijkheid en een levensvoorwaarde is voor de anarchistische beweging. Juist de anarchistische beweging, welke meer dan iedere andere politieke beweging of geestelijke stroming internationaal, of liever gezegd bovennationaal, georiënteerd en ingesteld is, moet tot bovennationaal intermenselijk contact en verkeer tussen haar aanhangers in de wereld in staat geacht worden.

Deze gedachtegang heeft mijn werk van de laatste jaren in het L.C. in belangrijke mate overheerst en werd ook internationaal, behoudens een enkel op misverstand berustend voorval, gewaardeerd en gesteund. Elders in deze Beschrijvingsbrief vindt men onder "Internationaal Bewegingsnieuws" verdere bijzonderheden over hetgeen in dit opzicht verricht werd en tot stand gekomen is.

IN MEMORIAM

In de afgelopen twee jaar zijn ook onze beweging natuurlijk het verlies van verschillende vrienden door overlijden niet bespaard gebleven. Indien ik hier slechts twee hunner bij name noem en in onze herinnering terugroep dan bedoel ik daarmee niet tot uitdrukking te brengen dat het werk en de sympathie der anderen van minder betekenis is geweest.

Op 12 juli 1963 overleed toch nog vrij plotseling op 79-jarige leeftijd onze beste vriend BINNE HERDER; op 23 november 1963 onze vriend HENRI VAN BODENGRAVEN. De enorme belangstelling van hun vele vrienden uit velerlei kringen bij hun uitvaart was er een overtuigend bewijs van dat we in hen een tweetal actieve vrienden verloren in de juiste betekenis van het woord.

Bij zulke verliezen, die behalve voor de naaste verwanten ook voor onze kleine beweging ernstig zijn, moeten we langs de buitenkant dikwijls beluisteren dat mede daardoor de beweging langzaam maar zeker gedoemd is af te sterven door het ontbreken van de noodzakelijke verjonging. Dit lijkt me op zijn minst gezegd ongemotiveerd, omdat we hier met een normaal biologisch verschijnsel te doen hebben waarmee iedere beweging, organisatie of vereniging verhoudingsgewijs in dezelfde mate heeft te maken. Overigens is de anarchistische beweging, althans naar mijn mening, nimmer een uitgesproken jongerenbeweging geweest. Of de anarchistische beweging al dan niet blijft voortbestaan is niet het allerbelangrijkste in het menselijk bestaan. Essentiëel is het streven naar meer menselijkheid, naar hogere vormen van geestelijk en gemeenschappelijk ZIJN en LEVEN.

VERZONDEN STUKKEN:

*Overeenkomstig het besluit op ons laatste congres werden de volgende brieven verzonden:

- a) Aan onze vriend B. Meijer te Groningen, die vele jaren de administratie van ons orgaan "Recht voor Allen" met grote nauwgezetheid heeft verzorgd. In deze brief heb ik onze dank en erkentelijkheid tot uitdrukking gebracht voor het vele werk dat hij gedurende een reeks van jaren voor onze beweging heeft verricht en de wens uitgesproken dat in de gezondheidstoestand zowel van hemzelf als van zijn vrouw spoedig verbetering zal komen.

Aan de Cubaanse premier Fidel Castro een schrijven waarin werd geprotesteerd tegen de gevangenhouding van vele van onze vrienden en tegen de beknutting van de persvrijheid in Cuba.

Aan Ds. J.B.Th. Hugenholtz werd in verband met zijn 75e verjaardag een schrijven gezonden waarin onze waardering werd uitgesproken voor zijn vele werk gedurende een lange reeks van jaren tegen oorlog en militarisme, waarbij hij steeds een verdraagzame en begripvolle houding aan de dag heeft gelegd ten aanzien van andersdenkenden. In zijn antwoord memoreerde ds. H. dat het leven zijn hoogste waarde heeft wanneer wij anderen mogen helpen en de zaak van de vrede en de gerechtigheid mogen dienen. Dat verenigt ons en wij kennen de blijdschap van zo naast elkander te mogen staan in de strijd voor deze dingen. Wij kunnen niet anders doen dan onze krachten geven.

SAMENSTELLING Redactie Commissie en Landelijk Comité:

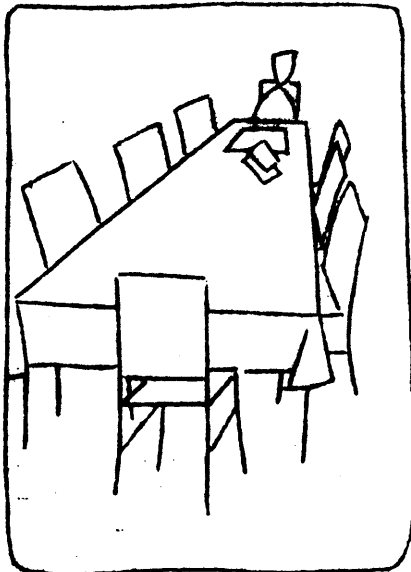
In juli 1963, enkele maanden dus na ons vorige congres, stelde Jan Schmaltz ons van zijn besluit in kennis zich gedwongen te zien als der redactie-commissie te bedanken op grond van het feit dat, naar mening, de samenwerking in deze commissie van dien aard was dat hij hieraan niet langer zijn medewerking kon verlenen. Gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor het redactiebeleid e is t een voortdurend gezamenlijk overleg in de commissie en hieraan ontbrak zeer veel, aldus Jan Schm. De redactie-commissie werd vanaf dat moment verder gevormd door Theo Harsman en Bart Haan.

In maart 1964 trok Jan Schmaltz, die voorzitter was in het L.C. zich ook uit deze functie terug, alsmede van de verdere activiteiten der groep.

Een woord van dank voor het vele werk dat Jan Schm. verrichtte acht ik hier wel op zijn plaats. De beide opengevallen plaatsen werden tot dit moment niet bezet.

CONFERENTIE OOSTERLAND:

Een bespreking van enige belangrijke punten maakte een tussentijdse landelijke vergadering nodig, welke vergadering op 21 en 22 maart 1964 te Oosterland (Wieringen) werd gehouden. Deze punten waren o.m. de dreigende onderbezetting der redactie-commissie; de financiële aspecten van ons orgaan "Recht voor Allen"; en tenslotte de internationale conferentie van anarchisten in aug.1964 te Bückeburg.

De Redactie-Commissie:

De bezetting van deze commissie werd, door de uitgestelde tenuitvoerlegging van Bart Haan's besluit om in oktober 1963 af te treden, gereduceerd tot een éénhoofdige redactie (Theo Harsman). Deze toestand werd, zoals bij besprekingen op eerdere congressen in soortgelijke situatie was gebleken, als ongezond en ongewenst beschouwd. De moeilijkheid bestond echter daarin dat in Amsterdam op dat moment geen mogelijkheid aanwezig bleek deze commissie weer aan te vullen, terwijl ook een voorstel om Groningen te vragen de overname van de gehele redactie op zich te nemen, niet uitvoerbaar bleek. Ook op deze landelijke vergadering kwam er geen bevredigende oplossing uit de bus, hoewel enkele aanwezige vrienden wel hun medewerking toezegden en in een nabije toekomst wellicht wel in staat zouden zijn de red.comm. te completeren.

Op dit moment, bijna een jaar later, is mij van deze goede voornemens weinig gebleken. Theo Harsman heeft dus het afgelopen jaar alléén het redactiewerk gedaan maar is daarbij op onnavolgbare en eminente wijze terzijde gestaan door onze onvermoeibare bijna 80-jarige vriend, H.J. Smienk. Een welgemeend woord van dank voor het vele werk! Theo H. zal het me zeker niet euvel duiden als ik onze vriend Smienk hierbij nog eens extra noem en onze waardering uitspreek voor zijn onontbeerlijke hulp en medewerking. Tenslotte ook Bart Haan onze welgemeende dank voor zijn jarenlange, moeilijke en vele werk in de redactie-commissie, waar hij ook nog de functie van redactie-secretaris vervulde. Bart heeft dikwijls de zo hoog nodige medewerking van anderen moeten missen; ondanks dit gebrek aan medewerking verscheen de krant steeds op tijd.

... dank, en als je weer wat tot ons geeft...
... op je regelmatige medewerking aan ons blad te kunnen...
...
...

Financiën "Recht voor Allen": Een niet sluitende begroting van de exploitatierekening van ons blad had diverse voorstellen en suggesties tengevolge. Verhoging van de abonnementsprijs; vermindering van het aantal uit te geven nummers per jaar tegen ongewijzigde abonnementsprijs; bestrijding van het tekort door verhoging van het abonné-aantal en door aandringing op extra vrijwillige bijdragen. Na het voor en tegen van deze drie verschillende mogelijkheden te hebben besproken bleek men over 't algemeen aan de laatste oplossing de voorkeur te geven; dus pogen het aantal abonné's op te voeren en daarnaast onze begunstigers opwekken door eventuele extra steun de normale uitgave mogelijk te maken van 26 nummers per jaar. Aldus werd besloten.

Internationale conferentie:

Bij dit punt werd door mij een overzicht gegeven van de op gang zijnde ontwikkelingen om opnieuw tot een internationaal contactcentrum in de anarchistische beweging te komen, gevolgd door een korte uiteenzetting van mijn visie over doelstelling, bevoegdheid, functionering en middelen van een dergelijk internationaal centrum. Als afgevaardigden naar deze conferentie werden namens onze federatie tenslotte Bart Haan en ondergetekende aangewezen.

De conferentie te Oosterland werd tenslotte besloten met een korte inleiding over het onderwerp: "Boycot, sabotage en staking", door Bart Haan. Bij de discussie bleek dat er over dit onderwerp en over de waarde van deze strijdmiddelen, in constructieve zin gesproken, nogal verschillend werd gedacht, en dat een verdere uitwerking van de diverse gezichtspunten in ons orgaan wel wenselijk geacht werd.

STUDIE BIJeenKOMSTEN:

Door het LC werden in Amsterdam een 2-tal studiebijeenkomsten georganiseerd:

- 1) door onze vriend C.Schnater uit Zaandam werd een uiteenzetting gegeven over de betekenis en de achtergronden van de "RING"gedachte, een coöperatieve onderneming voor giraal geldverkeer in eigen beheer. Het initiatief hiertoe ging uit van onze vriend Schnater zelf naar aanleiding van een artikel in "Recht voor Allen" over "Verantwoordelijk produceren". Schnater, zelf een enthousiast voorstander van de Ring-gedachte heeft de pogingen in ons land na de tweede wereldoorlog door de Ned.Coöper.Girocrediet Ring van nabij meegemaakt. Bij de discussies kwam tot uitdrukking dat onze vriend Schn. de aanwezige toehoorders niet direct van de positieve waarde van de Ring-gedachte had kunnen overtuigen als factor in de strijd voor een maatschappelijke orde zoals wij die ons denken;
- 2) door J.Hooijberg uit Purmerend werd op ons verzoek een inleiding gehouden over "De ontwikkelingsgang van het religieus bewustzijn" naar aanleiding van een onuitgegeven manuscript van M.A.Romers. De Belangstelling voor deze lezing was helaas niet groot en toonde aan dat in onze kringen bij velen het woord religie nog te veel vereenzelvigd wordt met godsdienst en op grond daarvan op weerstanden en vooroordelen stuit.

Hoewel de stof de nodige aandacht en inspanning vereiste werd ze door

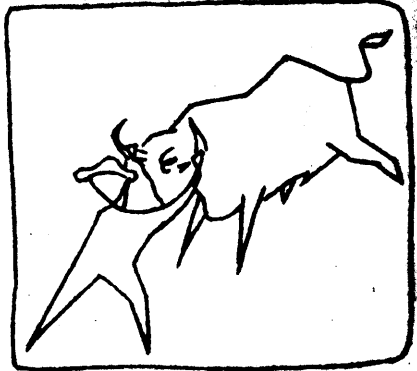
...aan te brengen. ...
De aangevraagde pogingen het manuscript alsnog uitgegeven te krijgen
hielden helaas geen resultaat.

B. de LICHT HERDENKING:

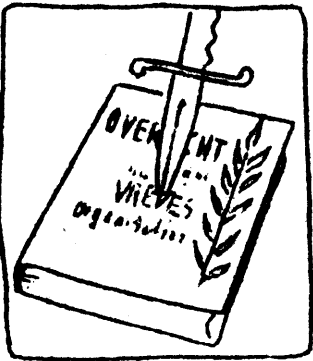
Op 3 september 1963 was het vijf en twintig jaar geleden dat Bart de
Ligt stierf. Een aantal van zijn oude vrienden en medewerkers van uit-
eenlopende levensbeschouwing hebben naar aanleiding daarvan, op initia-
tief van A. Storm, Utrecht, een grootse herdenkingsbijeenkomst gehouden.
Aan de voorbereidende besprekingen en organisatie van deze uitstekend
geslaagde bijeenkomst werd door Bart Haan en ondergetekende deelgenomen
zowel als afgevaardigden der O.C.V. als van onze federatie.
Aan het voornemen van deze bijeenkomst een verslag in druk te doen ver-
schijnen is voorzover mij bekend helaas geen uitvoering gegeven.

COMITÉ HULP STAKEND SPANJE:

In een rondschrijven van bovengenoemd comité van
augustus 1963 werd een volledige en gespecificeer-
de verantwoording gegeven van de financiële mani-
pulaties. Nadat een bedrag van f. 7.380,-- aan
Spanje was afgedragen resteerde nog een saldo van
f. 1.168,45. In mijn vorige verslag heb ik reeds
gememoreerd dat wij er destijds reeds in het
comité op hebben aangedrongen ook dit bedrag als-
nog naar Spanje te zenden. Het comité gaf er in
meerderheid om verschillende redenen de voorkeur
aan dit bedrag voorlopig te reserveren om het, naar men hoopt aangevuld,
te besteden voor het doel waarvoor het is bijeengebracht, zodra het
nodig en mogelijk is. In een later schrijven (4 januari 1964) werd door
het comité medegedeeld dat het saldo inmiddels tot f. 1.400,-- was aan-
gegroeid. Op 15 juli 1964 kwam het comité in vergadering bijeen. Zowel
door onze afgevaardigde in het comité, Jan Langedijk, als door de afge-
vaardigde van de PSP werd de vraag aan de orde gesteld of de actie niet
had dienen te worden hervat op het moment toen er wederom niet onbe-
langrijke stakingen in Spanje plaatsvonden. Er werd op aangedrongen dat
het dagelijks comité nauwlettend zou nagaan of hervatting mogelijk en
nodig is zodra zich opnieuw belangrijke acties voordoen.

STICHTING "VREDESOFBOUW":

Deze stichting opgericht op 14 juli 1960 heeft ten doel
de bevordering van de vrede en de vreedzame samenleving
tussen de volkeren. De grondslag van de gedachte van de
stichter was, dat niet het politiek, sociologisch, econ-
omisch of volkenrechtelijk aspect beslissend is voor de
vrede, doch dat wezenlijke vredesmogelijkheden verband
houden met de mentaliteit van de mens als individu en in
groepsverband. De stichting zoekt naar praktische wegen
en middelen op bescheiden schaal, die een mentaliteits-
verandering in deze zin kunnen bevorderen. De stichting
is echter niet op anti-militaristische leest geschoeid.
Door deze stichting is een boekje uitgegeven "Overzicht der Nederlandse
Vredesorganisaties". In de eerste uitgave van dit boekje werd onder de
rubriek "Namen van organisaties welke bij het uitschrijven van de

enquêtes bij het secretariaat niet bekend waren" ook onze federatie genoemd (dus zonder dat wij daarin waren gekend). De opvattingen van de stichting over 't begrip "vredesorganisatie" waren dermate ruim, dat bijv. bewegingen als Morele Herbewapening, het Nederl. Genootschap voor Internationale Zaken, de Vereniging voor Internationale Rechtsorde daarin als zodanig waren opgenomen. Voor de herdruk van bovengenoemd boekje hebben wij dan ook verzocht onze federatie niet opnieuw in dit overzicht op te nemen. In een schrijven aan het bestuur van deze stichting werd dit verzoek als volgt gemotiveerd:

"Onze vredesgedachten berusten op principiële anti-militaristische beginselen. In Uw doelstelling zegt U o.m. dat de wezenlijke vredesmogelijkheden verband houden met de mentaliteit van de mens als individu en in groepsverband en dat de stichting met name naar praktische wegen en middelen zoekt, die een mentaliteitsverandering in deze zin kunnen bevorderen. In rechtstreekse tegenspraak hiermede is, naar onze bescheiden mening, de uitspraak dat de stichting niet op anti-militaristische leest is geschoeid. Wij vragen ons hierbij af welke mentaliteitsverandering U dan wel nastreeft. Ons huidige maatschappijstelsel is doordrenkt van een militaristische geestesgesteldheid waarbij bij de mensen steeds weer de bereidheid aanwezig is tot het gebruik van geweld bij het oplossen van geschillen. Indien U zelf zegt dat alleen een mentaliteitsverandering hierin een verbetering ten goede kan brengen dan kan dit uitsluitend een verandering zijn in die geest waarbij deze bereidheid tot geweld; waarbij dit gedrag zal zijn overwonnen. Alleen een mensheid welke zich tot dit punt kan opwerken kan zich van een duurzame vrede verzekeren. Het is een illusie te veronderstellen, dat we een vreedzaam naast elkander leven kunnen opbouwen in een wereld welke op geweld en militarisme steunt, ook als dat militarisme als dreiging op de achtergrond wordt gehouden. De lacune in Uw gedachtengang is waarschijnlijk het feit dat U de macht v/d staat, die de bestaande "brde" moet handhaven, niet onaangetast wilt laten. En macht vereist nu eenmaal machtsmiddelen ter handhaving daarvan."

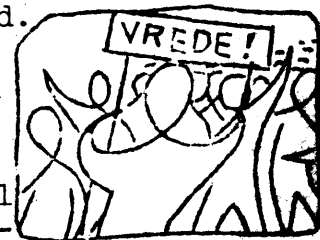
COMITÉ 1961 voor de VREDE:

Ten aanzien van dit comité hebben wij ons standpunt onveranderd gehandhaafd, namelijk dat er onzerzijds geen behoefte bestaat om naast onze bestaande samenwerking met andere vredesorganisaties in de O.C.V., nog een andere permanente samenwerking aan te gaan. Reeds op de oriënteringsbijeenkomst, waaruit later het Comité 1961 voor de Vrede is geboren, hebben wij betoogd dat wij aan een nieuw permanent comité, naast de toen reeds bestaande O.C.V. niet zouden medewerken als federatie. Naar onze mening is er in de vredesbeweging reeds versnippering genoeg van de toch al weinige actieve vredeskrachten.

Het is algemeen bekend dat het Comité 1961 voor de Vrede thans vrij nauw samenwerkt met de Nederl. Vredesraad. Bij de organisatie van de anti-MLF-demonstratie op 9 januari 1965 te Amsterdam kon men het echter al niet eens worden op bepaalde punten, wat tot gevolg had dat uit beide organisaties alweer een nieuw comité-adhoc geboren werd. Wij blijven de ontwikkeling verder met belangstelling volgen.

De O. C. V.

In tegenstelling tot mijn vorige beschrijvingsbrief zal ik ditmaal over onze samenwerking en over de activiteiten in de O.C.V. kort zijn, mede ook omdat de O.C.V. in deze periode naar buiten geen grote activiteiten ontplooiden. De verschenen bulletin

werken allen ingelegd. Het laatste bulletin nr. 14 over de veelbesproken M.L.F. verscheen in een oplage van 7000 stuks; het bulletin is gade ontvangen. Het is nog steeds mijn mening dat de O.C.V. als gesprekscontactcentrum tussen de diverse aangesloten onafhankelijke vredesorganisaties waardevol is, of althans zijn kan. Deze waarde behoeft niet uitsluitend aan grote spectaculaire acties te worden ontleend. Natuurlijk willen wij graag onze vredesgedachten onder een zo groot mogelijk aantal mensen brengen en uitdragen, echter niet ten koste van alles en door middel van demagogie en misleiding. Ik zou dan ook willen aanbevelen onze medewerking aan de O.C.V. te blijven voortzetten, waarbij ik er tenslotte nog wel voor zou willen waarschuwen dat men zijn verwachtingen niet hoger mag stellen dan de in feite aanwezige mogelijkheden. Doet men dit wel dan is teleurstelling onvermijdelijk.

ANARCHISTISCH ARCHIEF:

In de afgelopen periode werden van verschillende kanten weer waardevolle aanvullingen geschonken. De beheerder van ons archief, Bart Haan, heeft sinds ons vorige congres de boeken, brochures, kranten enz. weliswaar geordend, doch tot een samenstelling van een catalogus of inventarislijst is het helaas nog niet gekomen. Een overzicht van hetgeen aanwezig is ontbreekt dus nog en dat maakt het voor hen die wel eens voor studie van het een of ander gebruik zouden willen maken, moeilijk.

In dergelijke gevallen dient men zich dus met Bart Haan in verbinding te stellen. Zo nu en dan wordt er door studenten, voor het maken van scripties over bepaalde onderwerpen, wel een beroep op ons archief gedaan.

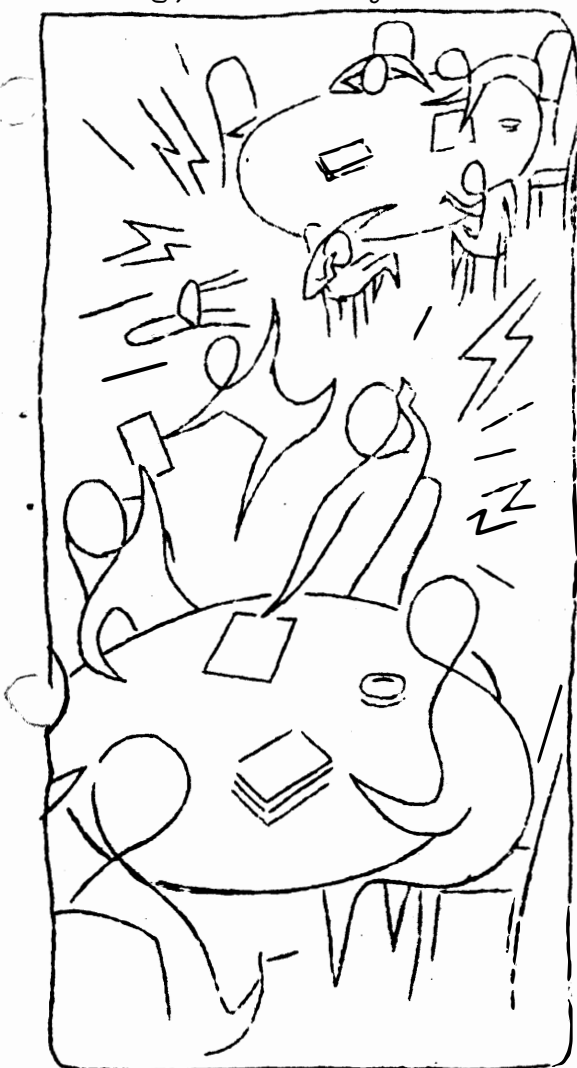
ALGEMEEN:

Naast de vorengenoemde zaken betreffende onze interne organisatie en samenwerking werd nog velerlei ander werk verricht, teveel om allemaal op te sommen in dit verslag en dikwijls ook niet belangrijk genoeg. Enkele zaken wil ik hier echter niet onvermeld laten:

- a) van de Katholieke Universiteit (Politieke Wetenschap) te Nijmegen ontvingen we het verzoek om informatie omtrent de doelstellingen, activiteiten en uitgegeven publicaties van onze beweging in verband met hun belangstelling voor het vredesvraagstuk. Aan dit verzoek werd voldaan voor zover dit in kort bestek mogelijk was; in de vorm van een prae-advies met een begeleidend schrijven, alsmede de toezending van een aantal nummers van "Recht voor Allen", waarin in 't bijzonder het vredesvraagstuk vanuit ons standpunt werd behandeld.
- b) een soortgelijk verzoek werd ontvangen van de Universiteit van Michigan (USA), welke ons ten behoeve van haar bibliotheek (in 't bijzonder hun "Labadie"-collectie) een aantal nummers van ons blad vroeg. Aan dit verzoek werd eveneens voldaan en per brief gelijktijdig gevraagd naar de speciale redenen welke aan dit verzoek ten grondslag lagen. Voor zover mij bekend leven of leefden in de U.S.A. Laurance Labadie, een individualistisch anarchist en Joseph A. Labadie, van welke laatste ik op dit moment een boekje in zakformaat ter lezing heb over "Anarchisme"; een voordracht welke door hem in 1895 te Detroit werd gehouden. Van welke dezer beiden men in Michigan een collectie van hun werk heeft is mij niet bekend.
- c) Spanish Refugee Aid, New York
(Comité tot Hulp aan Spaanse uitgewekenen)
Van bovengenoemd comité, dat zich ten doel stelt spaanse vluchtelingen

In de zomer van 1964 het verzoek de mogelijkheid te stellen of ook in ons land een dergelijk comité zou kunnen worden sticht. In Engeland, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en Zweden staan deze comité's reeds. Na besprekingen en onderzoek bleek ten eerste dat in ons land reeds een comité met een dergelijk doel bestaat en ten tweede dat men voor de efficiënte functionering de steun en medewerking nodig heeft van de dagbladders en vooraanstaande persoonlijkheden in het politieke en maatschappelijke leven. Een kleine beweging als de onze zou slechts incidentele hulp aan een enkeling kunnen verlenen. Onze invloed in genoemde kringen is echter te gering dat we zoiets met succes tot stand zouden kunnen brengen. Onze vriend Geers uit Groningen, kenner bij uitnemendheid van de spaanse toestanden was desgevraagd van mening dat het reeds bestaande comité goed functioneert en dat er z.i. geen reden bestaat tot oprichting van een tweede comité over te gaan. Ook het eventuele praktische werk voor zo'n comité is niet gering: eist veel tijd. Op al deze gronden moesten we dan ook berichten dat we aan dit verzoek geen gevolg konden geven.

d) De "OPROEP" in "Recht voor Allen" van 28 november 1964 had de bedoeling, in 't bijzonder voor Amsterdam, een aantal actieve medewerkers

uit onze lezerskring aan te trekken, mede in verband met de slecht bezette comité's van Redactie en Landelijk Comité.

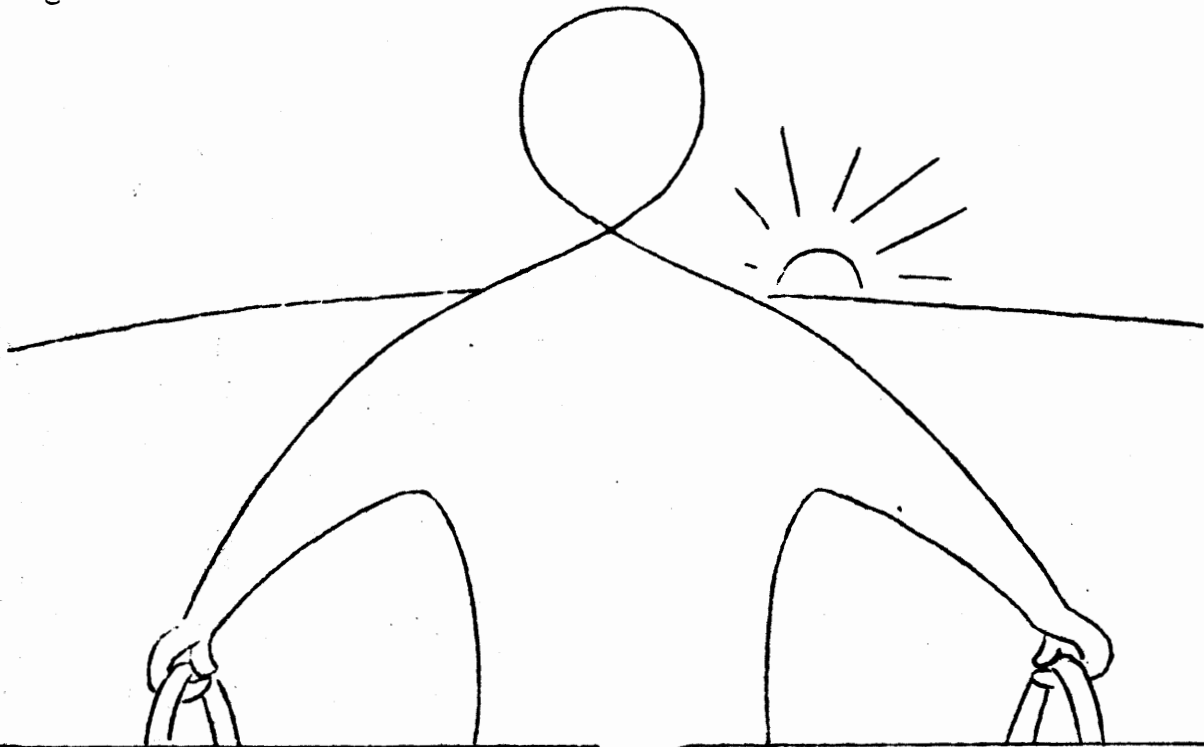
De eerste bijeenkomst kon als goed geslaagd beschouwd worden.

Verskillende vrienden hadden aan de oproep gehoor gegeven en men kon het wel met elkaar eens zijn dat er meerdere activiteiten ontwikkeld moesten worden. Op deze bijeenkomst werden spijkers met koppen geslagen en het besluit genomen een speciaal nummer van "Recht voor Allen" te besteden aan "Meer woningbouw inplaats van schuikelderbouw". Het resultaat kent U allen, veronderstel ik. Deze bijeenkomst werd door enkele anderen gevolgd, steeds onder de naam "Actie-comité" en er dreigde op deze wijze, naast de reeds bestaande groep, een tweede groep te ontstaan, met veelal dezelfde mensen die de zelfde problemen bespraken. Dit was naar mijn mening nimmer de bedoeling geweest van ons besluit.

Op onze groepsvergadering van 4 februari 1965 heb ik mij tegen een dergelijke ontwikkeling verzet omdat ik de noodzaak van het bestaan van twee soortgelijke groepen niet inzag. In een daarop volgende vergadering op 11 februari 1965 van het "Actie-comité" besloot men in 't vervolg niet meer als afzonderlijk comité op te treden, doch uitsluitend als groep Amsterdam van onze Federatie, waarmee dit Actiecomité dus tot het verleden behoorde.

Enige maalen werd door mij in persoonlijke contacten en in de belgische vrienden overlegd over de mogelijkheid van het uitbreiden van onze onderlinge contacten met onze belgische vrienden en zo mogelijk ook met eventuele vrienden in Luxemburg; een Benelux Federatie van Vrije Socialist.

In België, zowel als in Luxemburg ontbreekt de geestverwanten een regelmatig verschijnend orgaan, zoals wij dat in "Recht voor Allen" kennen. Bij een intensievere samenwerking zouden de hollandssprekende belgische en luxemburgse vrienden met ons blad kunnen werken; zij zouden er ook mede in kunnen publiceren, enz. enz., waarmede tevens het lezerstal van ons blad zou kunnen worden uitgebreid. De belgische vrienden zouden deze kwestie met elkaar bespreken en de mogelijkheid bestaat dat één hunner ons komende congres zal bezoeken teneinde hun mening daarover kenbaar te maken.

Mijn overzicht en verantwoording van de belangrijkste gebeurtenissen en activiteiten in onze federatie zou ik hiermede willen afsluiten.

Voor het Internationale Bewegingsnieuws en mijn bemoeienissen daarmede, verwijs ik naar elders in deze beschrijvingsbrief.

Tot slot: mijn zeer drukke werkring maakte het mij steeds moeilijker voor een regelmatige afwerking van de lopende zaken zorg te dragen, mede ook door het vele werk voor het internationale contactcentrum. De administratieve en organisatorische voorbereiding voor de conferentie te Bückeburg werd

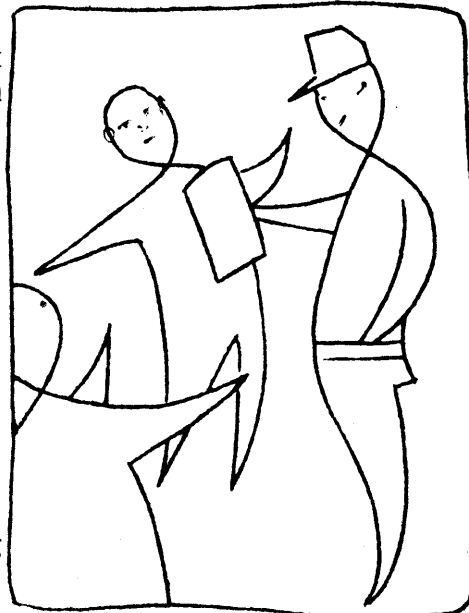
vrijwel alleen door mij verricht en er moest dan ook wel eens wel lang, te lang, op afdoening wachten. Ik weet, dat men begrip voor mijn moeilijkheden heeft gehad en dat men mij dan ook geen verwijten of iets dergelijks heeft gemaakt maar ik acht het onder deze omstandigheden beter mijn taak als landelijk secretaris van onze federatie tot beschikking te stellen en het congres te vragen voor mij een plaatsvervanger aan te wijzen.

Voor het in mij gestelde vertrouwen in de afgelopen jaren wil ik hierbij allen hartelijk danken.

J. de Bode

Na mijn deelname aan de Internationale conferentie van anarchisten te Göteborg (Zweden) in de zomer van 1963, waartoe door ons vorig congres besloten was, werd in de herfst van datzelfde jaar met de voorbereidingen begonnen van de organisatie van een Europese conferentie van anarchisten, ergens in Europa. Over mijn indrukken en de resultaten van de Göteborg-conferentie zal ik hier nu niet verder spreken. Ik deed dit reeds zeer uitvoerig in ons blad. Kenmerkend voor het goede resultaat van deze conferentie was wel het feit dat op de conferentie te Bickeburg niet minder dan 10 Zweedse vrienden aanwezig waren. Ook over de beweegredenen, die tot mijn initiatief leidden om een dergelijke Europese conferentie bijeen te roepen heb ik in mijn vorig congresbericht, in ons blad en op onze tussentijdse landelijke vergadering te Oosterland voldoende uitgeweid, zodat ik thans niet in herhalingen wil vervallen.

Het allereerste en moeilijkste probleem bij de conferentievoorbereiding was in de toch al druk bezette vacantielijd een geschikt congrescentrum te vinden dat in geografisch opzicht voor de meesten zo gunstig mogelijk gelegen zou zijn. West-Duitsland leek mij daarvoor het meest geschikt. Na veel vergeefse pogingen lukte het tenslotte in het "Freundschaftsheim" te Bickeburg; een studie- en ontmoetingscentrum ter bevordering van internationale samenwerking, onafhankelijk van alle organisaties, kerken, partijen en regeringen. Nadat alles definitief was geregeld en gepubliceerd dreigde de Duitse "Kriminalpolizei" nog roet in 't eten te zullen gooien. Op de conferentie attent gemaakt door publicaties in "Befreiung" en veronderstellende (?) met een communistische ondergrondse beweging en activiteit te doen te hebben (op welke gronden is mij een raadsel) bracht men enige malen een bezoek aan het "Freundschaftsheim" om inlichtingen te verkrijgen omtrent de aard onzer beweging en de bedoeling der conferentie. Een intimidatie welke een uitvoerige correspondentie tengevolge had met de verantwoordelijke leider van het "Freundschaftsheim", Prof. Dr. Robert Meyners (woonachtig in de USA), en een dreiging inhield van een annulering van de gemaakte afspraken. Deze Prof. Dr. R.M. kon zich moeilijk indenken dat een "vrij-socialistische" en een "anarchistische" beweging één en dezelfde zouden kunnen zijn en hij verweet mij onoprechtheid bij mijn met het huis gevoerde briefwisseling. Na een weerlegging mijnerzijds van zijn onjuiste veronderstellingen en na enige weken van spannende afwachting kwam uiteindelijk toch het bericht dat de gemaakte afspraken gehandhaafd bleven, waarmee het doorgaan van de conferentie toen was verzekerd. Op 25 juli 1964 werd de conferentie door mij met de volgende begroetings toespraak geopend:

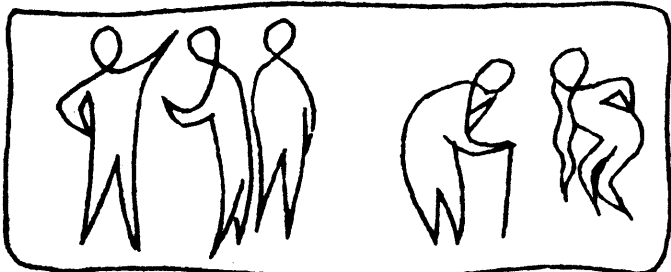
"Sedert geruime tijd heb ik mij bezig gehouden de verbroken internationale contacten en verbindingen tussen groepen en personen in de vrij-socialistische en anarchistische beweging weer te herstellen. De vele sympathiebetuigingen met dit streven, welke ik gedurende de voorbereidingen van deze conferentie heb mogen ontvangen rechtvaardigt de veronderstelling dat een poging in deze richting niet bij voorbaat behoeft te mislukken. Het risico van een eventuele mislukking zullen we echter moeten aanvaarden. Het verheugt mij daarom bijzonder hier zovele vrienden uit verschillende Europese landen te kunnen begroeten en welkom te heten.

"indien we de algemene toestand in de verschillende anarchistische be-
"wegingen, alsmede het gebrek aan intensief onderling internationaal
"contact tussen hen, in aanmerking nemen dan geloof ik zonder enige
"overdrijving te kunnen vaststellen dat deze talrijke deelname aan deze
"conferentie hoopgevend en bemoedigend is voor onze gemeenschappelijke,
"toekomstige taak. Uit het feit dat zovelen zich de moeite hebben ge-
"geven hier aanwezig te zijn meen ik de gevolgtrekking te mogen maken
"dat bij velen onder ons het verlangen en de behoefte levendig is met
"geestverwanten in vriendschappelijke betrekking te staan of te komen
"teneinde zich op allerlei gemeenschappelijke problemen op elk gebied
"van het menselijk leven onderling te kunnen beraden. De instandhouding
"van deze internationale verbindingen, alsmede hun geleidelijke verdere
"uitbouw is voor ons toekomstig werk dan ook van het grootste belang.
"Aan één voorwaarde zal dit werk onvoorwaardelijk dienen te voldoen,
"namelijk de wederzijdse erkenning en waardering van de verschillende
"richtingen en stromingen in de anarchistische beweging in de wereld;
"een erkenning en waardering in een geest van verdraagzaamheid en vrij-
"heid, zodat een vruchtdragende harmonische samenwerking mogelijk zal
"zijn bij onze gemeenschappelijke taak. Indien wij ons gedurende de
"komende dagen bij ons gezamenlijk overleg en beraad deze richtlijn
"voortdurend in het oog houden, dan ben ik er van overtuigd dat al onze
"pogingen en bemoeiingen niet tevergeefs zullen zijn geweest.
"Zes jaren zijn inmiddels verstreken sedert het laatste internationale
"treffen in London in 1958. Zes jaren die voor de versteviging en uit-
"bouw van de internationale contacten als onvruchtbaar en als alles
"behalve succesvol zijn te beschouwen. Diegenen onder ons die ook het
"congres in 1958 hebben meegemaakt en zich de uitspraken en voornemens
"der verschillende geestverwanten herinneren zullen deze betreuens-
"waardige ontwikkeling kunnen bevestigen. Het kan wellicht voor de toe-
"komst van belang zijn de oorzaken van dit falen te leren kennen, een
"feit is dat we de geschiedenis niet kunnen terugdraaien en dat we op
"dit moment, nu we weer opnieuw bijeen zijn, de historische gebeurte-
"nissen als voldongen feiten hebben te aanvaarden. We kunnen het
"slechts betreuren dat het onze beweging tot nu toe niet gelukt is
"regelmatig internationale samenwerking en contacten in stand te houden
"ondanks het feit dat juist onze beweging meer internationaal, meer
"boven-nationaal georiënteerd en ingesteld is dan enige andere partij
"of beweging. Het bleef in hoofdzaak bij persoonlijke, incidentele
"contacten. De opvatting, welke bij enkelen schijnt te bestaan, dat de
"vrijheidlievende beweging niet meer, zoals voorheen, over capabele
"persoonlijkheden zou beschikken en dat dientengevolge alle pogingen
"strandden, kan ik helaas niet onderschrijven. Verder geloof ik dat men
"in algemene zin gesproken, in onze beweging de totaal gewijzigde ver-
"houdingen en omstandigheden, welke na de tweede wereldoorlog tot stand
"gekomen zijn, te weinig of zelfs in 't geheel niet bij zijn denken en
"handelen in aanmerking heeft genomen. Ik noem bijv. de totaal gewij-
"zigde politieke en economische verhoudingen; de technische ontwikke-
"ling in 't algemeen, maar in 't bijzonder bij de oorlogvoering en
"oorlogsvoorbereiding; de in vele landen van Europa wettelijke erkenning
"van gewetensvragen bij de dienstweigering; de onophoudelijk voort-
"schrijdende nationale zelfontwikkeling en zelfbevrijding der afrikaan-
"se en aziatische volkeren, enz. enz. Deze steeds wisselende dynamische
"ontwikkeling van de internationale situatie vereist ook van ons een
"onophoudelijke heroriëntering en herziening van onze gedragslijn ten
"aanzien van de vele problemen op allerlei gebied.
"Aan het slot van deze begroetingswoorden zou ik nog graag de wens te
"uitdrukking brengen dat onze beraadslagingen in de komende dagen
"vruchtdragend en verdraagzaam zullen zijn en dat uiteindelijk de

"standkoming van een duurzaam internationaal contact- en ver-
"centrum in onze vrijheidlievende beweging gerealiseerd zal kunnen
"worden. Alleen in dat geval zullen we kunnen zeggen

h e t w a s s u c c e s v o l .

Aan de conferentie werd deelgenomen door ongeveer 50 vrienden uit de volgende landen: Zweden - Noorwegen - West Duitsland - Italië - Frankrijk - Engeland - België en Nederland. Een aantal dat onze verwachtingen ver overtrof. Sympathiebetuigingen en berichten van verhindering kwamen uit Oostenrijk - Zwitserland - Frankrijk - Nederland - Italië en Venezuela. De teneur van de diverse begroetingsbrieven aan de deelnemers der conferentie was vrijwel onverdeeld gunstig wat de bedoelingen der conferentie betrof, namelijk het tot stand brengen van regelmatig internationaal contact teneinde de verbreiding en uitdraging der anarchistische idee intensiever en op bredere basis mogelijk te maken.

Het meest verheugende en verrassende bij deze conferentie was wel dat meer dan de helft der deelnemers tot de jongeren (tot 35 jaar) gerekend kon worden; het meest opvallende dat een gehele generatie (35-55 jaar) vrijwel geheel ontbrak. Een gevolg van de tweede wereldoorlog?

Gedurende de eerste zitting der conferentie werd aan de deelnemers der diverse landen gelegenheid gegeven een overzicht te geven van de ontwikkeling en de activiteiten der anarchistische beweging in hun respectievelijke landen, terwijl gedurende de volgende dagen een aantal thema's werden ingeleid en besdiscussieerd over:

- a) "Tolerantie, haar waarde en betekenis bij de onderlinge samenwerking van de diverse stromingen en richtingen in de internationale vrij-socialistische en anarchistische beweging en bij onze houdingen aanzien van (radicaal)pacifistische- en andere vredes-organisaties". (Otto Reimers, Hamburg)
- b) "Grenzen en mogelijkheden van de sociale werkzaamheid der onverschillige massa en de anarchisten". (Uwe Timm, Hamburg)
- c) "Waarop wachten wij ?" (Günther Freitag, Hamburg)
- d) "Ideeën en algemene richtlijnen over de mogelijkheden van het vrij-socialisme en anarchisme in de toekomst" (J. de Smet, Brussel)
- e) "De Dynamiek van het anarchisme". (Th. Harsman, Amsterdam)

De inleidingen b, c en e werden reeds in "Recht voor Allen" onverkort gepubliceerd; het onderwerp "Tolerantie" zal op de tweede dag van ons congres als discussie-onderwerp worden ingeleid.

De conferentie-agenda vermeldde tenslotte twee belangrijke punten, behelzende:

- A) onderzoek naar wenselijkheid en mogelijkheid van jaarlijkse 8- of 14-daagse internationale studiebijeenkomsten over actuele problemen in de anarchistische beweging (economie, sociologie, filosofie, paedagogie, enz. (Groep Hamburg)

... een contactorgaan, tussen vrij-socialistische en anarchistische groepen en personen.

Van beide punten werd de wenselijkheid en noodzakelijkheid zonder twi-
fel erkend.

Voor de taak van een internationaal contactcentrum stelde zich de groep Hamburg en Frankfurt-Main beschikbaar. Na afweging van allerlei mogelijkheden en omstandigheden werd uiteindelijk besloten het aanbod van Frankfurt te aanvaarden, in 't bijzonder door de aanwezigheid aldaar van diverse vrienden met gedegen talenkennis: Een belangrijke voorwaarde bij de tenuitvoerlegging van het internationale contactwerk. De groep Hamburg stelde zich bovendien beschikbaar om bij het vele werk op alle mogelijke manieren te assisteren; ook bij de mogelijke voorbereiding van studie-bijeenkomsten. Verder werd voor elk aanwezig land, voor zover dat mogelijk bleek, aan het contactcentrum een contactpersoon toegewezen. In gevallen waar dit tijdens de conferentie niet mogelijk was, alsmede voor de niet aanwezige landen zou dit achteraf mogelijk blijven. Voor Nederland werd deze taak aan mij toebedeeld.

--o()o--

Na het uiteengaan van deze in vele opzichten zeer goed geslaagde internationale conferentie stelde het contactcentrum te Frankfurt zich als eerste en voornaamste taak het uitbrengen van een eerste bulletin in diverse talen met een zo volledig mogelijk verslag der conferentie, alsmede een zo groot mogelijke uitbreiding der contacten met groepen en/of personen die niet op de conferentie aanwezig konden zijn.

Uit briefwisseling nadien met het contactcentrum heb ik kunnen vaststellen dat op het punt van uitbreiding der contacten reeds veel goeds tot stand is gekomen. Helaas kan dit niet gezegd worden van het eerste bulletin, dat nog steeds niet is verschenen, hoewel de nodige gegevens reeds lang in handen van het comité zijn. Natuurlijk zijn er allerlei beginmoeilijkheden te overwinnen, zowel technisch als financieel. Bovendien is reeds thans gebleken dat de vrienden in Frankfurt de capaciteiten van bepaalde medewerkers blijkbaar te hoog of onjuist geschat hebben, hetgeen tot extra moeilijkheden heeft geleid. Maar een internationaal contact- en verbindingscentrum zonder regelmatig verschijnend bulletin is als een vis op het droge en zal op deze wijze niet in leven kunnen blijven.

Intussen heb ik mij over deze zaak met Frankfurt en diverse contactmensen in verbinding gesteld en werd door mij een eventueel bijeenkomen van het contactcomité met de contactpersonen voorgesteld om voor deze nieuwe ongewenste situatie een oplossing te zoeken. Wellicht dat ik op het congres hierover nog nadere mededelingen zal kunnen doen.

J. de Roos

Financieel Verslag
Administrateur "Recht voor Allen" (vervolg)

Manifestenfonds:

"Vrede en Onvrede", drukkosten f. 84,50
Ontvangsten: Mw.Renooy 3,--; groep A'dam 14,--;
T.Veenstra 1,50; H.Pomp,Valth. 7,50;
groep Groningen 14,--; N.G.v.V.S. 45,--; totaal f. 85,--
voordelig saldo f. 0,45

Lauwerszee/Gas; half nr. R.v.A., drukkosten f. 170,20
Ontvangsten: Smienk 1,50; Mw.Renooy 8,--;
Kl.Dekker 5,--; T.Veenstra 5,88; G.de Jong 1,20;
Mw.Renooy 2,--; Kl.Dekker 2,50; Zoeters 2,50;
Heeringa 10,--; Gulik 1,--; N.G.v.V.S. 148,50; totaal f. 188,08
voordelig saldo f. 17,88

Extra 4000 ex. "Woningbouw-actie" R.v.A.,
drukkosten f. 120,--
porti f. 3,25 f. 123,25
Inzameling 1e vergadering Amsterdam (nov.) f. 64,70
idem 2e vergadering Amsterdam (jan.) f. 55,--
Smienk 2,50; Hooijberg, Furmerend 2,50;
M.Ringia 2,50; totaal f. 7,50 f. 127,20
voordelig saldo f. 3,95

Verantwoording Garantiefonds:

J.Schuur, Drieborg 10,--; J.Oldenziel 10,--; J.Zuidema, S'meer 10,--;
H.Pomp,Valth. 10,--; Postma 25,--; B.Haan 10,--; M.Ringia 10,--;
J.W.Langedijk 5,--; J.Hoogeveen 10,--; L.v.Dootingh 10,--;
H.J.Smienk 2,--; Th.Harsman 14,--; Kl.Dekker 10,50; totaal f. 136,50

Voorraad: Brochure Dr.Brunia, 57 ex. ad. 0,50 f. 28,50
Brochure B.de Ligt 395 ex. ad. 0,40 f. 158,--
Social.liederen 57 ex. ad. 0,20 f. 11,40
Boek Kleurschakeringen 7 ex. ad. 1,-- f. 7,--
Boek Om de heerd 3 ex. ad. 1,-- f. 3,--
f. 207,90

Aantal abonné's: Het aantal vaste betalende abonné's
bedroeg per 1 jan.1964 373 stuks.

In de loop van 1964 moesten 20 abonné's om verschillende redenen worden
afgevoerd, echter werden 32 nieuwe abonné's gewonnen. Een netto winst
dus van 12 abonné's, waarmee het totaal op 385 abonné's werd gebracht.

FINANCIËEL VERSLAG ADMINISTRATEUR "RECHT VOOR ALLEN"

1 9 6 4

1/1'64 Saldo Kas 168,90		Drukkosten	
Giro <u>366,33</u>	f. 535,23	"Recht v.Allen"	f. 3:996,60
Abonnementen	f. 3.461,80	Frankering b/abonn.	f. 206,52
Colportage	f. 306,02	Porti Administratie	f. 37,92
Steun	f. 833,25	Adresplaatjes	f. 19,28
Boeken en Brochures	f. 41,95	Cliché's	f. 22,80
Manifestenfonds	f. 179,50	Kleine onkosten	f. 5,20
Bijdrage groep Amsterdam		Onkosten Redactie	f. 25,--
O C V bulletin	f. 29,25	Restitutie abonn.geld	f. 2,35
Bijdrage "woning"nr "RvA"	f. 64,70	O C V bulletins	f. 74,25
Terugstorting girodienst	f. 1,74	Lijst dienstweigeraars	f. 16,50
		Brochure Dr.Brunia	f. 27,50
		10.000 Manifesten	f. 170,20
		31/12'64	
		Saldo Kas 380,58	
		Giro <u>468,74</u>	f. 849,32
	<u>f. 5.453,44</u>		<u>f. 5.453,44</u>

Nog te vorderen: Abonnementsgeld 1963 en 1964	f. 134,--	
Vooruit ontvangen abonnementsgeld 1965		f. 306,--
T.b.v. Anarch.archief (Rode en blauwe jeugd)		f. 25,--
Saldo garantiefonds (zie verantwoording)		f. 136,50

Verantwoording Extra uitgaven Recht voor Allen en Manifestenfonds:

<u>Bart de Ligt Nr.,</u>	Extra kosten	f. 209,--
	1000 briefkaarten	f. 36,--
	Cliché's	f. 10,50

Ontvangen: J.Zuidema 3,75; groep A'dam 22,50; f. 255,50
A.v.d.Sloep 1,--; Storm 1,80; Ringia 2,--;
W.Riemeyer 1,--; G.de Jong 0,75; Sanders 0,44;
E.v.d.Zwaag 25,--; Mw.Renooy 3,--; totaal 61,24

Ontvangen voor kaarten: E.Kruisinga 1,--;
D.Senechal 1,--; W.Riemeyer 1,--;
N.G.v.V.S. 7,20; Storm 7,20; groep A'dam 4,30;
A.v.d.Sloep 4,--; mej.Oosterbroek 1,10;
Claus 7,90; G.de Groot, Dordrecht 3,--;
G.de Jong 0,80; A.Portjegort 1,--;
Th.Harsman 2,--; Dr.Brunia 1,--;
losse verkoop 8,--; totaal 50,65 f. 111,89

f. 143,61

Deze kosten werden opgevangen door het niet laten verschijnen van een nummer van R.v.A.

Vereniging Oosters
 van 1 maart 1955 t/m 28 februari 1965
 van de landelijke penningmeester J.W. Langedijk

1/3'63, Saldo Kas	f. 226,14	Onkosten LC secretariaat	f. 110,01
Bijdragen groepen:		Zaalhuur	f. 59,70
Amsterdam	f. 48,50	Drukwerk	f. 61,61
Groningen	f. 54,--	Fruit, bloemen	f. 30,12
O. en N. Horne	f. 30,--	Reiskosten, enz.	
Wieringen	f. 30,--	congres Zweden	f. 210,25
	f. 162,50	Logies conferentie	
Bijdragen Alg. leden:		Oosterland	f. 101,90
K. Dekker, Oterleek	f. 15,--	Boekenbon Jeugdherberg-	
G. de Groot, Dordr.	f. 20,--	vader/moeder	f. 10,--
J. Hoogeveen, H'lem	f. 10,--	Bijdrage reiskosten v.	
G. de Jong, R'dam	f. 20,--	De Smet, n. Bückeburg	f. 25,--
P. v. d. Leur, Almelo	f. 30,--	Bijdragen O C V	f. 30,--
C. J. Postmus, Enschede	f. 20,--	O C V bulletin	f. 29,25
M. Ringia, Bl'daal	f. 10,--	Comité Hulp Stakend	
J. Schuur, Drieborg	f. 15,--	Spanje	f. 20,--
	f. 140,--	Abusievelijk ontvangen	
Steun	f. 58,--	voor R.v.A.	f. 22,--
Bijdragen congres Zweden	f. 160,25	Saldo 28/2'65	
Bijdrage groep Amsterdam		Kas	f. 95,50
O C V bulletin	f. 14,62	Giro	f. 142,10
Steun "Fusiefonds"	f. 25,--		f. 237,60
Ontvangsten conferentie			
Oosterland	f. 101,50		
Terugontvangen Steunfonds			
Hamburg	f. 9,10		
Terugontvangen zaalhuur	f. 24,04		
Voordelig saldo			
Congres 1963	f. 4,29		
Abusievelijk ontvangen			
voor R.v.A.	f. 22,--		
	<u>f. 947,44</u>		<u>f. 947,44</u>

Aanvang van het congres is gesteld op zaterdag, 14 uur. "Rijkkenhaar" is echter reeds vanaf 11 uur beschikbaar voor hen die graag voor overleg en gedachtenwisseling wat eerder willen komen. De 12 uur worden dan gemeenschappelijk de meegebrachte boterhammen gegeten. Ook thans ligt het weer in de bedoeling het gehele huishoudelijke gedeelte op zaterdag af te werken om ons des zondags met het aangekondigde discussie-onderwerp te kunnen bezig houden.

Logies: De kosten voor logies bedragen f. 4,50 per persoon; voor overnachting, ontbijt, warme maaltijd en koffie/thee. Zelf meebrengen: slaapzak of lakens en sloop. Voor de broodmaaltijden op zaterdag, zowel 's middags als 's avonds dienen ieder zelf te zorgen. Voor de corvee rekenen we op een aantal vrijwilligers.

Reiskosten: Het LC veronderstelt dat de gemiddelde reiskosten van de deelnemers elkaar maar weinig zullen ontlopen, zodat een hoofdelijke omslag wel achterwege kan blijven. De reiskosten mogen echter voor niemand een bezwaar zijn aan ons congres deel te nemen. In zulke gevallen zal op het congres worden voorzien.

CONGRESVOORSTELLEN:

1. De I.C.-secretaris stelt een verdergaand onderzoek voor naar de mogelijkheid tot meer onderling contact en samenwerking met de vlaams-sprekende belgische en eventueel luxemburgse vrienden. De eerste contacten hiervoor zijn reeds gelegd.
2. Uitbreiding Redactie-commissie "Recht voor Allen". De door omstandigheden thans bestaande situatie van een éénhoofdige redactie wordt zowel in het LC als door de redactie als ongezond en ongewenst beschouwd. Uitbreiding van deze commissie tot ten minste 3 personen is wel gewenst.
3. In een vergadering te Amsterdam is over de wenselijkheid gesproken -zonder tot een vastomlijnd voorstel te komen- om de kop van "Recht voor Allen" een nieuwer aanzien te geven en zo mogelijk de onder-titel van "Socialisme zonder staat" te wijzigen in "Orgaan voor Socialisme van Onderop". Ook de naam van onze federatie is daarbij in het geding geweest.

oooooooooooo

A G E N D A
en
B E S C H R I J V I N G S B R I E F

van het landelijk congres der Federatie van Vrije Socialisten te houden op "Krikkenhaar" te Bornerbroek bij Almelo op zaterdag 3 en zondag 4 april 1965

Zaterdag: 14.00 uur - 17.30 uur en 19.30 uur - 22.00 uur
Huishoudelijk gedeelte

Zondag : 10.00 uur - 12.00 uur en 14.00 uur - 16.00 uur
Inleiding en discussie over het onderwerp:
"Tolerantie, haar waarde en betekenis bij de onderlinge samenwerking in onze beweging".

a g e n d a :

- 1 . Begroeting
- 2 . Benoeming congresvoorzitter en notulist(en)
- 3 . Mededelingen en ingezonden stukken
- 4a. Verslag secretaris L.C.
- b. " penningmeester L.C.
- c. " kasnaziëners id.
- d. " administrateur "Recht voor Allen"
- e. " kasnaziëners id.
- f. " redactie-commissie id.
- g. " anarchistisch archief
- 5 . Financiële positie van "Recht voor Allen"
- 6a. Beleid Landelijk Comité
- b. " penningmeester L.C.
- c. " administrateur "Recht voor Allen"
- d. " redactie-commissie id.
- 7a. Verkiezing Landelijk Comité
- b. " administrateur "Recht voor Allen"
- c. " redactie-commissie id.
- 8 . Ingekomen voorstellen
- 9 . Rondvraag en sluiting

FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN

Landelijk secretaris:
J. de Roos, Anselmshof 2,
Amsterdam - W

J. W. Langedijk, Penningmeester
v. Ostadestraat 1,
Amsterdam - 351
Postrekenings-nummer: 673906
Fed. v. Vrije Socialisten, t.n.v.
Amsterdam

Adres Redactie: "RECHT VOOR ALLEEN"
Oyzean, 14dags
Amsterdam W Telefoon: 180255
Mad. Curiestraat 162, Groningen
Postgiro-nummer 869125

Verbinding: No. 11

No. 398

Onderwerp: Besl. congres v.d. Federatie van Vrije Socialisten.

AOD 866619	
Dupl.	_____
DATEM	17 APR. 1967
Bijl.	_____

14 APR. 1967

Verslag van het besloten congres van de Federatie van Vrije Socialisten, gehouden op zaterdag 18 en zondag 19 maart 1967, in de jeugdherberg "De Meerpaal" aan de Noordendijk 382 te Dordrecht.

De bijeenkomst was in Recht voor Allen aangekondigd.

Aanwezig waren 34 personen.

De deelnemers aan het congres hadden van tevoren de agenda en de beschrijvingsbrief toegestuurd gekregen (in fotocopie bijgevoegd).

Achter de bestuurstafel hadden plaats genomen:

opent te ongeveer 16.45 uur de bijeenkomst met een woord van welkom, spreekt de wens uit, dat het een goed congres zal worden en dat de discussies over belangrijke zaken in een vriendschappelijke sfeer zullen verlopen.

Spreker stelt dan voor als congresvoorzitter te benoemen en deelt mede, dat

en zich als notulisten hebben opgegeven

leest de ingekomen stukken voor. In de eerste plaats, is er een brief binnengekomen van , waarin deze te kennen geeft als abonnee te hebben bedankt, omdat het gezicht en de samenstelling van de krant hem niet bevallen.

Voorts is er een brief binnengekomen van de vrienden uit België, waarin wordt aangedrongen over te gaan tot het oprichten van Arbeidersraden.

Hoewel gelukkig wel aanwezig is, is er van hem bericht binnengekomen, dat hij kort geleden geopereerd is en vermoedelijk niet aan het weekend zou kunnen deelnemen. Bericht van verhindering is binnengekomen van

die te kennen geeft dat Recht voor Allen onder geen voorwaarde een maandblad moet worden omdat dit achteruitgang betekent.

heeft een groet gestuurd.

deelt mede. dat van

had toegezegd met nieuwe ideeën te zullen

komen inzake de moeilijkheden met de krant. maar tot op heden is van hem geen bericht ontvangen.

Spreker maakt dan bekend van een brief te hebben ontvangen, waarin deze ons allen een goed congres toewenst.

leest vervolgens de notulen van de vorige bijeenkomst.

Het blijkt, dat er nogal kritiek is geweest op het archief omdat dit in zijn huidige toestand niet te gebruiken is. Voorts is er de laatste jaren te weinig controle geweest. De financiële situatie is slecht en er dienen stappen te worden ondernomen om hierin op korte termijn verandering in te brengen.

hield een inleiding over 'China en afgesproken werd dat hierover een artikel in de krant zou schrijven.

Enkele aanwezigen onder wie vinden de krant onleesbaar, omdat er teveel vreemde woorden in staan. Er werd uitvoerig van gedachten gewisseld over de situatie van de krant, in het bijzonder de financiën, die hiervoor beschikbaar moeten zijn. Een aantal aanwezigen was er op tegen de naam van de krant te veranderen, omdat dit teveel abonnees zou kosten.

Nadat de voorzitter heeft bedankt voor het lezen van de notulen, deelt mede, dat slechts 10% van het aantal abonnees gereageerd heeft op de vragenlijst, die enige tijd geleden met de krant is verzonden. De meesten, die de vragenlijst instuurden, waren van mening, dat de krant moet blijven bestaan en dat dan desnoods een hoger abonnementsgeld in rekening gebracht moet worden.

Spreker maakt tevens bekend dat het comité "Hulp Stakend Spanje" zijn werkzaamheden weer gaat hervatten. (Zie hiervoor ook de N.R.C. van 1-4-1967).

zegt dat het comité het afgelopen jaar 3 maal heeft vergaderd en het was verheugend te kunnen constateren, dat jongeren zich voor het werk interesseren.

heeft wel bekend gemaakt voor het comité te zullen bedanken, maar verder is hierover nog niets vernomen. Verwacht mag worden, dat het O.V.B. van plan is zelf een comité op te richten. Momenteel zijn 10 organisaties in het comité vertegenwoordigd en

vertegenwoordigt nog steeds de functie van secretaris. Hij, die hierover dus meer wil weten kan zich tot hem wenden.

In de hierop volgende discussie zijn velen het er niet mee eens, dat er mogelijk twee comité's komen. Het bestaande comité werkt goed en tot op heden zijn er geen klachten van de andere organisaties geweest. Besloten wordt het comité - Hulp Stakend Spanje - financieel te steunen. Aangezien vrije bedragen worden gevraagd, zodat iedere vereniging of groep niet aan een bepaald bedrag verplicht wordt, wordt de grootte van het bedrag overgelaten aan de draagkracht van de kas.

deelt hierop mede, dat deze zaak nu geregeld moet worden, omdat hij van plan is zijn functie als penningmeester van de federatie neer te leggen.

stelt voor dit punt even te laten rusten en maakt dan bekend, dat de Onafhankelijke Contact Commissie voor het vredeswerk ¹⁹⁶⁷verleden jaar zo goed als opgeheven is. Ondanks herhaalde pogingen er nieuw leven in te blazen is dit niet gelukt.

Spreker schorst dan voor enige tijd de vergadering na de lunch de bijeenkomst heropenend, geeft direct het woord aan die het financieel overzicht bespreekt.

Spreker deelt mede, dat er in het overzicht een enkel klein foutje is geslopen maar dat de kas klopt. Ten aanzien van het aantal algemene leden moet worden vastgesteld, dat dit te klein is. De groepen in het Noorden zijn uit elkaar gegaan en de activiteiten zijn tot een minimum beperkt.

zegt wel mo gelijkheden te zien om tot méer activiteit te komen. In het verleden is het altijd zo geweest, dat het Noordelijk gewest los stond van Amsterdam en dit heeft nooit enige nadelige invloed gehad.

Na veel heen en weer gepraat wordt uiteindelijk het financieel overzicht goedgekeurd.

hierna de Anarchistische International besprekend, deelt mede, dat dit jaar in Italië een anarchistisch wereldcongres gehouden zou worden, maar door omstandigheden, die niet bekend zijn, is medegedeeld, dat deze bijeenkomst naar het jaar 1968 is verschoven. De plaats zal vermoedelijk Carara zijn.

is van mening, dat hierover later nog wel gesproken kan worden, bijvoorbeeld op een bijeenkomst in Amsterdam. Op deze bijeenkomst wordt meestal Esperanto gesproken en dit is in een half jaar te leren. Het is dus nu nog niet noodzakelijk een afgevaardigde te benoemen.

Nadat door de punten a t/m e en 1 t/m 8 zijn besproken, wordt hierover uitvoerig van gedachten gewisseld, zonder dat men tot een besluit komt.

Op voorstel van wordt overeengekomen deze punten te laten rusten tot een bijeenkomst, die in het najaar of volgend voorjaar in Noordlaren gehouden kan worden.

Vervolgens komt het punt "positie van Recht voor Allen" aan de orde, waarvan zegt, dat gebleken is, dat bij de jongeren niet veel animo voor de krant bestaat. Hoewel er aanvankelijk wel aanwijzingen in die richting waren, is dit niet bewaarheid.

De vraag dringt zich nu op, moeten we op deze manier verder gaan. De groep Amsterdam heeft hierover vergaderd, maar aangezien slechts acht personen aanwezig waren, konden geen besluiten genomen worden.

Over de inhoud van de krant kan avonden lang gediscussieerd worden zonder tot een oplossing te komen.

is van mening, dat de prijs van de krant niet te goedkoop is. Aan de andere kant zou een prijsverhoging van het abonnement wel verantwoord zijn.

Over de vrijwillige bijdragen valt niet te klagen, maar de groep, die de giften bijeen brengt, is te klein. Ditzelfde geldt voor het aantal abonnees en voor diegenen, die er aan meewerken om de krant tot stand te brengen.

gen. Nog dit jaar moeten er 150 abonnees bijkomen ander bedraagt het tekort voor het volgende jaar zeker f 1000

deelt mede, dat in het Noordelijk gewest een tijdje met een stencilkrant is gewerkt en dat hiermede goede resultaten zijn behaald. Het zou aanbeveling verdienen, dit in de rest van het land eveneens te proberen. Hoewel de jongeren niet concreet achter het anarchisme staan, is er toch wel een aantal te vinden, dat er aan mee wil werken de krant tot stand te brengen en er eventueel mee te colporteren.

brengt naar voren, dat de discussie de verkeerde kant op gaat. Er moet over de financiële kant gesproken worden en niet over de manier hoe de krant moet gaan verschijnen.

tenslot- te blijkt, dat op 3 vergaderingen in Amsterdam uitvoerig over het onderwerp "Het voortbestaan van de krant" is gesproken, zonder dat men tot een oplossing is kunnen komen. Indien van het drukken van de krant wordt afgestapt, hetgeen nog steeds door wordt gedaan voor een miniumprijs, moeten er drie stencilmachines komen. Dit betekent, dat er een machinefonds moet komen. Voorts mag niet uit het oog worden verloren, dat er een weg terug moet open blijven, zodat de krant na verloop van tijd weer gedrukt moet kunnen worden, indien de omstandigheden hiertoe aanleiding geven.

Op voorstel van wordt dan uiteindelijk overeengekomen dit punt te laten rusten tot de volgende dag.

De voorzitter schorst dan te ongeveer 23.15 uur de vergadering.

Vergadering van zondag 19 maart 1967.

De voorzitter opent te ongeveer 10.00 uur de bijeenkomst, dringt er bij de aanwezigen op aan de discussie kort te houden, omdat de vergadering op tijd geëindigd moet zijn in verband met de grote afstand, die sommige deelnemers nog naar huis moeten afleggen.

Spreker stelt dan punt 6 van de agenda aan de orde. Achtereenvolgens worden de punten a, b, en c goedgekeurd en wordt sub. d bij punt 5 van de agenda gevoegd.

maakt dan bekend, dat er ter elfde ure van nog bekend is geworden, dat hij van mening is, dat "Recht voor Allen" opgeheven moet worden, omdat er geen perspectief meer in zit.

Spreker stelt voor dit voor kennisgeving aan te nemen en meent dat voor zo'n belangrijk "voorstel" zeker zelf naar het congres had moeten komen. Nu doet zich een situatie voor, zoals in het verleden ook wel is voorgekomen, dat iemand, die niet op het congres aanwezig is, voorstelt de zaak maar op te heffen.

deelt dan mede, dat enkele aanwezigen de afgelopen nacht een langdurig gesprek hebben gehad over de positie van de krant. Deze drie mensen zijn van mening, dat op korte termijn een commissie gevormd moet worden, die tot taak krijgt deze zaak van alle kanten te bestuderen.

zegt nogmaals, dat de mensen in het Noorden wel iets anders willen. Over de inhoud van de huidige krant is men over het algemeen niet tevreden.

deelt mede, sedert het congres in Den Oever de functie van redacteur voor de krant te bekleeden en nu tot de slotsom te komen, dat hij voor dit werk toch niet de juiste persoon schijnt te zijn.

Er wordt nu wel kritiek geleverd, maar dit is als mosterd na de maaltijd. Indien stelt, dat er door hem ingezonden artikelen niet geplaatst zijn, dan had hij daar eerder over moeten praten. Nu heeft dit geen nut meer.

Er ontstaat dan een verwarde discussie over de belangrijkheid van verschillende artikelen, omdat een verhaal geschreven zou hebben over de Vietcong, wat niet is opgenomen, omdat een artikel over de Dienst weigeraars de voorrang kreeg.

constateert, dat de meeste mensen, die kritiek op de krant hebben, in feite niets voor het anarchisme voelen. Zij nemen niet de moeite om een congres te bezoeken. In het algemeen is het zelfs zo, dat de grootste schreeuwers nooit op een bijeenkomst komen.

Spreker zegt tevens tot de slotsom gekomen te zijn dat de redactiecommissie in haar geheel gefaald heeft en dat alle kritiek niet op één man mag neerkomen.

kwaad, deelt mede, dat er nu wel genoeg kritiek is geleverd.

Spreker maakt bekend, dat de steun, die in het verleden door gegeven werd, de laatste tijd veel te wensen overlaat. Aangezien hij echter zeer goed de Spaanse taal machtig is kunnen we hem niet laten vallen, omdat zijn kennis in de toekomst voor de federatie nog wel van groot belang kan zijn.

vindt, dat niet teveel op eigen houtje moet gaan werken. Iemand, die geen deel uitmaakt van de Redactiecommissie of op een andere manier geen vaste medewerker is, kan zonder overleg met het Landelijk Comité niet aangetrokken worden.

Met het plaatsen van artikelen in Recht voor Allen dient rekening gehouden te worden met de aard van de artikelen. Kinderbijslag en aardgas interesseren ons niet, maar het ontslag van een vrouw in een munitiefabriek moet geplaatst worden.

Dat er kort geleden in Engeland een groot aantal kinderen is omgekomen ten gevolge van het instorten van de steenberg bij een mijn, daarover had zeker iets in de krant moeten verschijnen.

Spreker zegt voorts zelf nog over een aantal artikelen te beschikken, die de moeite waard zijn om in de krant te worden opgenomen.

wijst op de moeilijkheid, die kan ontstaan, indien een ingezonden stuk in de pers wordt geplaatst en op de redactie van de krant veranderingen worden aangebracht. Men komt dan veelal tot de slotsom, dat de betrokken verslaggever zonder kennis van zaken schrijft.

Op deze manier wordt nog enige tijd doorgepraat zonder dat nieuwe gezichtspunten naar voren komen.

Na veel vijven en zessen wordt dan uiteindelijk punt 7 van de agenda afgehandeld.

De functie van landelijk voorzitter blijft vacant, omdat er niemand aanwezig is, die zich hiervoor beschikbaar stelt. Als secretaris stelt zich beschikbaar. blijft voor de Internationale verantwoordelijk en wordt penningmeester en wordt administrateur.

Hierna komen de ingekomen voorstellen, onder punt 8 van de agenda aan de orde.

deelt mede, dat het Bewegingsfonds thans vastere vormen gaat aannemen. Een bedrag van f 350 is reeds bijeengebracht, hetgeen door wordt beheerd.

zegt, dat er over het doel van dit fonds nogal wat misverstand bestaat bij de mensen zelf. Een aantal is geld gaan sparen om er een reisje voor te gaan maken. Anderen willen het geld voor de Pinksterdagen besteden. Dit is een verkeerde instelling. Het geld moet worden gebruikt voor het doel waarvoor het fonds in het leven is geroepen. En in dit verband moet het mogelijk zijn, dat zelfs de krant er een beroep op moet kunnen doen. Het is wel van groot belang om dit fonds geen landelijk karakter te geven. Het moet een hulpfonds blijven.

ziet op den duur wel mogelijkheden in dit fonds en denkt bijvoorbeeld de machines voor het drukken van de krant er mee te financieren.

meent, dat het fonds uit nood is geboren en eigenlijk nooit de voltallige instemming heeft gehad van het Landelijk Comité.

Nu de financiën voor de krant zo slecht zijn, zou het een mooi gebaar zijn, indien dit bedrag in zijn geheel werd overgemaakt aan de krant.

In een sneltreinvaart worden vervolgens de ingediende voorstellen behandeld. Besloten wordt, dat, mede door de suggesties van punt 1, het bewegingsfonds, mede voor de krant te gebruiken. Hiermede is punt 2 eveneens opgelost. Op voorstel van wordt overeengekomen de naam van de krant te handhaven. In verband met de tijd wordt besloten thans niet over te gaan tot het bespreken van een program van actie.

Na ampele overwegingen wordt de suggestie van overgenomen om het gehele punt 4 op een te houden conferentie in Noord-Laren te behandelen.

Op voorstel van wordt vervolgens overeengekomen dat, alvorens de voorstellen in Noord-Laren ter tafel te brengen, deze eerst verder uitgewerkt moeten worden; hijzelf en zullen dit voor hun rekening nemen.

Spreker vraagt dan waar de inhoud van de boekenkas van is gebleven, omdat hierin waardevolle lectuur voor de beweging was.

merkt op, dat een aantal boeken met de vuilnisman is meegegaan, dat anderen in het archief van de federatie zijn gekomen en dat de dochter van daarnaast nog veel heeft weggegeven.

Spreker stelt dan voor, om op een volgende bijeenkomst toch weer te proberen één of twee bekende provo's uit te nodigen. In de toekomst moet toch getracht worden om meer eenheid met deze groep te krijgen.

zegt, dat dit onderwerp, hoewel met andere woorden, in punt 4 is vervat.

Hierna wordt weer uitvoerig van gedachten gewisseld over de krant. Er wordt bekend gemaakt, dat er momenteel 400 betalende abonnees zijn en dat er 600 kranten gedrukt worden. Na veel heen en weer gepraat wordt overeengekomen, dat er geen redactiecommissie meer zal komen maar dat de krant een vaste medewerker moet hebben.

Na lang heen en weer gepraat over het drukken of stencilen van de krant wordt hierover gestemd. Het blijkt dat er 6 tegenstemmers zijn om de krant te stencilen en 20 voorstemmers.

De volgende moeilijkheid is de aanschaf van de stencilmachines. Overeengekomen wordt, dat de federatie de machines zal kopen.

Staande de vergadering wordt hiervoor f 1815,- bijeengebracht, te weten:

Op voorstel van _____ wordt nog een bedrag van f 415,- voor de aankoop van machines beschikbaar gesteld.

Nadat over één en ander nog enige tijd is doorgepraat sluit de voorzitter te omstreeks 15.00 uur het congres. EINDE.

CONGRES

18 en 19 maart 1967

TE DORDRECHT

in de Jeugdherberg

"De Meerpaal"

Landelijk
Secretariaat:
J. de Groot
W.H. Vliegenstraat 2
DORDRECHT

Motto:

"Hoe meer geweld -
Hoe minder revolutie"

- Burt de Ligt -

866619

- VOORSTELLEN:
1. De te Noordlaren voorgestelde "Bewegingsfonds" op dit congres te doen starten .
(amandement H. de Groot).
 2. De uitgave van "Recht voor Allen" aan te passen aan de financiële mogelijkheden.
 3. "Recht voor Allen" eventueel te doen verschijnen in andere vorm en onder andere naam.
(suggesties redactie).
 4.
 - a. Het congres bespreke een program van actie (H. de Groot).
 - b. Het congres draagt een program van actie op aan het L.C. of aan een daartoe te vormen commissie (land.l. secr.).
 - c. Dit program van actie mede te doen omvatten; het tot een conferentie samenroepen van anti-autoritaire groeperingen met het oog op een Europees of mondiaal congres.
 - d. Het tot een bijeenkomst samenbrengen van linkse groeperingen met één speciaal facet n.m.l. de economische organisatie, (omvattende de ideeën van bedrijfskernen, bedrijfsraden, en bedrijfsorganisatie). Deze ideeën naar binnen te verdiepen en naar buiten uit te dragen.

A N A R C H I S T I S C H A R C H I E F

Dankzij de medewerking van kam. De Roos is nu eindelijk het gehele archief gesorteerd. De door ons afgevoerde boeken, brochures e.d. zijn voor het merendeel naar het Instituut voor Sociale Geschiedenis gegaan, die ze dankbaar heeft aanvaard. T.z.t. zullen we hiervoor nog wel vergoeding ontvangen, hetzij in geld of in boeken betreffende het anarchisme. Wat wij in ons archief hebben gehouden is nu uitsluitend anarchistische literatuur.

We menen hiermede in de geest van onze beweging te hebben gehandeld.

We zullen nu overgaan tot catalogiseren, zodat we een duidelijk overzicht krijgen van alles wat voorradig is.

In onze kringen is weinig of geen belangstelling voor inzage van ons archief of bepaalde werken daarvan. Wel wordt buiten onze kringen b.v. door studenten, iets gevraagd voor het maken van een scriptie. Aan deze aanvragen wordt zo veel mogelijk voldaan, wat soms wel het risico met zich mee brengt dat niet alles terug gestuurd wordt. Kort geleden werd zelfs vanuit België door een student nog iets aangevraagd.

Al met al menen we dat ons archief op deze wijze toch zeer waardevol kan zijn, zodat uitbreiding wel gewenst is.

De beheerder.

866619

K A S E N G I R O O V E R Z I C H T L A N D E L I J K C O M I T E
van 1 maart 1965 t/m 31 december 1966

ONTVANGSTEN		UITGAVEN	
Kassaldo per 1-3-1965	f 95.50	Unkosten secretaris	f 47.09
Girosaldo ,, ,,	f 142.10	Zaalhuur	f 24.60
Contr. gr. A'dam	f 38.50	Drukwerk	f 152.25
,, ,, Wieringen	f 9.--	Bloemen	f 12.50
,, ,, O&M Horne	f 27.--	Logies enz. Knikkenhaar	f 217.28
	f 74.50	Storting op giro	f 100.--
Contr. H. Ringia B!	f 20.--	Overschr. op Recht v. Allen	f 20.--
Alg. L. K. Dekker A.	f 5.--	Storting in kas A'dam	f 12.50
,, ,, G. de Graaf D.	f 10.--	Kassaldo per 31-12-1966	f 47.83
,, ,, P.v.d.Heur A.	f 20.--	Girosaldo ,, ,,	f 158.35
,, ,, C.J. Postma E.	f 20.--		
,, ,, J. Schuur D.	f 5.--		
,, ,, G.de Jong R.	f 17.50		
	f 97.50		
Storting uit kas	f 100.--		
Ontv. logies enz. Knikkenhaar	f 224.50		
,, van Bew. fonds	f 17.50		
,, actie comm.	f 8.65		
,, voor Recht v. Allen	f 20.--		
,, kas A'dam	f 12.50		
	-----		-----
	<u>f 792.40</u>		<u>f 792.40</u>

866016

FINANCIËEL OVERZICHT "RECHT VOOR ALLEN" **F**
 1966

	INKOMSTEN	UITGAVEN
I. Abonnementen	f 3470.73	
2. Colportage	f 252.19	
3. Steun	f 888.84	
4. Manifestenfonds	f 6.50	
5. Garantiefonds	f 10.--	
6. D.W. fonds	f 265.--	f 265.--
7. Lectuur	f 138.15	f 136.25
8. N.G.V.S.	f 87.--	f 87.--
9. Diversen	f 64.95	f 25.--
10. Drukkosten		f 4603.65
II. Verzendingen		f 290.90
12. Kwitantie's		f 20.40
13. Porti adm.		f 12.69
14. Kantoorbehoeften		f 11.25
15. Onkosten red.		f 93.15
16. Nieuwe adres plaatjes		f 53.63
17. Bijzondere uitgaven		f 10.50
18. Schuld aan ab. 1967		f 132.--
19. Nog invorderbaar ab. 1966	f 280.--	
20. Nadelig saldo 1965	f 238.31	
21. Nadelig saldo 1966	f 39.75	
	<u>f 5741.42</u>	<u>f 5741.42</u>

Bezit per I-I-1967:

a. giro	f 35.28
b. kas	f 47.72
c. 500 broch. B.d.L.	f 50.--
d. lectuur	f 20.-- (w.o. 3 ex. weerloos verzet).
e. voorradige band.	f 10.--
f. ,, kw.	f 10.--
	<u>f 176.--</u>

866619

FINANCIËEL OVERZICHT "RECHT VOOR ALLEN"
1965

	INKOMSTEN	UITGAVEN
I. Abonnementen	f 3417.46	
2. Colportage	f 292.05	
3. Steun	f 865.41	
4. Advertentie's	f 26.--	
5. Lectuur	f 10.66	
6. Manifestenfonds	f 158.--	
7. Garantiefonds	f 12.--	
8. D.W. fonds	f 2.50	
9. Voor Smienk	f 649.82	
10. Extra bijdragen (zie ommezijde)	f 157.50	
II. Diversen	f 119.20	
12. Drukkosten		f 4112.70
13. Verzendkosten		f 235.42
14. Bandjes		f 108.--
15. Kwitantie's		f 22.58
16. Porti adm.		f 17.46
17. Kantoor behoeften		f 8.90
18. Onkosten red.		f 99.79
19. Nieuwe adres plaatjes		f 20.23
20. Cliché's		f 87.50
21. Bijzondere uitgaven (zie ommezijde)		f 639.75
22. Bijlagen (zie ommezijde)		f 596.58
23. Nadelig saldo	f 238.31	
	-----	-----
	f 5948.91	f 5948.91
	=====	=====

Bezit per I-I-1966:	a. Giro	f 471.62	
	b. Kas	f 0.81	
	c. Nog te vorderen	f 228.--	
	ad. geld over '65		
	d. 500 br. B.d.L.	f 50.--	
	a f 0.10		

		f 750.43	transporteren ommezijde

866619

transport	f 750.43
e. voorr. lectuur	f 10.--
f. ,, bandjes kwit.	f 39.49

Totaal	f 800.--
af: ab. geld 1966	f 354.--

Saldo blijft	f 446.--

1. Bijzondere uitgaven f 639.75 is uitgekeerd aan Smienk.
22. Bijlagen zijn extra uitgaven, behalve de normale "Recht voor Allen" verscheen:

van R.v.A. no. 576 extra kosten	f 120.--
,, ,, ,, 579 ,, ,,	f 135.--
,, ,, ,, 584 ,, ,,	f 131.25
,, ,, ,, 589 ,, ,,	f 11.88
,, ,, ,, 591 ,, ,,	f 90.63
,, ,, ,, 592 ,, ,,	f 87.82
circulaire verj. dag Smienk	f 20.--

Totaal	f 596.58

10. Extra bijdragen als volgt:

Groepsvergadering Amsterdam (woningbouw actie)	f 55.--	in januari
via Th. Harsman en giro	f 17.50	in februari
van Smienk, voor bijblad	f 50.--	in mei
van Smienk, restant	f 35.--	

Totaal	f 157.50	

866619

V E R S L A G L A N D E L I J K S E C R E T A R I S

Op ons congres van 3 en 4 april 1965 in het Natuurvriendenhuis te Bornerbroek "De Krikkenhaar", heb ik de functie van landelijk secretaris tijdelijk aanvaard, als uitweg uit een impasse. Veel activiteit is er in die twee jaren niet ontwikkeld, naast die kleine kern die het dagelijkse werk moet doen. We kunnen spreken van inactiviteit in grotere kring en van te weinig contact binnen het Landl. Comm.

Bij mijn overname was er een correspondentie lopende tussen Broecke te Antwerpen enerzijds en de landl. secr. Joop de Roos anderzijds. Het onderwerp betrof hier een nauwere samenwerking tussen de Vlamingen en de Nederlanders, vooral inzake ons orgaan "Recht voor Allen." Deze correspondentie werd door mij voortgezet en mondde uit in een bezoek onzerzijds aan de kam. te Antwerpen. Onzerzijds werd hieraan deelgenomen door de kam. Th. Hareman, Jan Kolthek en G. de Groot.

Dit bezoek werd bedoeld als een persoonlijk contact en als stimulans voor de Vlamingen tot wat meer samenbundeling en daardoor tot samenwerking met "de Hollanders". Tot op heden heeft het niet tot resultaat geleid.

Wel kwamen we later ergens een mededeling tegen dat er te Brussel een Belgische Anarchisten Federatie was opgericht. Rechtstreeks werd ons hiervan nimmer mededeling gedaan.

L.C.KONTAKTEN zijn er geweest met Pinksteren en op het N.G.V.S.-weekende te Noordlaren in 1965 en in 1966. L.C. vergaderingen in Januari en november 1966 en in februari 1967. Op het N.G.V.S.-weekend te Noordlaren in november 1966 werd de definitieve plaats en datum van het congres vastgesteld. en werd er tevens besloten over te gaan met het instellen van een bewegings-fonds in oprichting, onder het motto "Het Anarchisme is het waard". Een en ander zal zijn definitieve beslag moeten krijgen op het congres in Dordrecht in maart 1967.

In de loop van 1965 is er een ENQUETE gehouden onder de lezers van "R.v.A.", over de inhoud van het orgaan en een eventuele abonnementsverhoging. Gegevens daaromtrent ontbreken mij, maar ik vermoed dat dit geen succes werd. Deze enquête zal waarschijnlijk wel ter sprake komen, als de positie van "R.v.A." als agenda-punt ter tafel komt.

KONTAKTEN. Onze Federatie is vertegenwoordigd in het O.C.V. in het d.w. Steunfonds en het comite Hulp aan stakend Spanje.

In het O.C.V. wordt onze federatie vertegenwoordigd door onze vriend Joop de Roos.

In het comite "Hulp aan stakend Spanje" door onze vriend Jan Langendijk. Onze Anarch. Arch.-werk wordt nog steeds verzorgd door onze vriend Bart Haan. Waarschijnlijk op het congres hierover nadere inlichtingen.

WENSEN. Als ik enige wensen zou willen formuleren betreffende het voortbestaan van onze federatie, dan zou ik wensen dat we er in zullen slagen een nieuwe L.C. te vormen, welke van het congres de opdracht mee zou krijgen een program van actie te ontplooiën:

- ten eerste: het zich richten op een wat straffere organisatorisch verband binnen de Federatie.
- ten tweede: contact met andere anti-autoritaire groepen met het oog op binnenlandse activiteiten en afvaardiging naar een Europees en/of mondiaal congres (deze laatste waarschijnlijk in 1967 of 1968 te Milaan in Italië).
- ten derde: contact te zoeken met andere linkse groeperingen betreffende één speciaal facet: n.l. de economische organisatie; bedrijfskernen; bedrijfsraden; bedrijfsorganisaties. Dit idee naar binnen te verdiepen en naar buiten uit te dragen.

En verder wens ik het congres vriendschappelijke en vruchtdragende besprekingen toe.

DE ANARCHISTISCHE INTERNATIONALE

"ANARCHISME IS "IN" IN 1966".

Met deze kernachtige uitspraak begint Rudolf de Jong zijn bijdrage over "Anarchisme na 1945" in de bundel "Provo" (onder redactie van F. E. Frenkel, uitgave Polak & Van Gennep).

Hieraan zou ik willen toevoegen dat dit niet alleen en uitsluitend op 1966 van toepassing is doch dat ook in de daaraan voorafgaande jaren sprake is geweest van een groeiende belangstelling voor het anarchisme. Deze belangstelling manifesteerde zich o.a. in publicaties en beschouwingen in allerlei communicatie-media: radio en televisie inbegrepen, waarbij bepaalde gebeurtenissen meestal de aanleiding daartoe vormen. Mijn persoonlijke ervaring op dit punt dateert namelijk reeds van augustus 1963 toen in Göteborg (Zweden) niet alleen de dagbladen van diverse pluimage uitvoerige berichten en beschouwingen brachten (met vele foto's) over de toen aldaar plaatsvindende internationale conferentie van anarchisten, maar ook de Zweedse radio-omroep liet zich niet onbetuigd en zond op één der avonden van deze conferentie een interview uit van één der organisatoren dezer conferentie. Ook in andere landen, o.a. vooral in Engeland, werden ook toen reeds voor radio en televisie uitzendingen verzorgd die de anarchistische levens- en wereldbeschouwing tot onderwerp hadden.

Het spreekt welhaast vanzelf dat deze interesse voor het anarchisme zich dikwijls kenmerkte in negatieve zin, doch vaak hadden de beschouwingen ook wel een polimiserend karakter, waarbij op waarderende en begripvolle wijze over het anarchisme werd gesproken.

Het meest belangrijke aspect bij deze ontwikkeling acht ik echter het feit dat men blijkbaar de tactiek van het doodzwijgen van het anarchisme heeft losgelaten, misschien zelfs wel door de loop der ontwikkeling en gebeurtenissen heeft MOETEN loslaten om redenen van verschillende aard.

Verder verschenen in diverse landen van Europa en de Ver. Staten de laatste jaren regelmatig nieuwe boeken en brochures die de beginselen van het anarchisme in verleden en heden tot onderwerp hadden en welke zeker als een aanwinst zijn te beschouwen voor de anarchistische literatuur in haar geheel.

Tenslotte zou ik nog de aandacht willen vestigen op een minder opvallend symptoom van deze groeiende belangstelling voor het anarchisme. Hierbij doel ik op het feit dat het bijv. voor persoonlijke studie vrijwel onmogelijk is nog boeken en brochures in bezit te krijgen die gedurende de bloeiperiode der anarchistische beweging (ruw geschat tussen 1850 en 1940) door de vele anarchistische auteurs en theoretici werden geschreven. In uitzonderingsgevallen lijkt dit nog slechts mogelijk via de antiquarische boekhandel en dan alleen tegen abominabele prijzen.

Op het weinige wat op dit gebied zo nu en dan nog te voorschijn komt wordt door vele instituten en (universiteits-)bibliotheken naarstig jacht gemaakt.

Als typerend voorbeeld zou ik willen vermelden dat de gehele bibliotheek van de enige jaren geleden overleden Italiaanse anarchist Fedeli door het wereldvermaarde Internationale Instituut voor Sociale Geschiedenis te Amsterdam werd aangekocht.

Erkend dient echter te worden dat deze instellingen deze literatuur in hoofdzaak aanwenden en ten beschikking stellen voor de bestudering der historie en ontwikkeling der anarchistische idee en beweging, maar dit impliceert tegelijkertijd dat er dus in bepaalde kringen (van bijv. historici en sociologen) ongetwijfeld een zekere niet te verwaarlozen invloed wordt toegekend aan het anarchisme m.b.t. de gehele ontwikkeling van mens en maatschappij.

In dit verband wijs ik nog op de dezer dagen plaatsvindende conferentie op academisch niveau te Groningen met als thema: "anarchisme, een vergeten stroming?" Persoonlijk ben ik van mening dat het anarchisme en de anarchistische beweging zeer eker een bepaalde - zij het misschien geringe - invloed hebben op het denken en handelen der mensen, al blijft dit altijd een moeilijk peilbaar en aantoonbare aangelegenheid. Invloed hebben betekent echter tevens deelhebben aan de ontwikkeling der gebeurtenissen, zowel in maatschappelijk als geestelijk opzicht, waarbij het er echter op aankomt dat wij met eigen geluid voor de dag komen; ons steeds opnieuw bezinnen en oriënteren op gewijzigde onstandigheden en nieuwe mogelijkheden; ons niet conformeren met levensvormen en gedragingen die als afgedaan en overleefd zijn te kwalificeren.

Deels sprekend met de woorden van Ton Kegtien ("Provo" bundel) zou ik willen zeggen dat we o.m. kunnen overtuigen door onze principiële levenswijze, door onze duidelijke maatschappelijke ideeën, waarbij we zonder hypocrisie of cynisme zullen moeten spreken over fundamentele veranderingen die nodig zijn in de structuur van de maatschappij om die maatschappij rechtvaardiger, vrijer en beter leefbaar te maken; zelfs al twijfelen we aan de realiseerbaarheid van onze doelstellingen.

-0-

Een geheel ander probleempunt in de anarchistische beweging is de onderlinge communicatie, waarbij ik het in het kader van deze bijdrage in hoofdzaak wil hebben over de communicatie op het internationale, resp. intercontinentale vlak.

De herhaaldelijke pogingen sinds 1945 hebben helaas nog niet tot resultaat gehad dat er op dit gebied iets blijvend tot stand kwam. Meenden we aanvankelijk eerst in 1958 na het congres in Londen en daarna in 1964 na de conferentie van Bückeburg een stap in de goede richting te hebben gedaan, spoedig zou blijken dat de goede verwachtingen, die in beide gevallen gerechtvaardigd waren, te optimistisch waren geweest.

Het eerste bulletin van het internationale contactcentrum te Frankfurt van begin 1965, dat dus kort vóór ons congres van twee jaar geleden verscheen, bleek achteraf tevens het laatste nummer te zijn geweest, waarmede tevens de mogelijkheid van regelmatige uitwisseling en informatie op internationaal niveau was afgesneden en moest weer worden teruggevallen op het meer beperkte persoonlijke contact. Alle pogingen mijner- en anderzijds hierin verandering ten goede te bewerkstelligen hadden niet het gewenste resultaat. De uitvoering van de opdracht aan het internationaal contactsecretariaat om in 1966 een internationaal congres te organiseren was daarmede eveneens getorpedeerd.

In een vergevorderd stadium van contactzoeken mijnerzijds met verschillende vrienden in diverse landen om opnieuw tot een samenkomst te komen teneinde voor deze problemen een oplossing te zoeken verschenen in begin 1966 de eerste publicaties van Italiaanse geestverwanten waaruit bleek dat zij het initiatief hadden genomen in 1967 in Italië een wereldcongres van anarchistten bijeen te roepen, welk initiatief voor ons aanleiding was hieraan onze medewerking te verlenen en de eigen pogingen voorlopig te staken. Helaas moet thans, ongeveer een vol jaar later, worden vastgesteld dat door de organisatoren weinig voortvarendheid aan de dag wordt gelegd omdat op dit ogenblik nog steeds geen definitieve congresdatum werd vastgesteld.

Oorspronkelijk lag het, blijkens de allereerste publicaties in de bedoeling het congres in het voorjaar van 1967 bijeen te roepen; in de loop van 1966 wijzigde men dit plan en werd het bepaald op aug./sept. 1967. Maar ook deze datum is nog niet definitief want in het laatste door het Comité van Voorbereiding verzonden bulletin wordt thans gesproken van "df september 1967, df september 1968".

866610

Ik vrees en verwacht dat het tenslotte wel september 1968 zal worden omdat de tijd nodig voor de voorbereiding door de organisatoren wel als ontoereikend zal worden beoordeeld, indien thans nog tot 1967 zou worden besloten. Het Comité van Voorbereiding vraagt thans aan alle geïnteresseerde federaties, groepen, etc. antwoord op de volgende punten:

- a) een duidelijk antwoord of zij al dan niet accoord gaan met de bijeenroeping van een congres van uitsluitend afgevaardigden van nationale organisaties;
- b) het kenbaar maken van hun voorkeur t.a.v. de datum van het congres; (de Italiaanse vrienden zetten voor september 1967 of september 1968).
- c) indien aan september 1967 de voorkeur wordt gegeven wordt dan de tijd die thans nog rest voldoende geacht voor de voorbereiding, waarbij er rekening mede gehouden dient te worden dat het C.v.V. het nodige vertaalwerk heeft te verrichten en alles uiterlijk 2-3 maanden voor de aanvang van het congres dient te hebben.
- d) zal men een delegatie naar het congres zenden en uit hoeveel personen zal deze delegatie bestaan.
- e) hoe denkt men over de thans volgende voorlopige agenda opgesteld door het C.v.V. en heeft men op dit punt nog andere wensen en suggesties:

- AGENDA:
- 1. Rapporten der afgevaardigden omtrent de economische, sociale en politieke situatie in hun respectievelijke landen.
 - 2. De anarchisten, de arbeidersbeweging en de arbeidersorganisaties op nationaal en internationaal niveau,
 - 3. Is het anarchisme en marxisme bestand tegen de beproevingen der 20e eeuw?
 - 4. De ideologische, tactische en organisatorische grondslagen van de Internationale van anarchistische federaties.
 - 5. De houding van de Internationale van anarchistische federaties t.a.v.:
 - a) het imperialistische blok,
 - b) de belangrijke problemen van onze tijd,
 - c) de strijd tegen oorlog en wereldhonger,
 - d) de dictatuur en het racisme.
 - 6. De houding der anarchistische beweging t.a.v.:
 - a) de verbreiding der godsdiensten en de middelen die we kunnen aanwenden om deze verbreiding tegen te gaan,
 - b) de noodzakelijkheid van een intensieve atheïstische propaganda, alsmede aansluiting bij de anti-clericale beweging l'I.F.A.
 - 7. Associatie van groepen; wederzijdse materiële hulp en medewerking bij internationale gebeurtenissen.
 - 8. De regeling van een organisatie van internationale betrekkingen, alsmede de uitgave van een publiciteitsbulletin met libertaire informatie en oriëntatie.

De punten 6 a) en b), 7 en 8 zijn afkomstig van de Iberische Anarchistische Federatie, in exil.

Dit zijn de vraagstukken waarvoor wij op internationaal niveau gesteld zijn en waarop dus van het congres een antwoord wordt verwacht.

J. DE ROOS.

VERSLAG VAN DE REDACTIE VAN
"RECHT VOOR ALLEN"

AAN HET CONGRES VAN 18 - 19 MAART 1967

Sedert het nummer van 18 april 1964 heeft ondergetekende de redactie van ons blad overgenomen van Bart Haan. De toen bestaande redactiecommissie samengesteld uit L. van Dootingh, Joop de Roos en Jan Schmaltz viel daarbij uiteen. Ieder voor zich op verschillende gronden:

Ik was zodoende dus de enige verantwoordelijke persoon voor de inhoud van de krant. Hoewel tal van jaren het voor de tweede wereldoorlog verschijnende anarchistische blad "De Arbeider" onder een eenhoofdige redactie verscheen met verantwoording aan een eens per jaar bijeenkomende exploitatiecommissie, moet een dergelijke toestand toch ongezonder geacht worden.

Aanvankelijk werden de onder mijn redactie verschijnende nummers dan ook samengesteld in overleg met H. J. Smienk, die tot zijn dood op 80 jarige leeftijd regelmatig medewerker is gebleven en, het moet nog eens gezegd worden, op deze leeftijd nog zeer frisse bijdragen kon leveren. Soms werden deze redactievergaderingen bijgewoond door Jan Eshuis die ook vrij regelmatig medewerker werd. Reeds spoedig kon ik echter als regelmatige medewerker H. J. L. uit Duitsland aanwerven die ook nu nog steeds van zijn aanwezigheid blijk geeft.

Op het congres van 1965 was dus in de toestand nog weinig verandering gekomen en er kon door het congres ook geen aanvullende redactiecommissie benoemd worden, omdat niemand zich hiervoor beschikbaar stelde. Op mijn verzoek werd mij opgedragen te proberen in Amsterdam een redactiecommissie samen te stellen.

Als gevolg van een door mij in november 1964 in R.v.A. gestelde oproep werd in december 1964 een vergadering belegd van lezers van ons blad in Amsterdam, met het doel meer naar buiten met onze ideeën op te treden en de positie van ons blad te verstevigen. Daar verschenen dan enkele oude kameraden, waaronder Jan Kolthek, Jelle van der Brug en de Amsterdamse Henk de Groot en nog enkele nieuwe gezichten die zich op de krant abonneerden. Genoemde Henk de Groot nam het plan op zich een nieuwe stencilmachine aan te schaffen. Maar die is nimmer voor onze activiteit gebruikt. Uiteindelijk hebben de provoos hun eerste nummers hierop afgedrukt.

Maar het gevolg van deze vergadering was wel, dat later Jelle van der Brug en Kees Heynis in de red. comm. werden opgenomen. Later kwam op mijn zoeken in die richting, nog Han Schook daar bij, die uit de kringen van provoos is voortgekomen.

Er is dus nu een bestaande red. comm.: Jelle van der Brug, Kees Heynis, Han Schook en Theo Harsman, die eventueel door het congres bekrachtigd kan worden.

-0-

Sedert ons vorige congres, waarop nog naarstig is gediscussieerd of en in hoeverre wij de provoos bij hun opkomst al dan niet zouden ondersteunen, is het begrip anarchisme in Nederland aanmerkelijk verstevigd. Het is niet alleen een onderwerp van discussie in de linkse pers en bij studenten, maar het is ook al of niet in positieve zin te berde gebracht in de pers en zelfs zo nu en dan per radio en tv.

Hoewel wij ons kunnen vleien met de gedachte, dat de bestaande anarchistische bladen in Nederland hierop hun invloed hebben uitgeoefend, hebben wij uit deze verlevendiging praktisch geen nieuwe abonnees kunnen aanwerven en staan wij, als anarchistische federatie, in zijn geheel buiten deze ontwikkeling.

Dat is voor mij niet aanvaardbaar en dat moet het voor ieder van u ook zijn. Gedurende de afgelopen jaren na de tweede wereldoorlog mocht dat dan wel enigszins aanvaardbaar zijn, omdat wij de mening waren toegedaan, dat het begrip van de persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid niet van deze eeuw was en dat de maatschappelijke ontwikkeling nog in zijn geheel de ontwikkeling van een staatsdiktatuur moest doormaken. Wij hebben er dan wellicht te weinig aandacht aan geschonken, dat reeds tijdens deze periode van staatsabsolutisme, de beste elementen onder de mensen reeds een afwijzende houding hiertegen zouden gaan aannemen. Dat is thans in West-Europa diepgaander aan de orde, dan wij als prognose hadden gesteld. Maar het moet voor ons als orgaan en federatie onaanvaardbaar zijn, dat we hieraan geen deel hebben.

De federatie is versterkt en verkeert in een filosofische mijmering die haar bestaan feitelijk overbodig maakt. Wel is het aantal abonnees op R.v.A. de laatste jaren vrijwel stabiel gebleven, in die zin, dat voor de overledenen nieuwe abonnees werden aangeworven. Dat is dan ondanks het gebrek aan activiteit bij de meesten van ons. Ik moet er bovendien op wijzen, dat naar schatting tijdens een bespreking daarover, een zeer groot percentage van de abonnees het blad geheel of gedeeltelijk ongelezen ter zijde leggen.

Een redaktiesecretaris die zijn materiaal, archief, correspondentie en zijn bijdragen voor het nummer wil bijhouden is voor ieder nummer dat verschijnt omstreeks dertig uur arbeid kwijt. Ik ben niet van plan een dergelijke grote arbeidsprestatie te blijven leveren voor een blad en een beweging die vrijwel dood zijn, terwijl dat juist in de gegeven omstandigheden anders zou kunnen zijn.

In ons blad zijn de laatste jaren nieuwe vormen van economische strijdorganisaties aan de orde gesteld. Daarop is door de lezers niet gereageerd; alleen Jan Kolthek en verder de vaste medewerkers zijn hierover in de pen geklommen.

Toen nieuwe vormen van economische strijd in de groep Amsterdam ter berde werd gebracht, konden we daarover geen eenstemmigheid bereiken. En hoewel de meerderheid van de groep er vóór was, heeft deze meerderheid het voorstel van de minderheid aanvaard, om wel naar eigen inzicht in deze richting te blijven werken, maar dan buiten het groepsverband van Amsterdam.

Dit doende heeft zich thans rondom deze vier of vijf mensen een groep geformeerd van actieve mensen die begonnen zijn met de uitgifte van een manifest waarvan u er een paar bijgesloten in R.v.A. heeft mogen aantreffen. Dat heeft plaats gehad met financiële steun van Amsterdam en van het Noordel. Gewest.

Met dit manifest, dat voorlopig is een oplage van 3000 is verschenen, treden dan eindelijk enkele oudere anarchisten naar buiten en het ziet er naar uit dat dit groeiende is. Op 28 januari was het echter zo, dat op diverse oproepen in ons blad, om aan de verspreiding van dit manifest mede te werken slechts één reactie is binnengekomen.

Gezien genoemde feiten ben ik niet in staat langer als red. secr. voor ons blad op te treden en stel ik op het congres mijn functie ter beschikking.

-o-

Ik heb gedurende de afgelopen drie jaar, en reeds daarvoor met Bart Haan, alle pogingen aangewend om de maatschappelijke vraagstukken waarvoor wij staan in ons blad te berde te brengen. Ik ben blijkbaar niet in staat geweest dit zodanig te doen, dat onze lezers er door GEGREPEN werden, want reacties kwamen al te weinig binnen en de activiteiten groeide niet.

866619

Alle binnenkomende brieven die daarvoor in aanmerking kwamen zijn beantwoord en alle mogelijkheden van ontvangen publicaties, circulaire en inspiraties zijn zo volledig mogelijk aan bod geweest.

Misschien ben ik juist daarom toch wel de goede man op de goede plaats, omdat ik na drie jaar ploeteren in staat ben dit moedeloze verslag te schrijven. Maar alleen dan nog als het in staat is ons allen te activeren.

Ik stuur dit schrijven juist daarom vóór het congres naar onze vergadering, opdat men zich vooraf kan afvragen welke mogelijkheden tot aktivering er zijn.

Als suggesties stel ik het volgende:

100 lezere van ons blad zullen van ieder nummer vijf exemplaren afnemen en deze onder de mensen brengen. Hun prijs is 15 cent per nr.

100 lezers brengen voor eind maart 1968 100 x 100 gulden ter tafel om een betere en bredere pers te formeren en om een blad uit te geven met een grotere inhoud en met clichés. Met dit geld in handen kunnen we ook tot offset-druk overgaan.

Een blad naar buiten moet meer pakkend samengesteld worden en in het algemeen zal het wat simpeler artikelen moeten bevatten. De naam Recht voor Allen doen vervangen door anarchie of anarchisme.

Om meer colportageruimte te hebben verdient het overweging over te gaan tot een maandblad.

Het zijn allemaal suggesties.

Als we het bovenstaande kunnen realiseren is het blad uit de financiële nood en kunnen het beschikbare geld op consumeren tot het inderdaad een bredere basis heeft gevonden. De medewerking voor dit blad zal er stellig komen en, in Amsterdam, ook enkele colporteurs. M.i. moeten we het manifest volledig steunen en blijven uitgeven.

Tenslotte wil ik erop wijzen en verzoeken, dat zij die op het congres kritiek hebben op de inhoud van de krant gedurende de laatste drie jaren, deze kritiek zullen verwijzen naar de betreffende nummers, opdat terzake geantwoord kan worden en kan worden uitgepraat.

THEO HARSMAN

28 januari 1967.